

BISERICA DIN LAODICEA
Alerta asupra starii bisericilor
din zilele noastre

Shora Kuetu

© 2014 Noua Editie : ANJC Productions
Alianta Natiunilor pentru Iisus-Hristos
5 av. de l'Orme à Martin / 91080 Courcouronnes
Tel. : 00 33 1 60 79 14 65 / Fax : 00 33 1 60 79 38 65
www.tv2vie.org
Toate drepturile de tiparire si traducere sunt rezervate.
ISBN : 978-2-35194-021-1 / Depozit legal: al-2-lea trimestru, 2014
Imprimata in Franta de Graph-M / 77111 Soignolles

Cuprins

INTRODUCERE	3
I : BISERICA CONFORM BIBLIEI	4
Unde doi sau trei sunt adunati, acolo este Biserica lui Iisus....	7
Locuinta mortilor sau Hades, dusmanul Bisericii	8
Cheile Imparatiei lui Dumnezeu	9
II : LAODICEA, A-7-A BISERICA	10
Cum s-a introdus legalismul in Biserica din Laodicea ?.....	14
Cele doua izvoare de apostazie	24
Ingerul Laodicei isi face reclama	32
Caderea Babilonului.....	33
III : NEGUSTORII IN TEMPLUL LUI DUMNEZEU....	35
Teologia	36
Muzica Bisericii din Laodicea	37
Originea comertului.....	39
IV : ATI PRIMIT GRATUIT, DATI GRATUIT	44
Ofrandele	51
V : VIETELUL DE AUR.....	57
VI : ADEVARATELE BOGATII.....	67
VII : IESITI DIN MIJLOCUL LOR.....	78
Satan a intrat in bisericile Laodicei.....	79
Acoperirea spirituala	86
Biserica din Laodicea falsifica Cuvantul lui Dumnezeu.....	89

INTRODUCERE

Sunt aproape 2000 de ani (suntem în 2014) de la coborarea Duhului lui Iisus la Rusalii, momentul nasterii Ekkleziei/Bisericii, iar creștinii sinceri sunt din ce în ce mai alarmați de scandalurile izbucnite în adunările lor (corupție, denaturări de fonduri, doctrine mincinoase). În timp ce unii se detașează de aceste adunări ca să formeze noi curente, alții încearcă, fără succes, să-și reformeze din interior adunările paganizate cărora le sunt atașați.

Alții, precum noi acum și desigur cu mult înaintea noastră, s-au gândit să restaureze bisericile după modelul biblic: biserici pure și fără pată, prealabile și în dispensabile întoarcerii Domnului.

Nu pretindem că detinem monopolul adevărului, nici al reformei actuale, urgentă pentru bisericile noastre bolnave, și nici chiar a fi una din caile care trebuie împrumutate pentru a ajunge la adevăr.

O soluție unică se impune însă: POCAINTA, adică revenirea la mesajele biblice, ruperea cu: obiceiurile noastre, păcatul și tradițiile umane care, adesea, deformează și contrazic Cuvântul lui Dumnezeu.

Suferința creștinilor pe care-i întâlnim ne devine o așa povară, încât dincolo de predicile și intervențiile clasice din slujba noastră (lucrări și videoclipuri), dorim să contribuim și altfel la munca asiduă a fraților și a surorilor noastre din lumea întreagă în sensul întoarcerii totale la *Cuvântul lui Dumnezeu – sursa mântuirii*.

Tristele povești personale, scandalurile zilnice la care am putut fi martori neputincioși se traduc prin frustrarea și decepția multor creștini și chiar a unor conducători creștini ce vor să-l slujească lui Dumnezeu în adevăr.

CAP. I : BISERICA CONFORM BIBLIEI

Este incontestabil faptul ca traim in generatia ce asista la aparitia bisericii din Laodicea. Aceasta biserica e in totalitate sub controlul lui satan, al lui anticrist si a emisarilor lui. Aceasta biserica pune accent pe bunurile materiale si pe bogatia financiara.
«FACETI TOT CA SA FITI BOGATI!!» : IATA, ACESTA E MESAJUL BISERCII LAODICEA.

Inainte de toate, mi-ar placea, inainte de-a dezvolta subiectul ‚Biserica din Laodicea’ , sa dau definitia Bisericii Biblice. In timp ce din ce in ce mai multi pastori incearca sa-si protejeze bisericile impotriva adevarului, altii zic ca sufletele le apartin. Ce zice insa Biblia despre Biserica lui Hristos?

In ochii lui Dumnezeu, nu exista decat o singura Biserica. *«Imi voi zidi Biserica...»* a spus Iisus-Hristos, in Matei 16:18.

Cuvantul «Biserica» este traducerea cuvantului grecesc «**Ekklesia**» ; «**ek**» inseamna «**in afara/exclusiv**», iar «**klesia**» inseamna «**chemare**».

Acest termen desemna o adunare speciala si solemna cu o functie specifica intr-o cetate.

Cuvantul «biserica» apare mai mult de 80 de ori in Noul Testament. «**Biserica**», la singular, se refera atat la biserica universală, cat si la biserica comunitara sau la cea familiara. Asadar, cuvantul «biserica» nu poate insemna o denuminare, un edificiu sau o organizatie oarecare. Biblia ne zice: *«Acolo unde doi sau trei sunt adunati in Numele Meu, Eu voi fi in mijlocul lor.»* (Matei 18:20).

Biserica poate fi o adunare familiala sau locala si e evocata cu acest sens de nenumarate ori, mai ales in epistolele lui Pavel ce zice de exemplu romanilor.: *«Salutati deasemenea biserica ce e in casa lor ...»* (Romani 16:5).

Conform acestui pasaj, se poate saluta biserica, ce reprezinta persoane, iar nu cladiri.

Obiceiurile noastre religioase si abuzurile de limbaj ne-au adus azi la limitarea termenului ‚biserici’ caci in zilele noastre cand vorbim de biserici, acest cuvânt ne duce cu gândul la cladiri, la casele ce adapostesc creștinii sau la denumirile ce-i dirigeaza pe acestia (ortodoxe, catolice, baptiste, pentecotiste, metodiste, etc.) Insa, Biblia nu foloseste acest termen cu acest inteles.

Dumnezeu vede doar o singura Biserica, compusa din barbati si femei din toate natiunile, care-s cu adevarat convertiti si care marturisesc numele lui Iisus-Hristos.

De la originea sa, Biserica a avut si are ca vocatie/scop formarea **unui grup aparte**, pentru ca ea nu raspunde deloc criteriilor lumii din care provine, precum copiii lui Israel - iesiti din Egipt, prin harul lui Dumnezeu, ca sa formeze un popor aparte, intr-o tara unde curgea laptele si mierea.

In limba greaca clasica, cuvantul «Ekklesia» desemna adunarea plenitara a cetatenilor chemati sa gestioneze lucrarile publice, ekkletoiiti. *«Unii strigau intr-un fel, altii in altul, pentru ca dezordinea domnea in **adunare**, si majoritatea nu stiau de ce erau reuniti. »* Fapte Apos. 19:32

In acest pasaj, e vorba de o «**ekklesia**» ce n-are cu nimic de-a face cu Biserica lui Iisus-Hristos. Mai tarziu, termenul de ‚ekklesia’ a fost aplicat intregii adunari populare; iudaismul elenistic era denumit adunarea poporului lui Israel sub privirea lui Dumnezeu (in evreieste qâhâl q’hâl ahve). Tocmai acest inteles religios a fost traspus in Noul Testament pentru a vorbi de «adunarea sfintilor».

Asadar, Biserica e definita ca un grup aparte, destinat a se plasa in mod voluntar sub privirea Domnului.

Biserica lui Hristos e in afara lumii, liberata de pacat, de sistemele omenesti.

Ea creste in comuniunea frateasca ce rezulta dintr-o stransa legatura/comuniune cu Domnul Iisus.

La greci, Biserica, «Ekklesia» constituia adunarea tuturor cetatenilor. In aceste adunari erau prezenti de la 5.000 pana la 6.000 de cetateni – toti cu dreptul la cuvânt, contrar bisericilor noastre in care membrii sunt cu botnita la gura si unde preotii sau pastorii sunt singurii autorizati sa se exprime!

Ea detinea trei sau patru sedinte pe luna, dupa convocarea pe calea afiselor. Pentru sedintele extraordinare, convocarea se facea prin trompeta crainicilor. Ea dezbatea ca ordine de zi propusa prin bulă (in cadrul unui consiliu consultativ al adunarii cetatenilor, adunare numita «eklesia»).

Scopul convocarii reuniunilor Ekklesiei era votarea de legi si luarea tuturor deciziilor administrarii cetatii, alegerea magistratilor si ostracizarea pentru 10 ani a cetatenilor ce nu respectau legea. Reuniunile Ekklesiei aveau loc la inceput in Agora si apoi, sub Pericle, pe Pnyx - una dintre colinele Atenei.

Domnul Iisus-Hristos s-a servit de acest termen grecesc: «Ekklesia» cand vorbea de adunarea Sa.

Biserica («Ekklesia») lui Iisus-Hristos este stabilita mai intai in ceruri, pe Muntele Sion.

Conform autorului Epistolei dupa Evrei, in Cap. 12 Ekklesia adevarata nu se apropie de Muntele Sinai ce e reprezentat de Agar, adica de sclavie (Galati 4:24-25), Ierusalimul de jos, de Legea lui Moise, de Egipt si de Sodoma (Apocalipsa 11:8).

Ekklesia adevarata nu e apropiata de cetatile lumii, ci de Cetatea lui Dumnezeu ce corespunde Muntelui Sion (Imparatia cereasca, Locul inaltat), Ierusalimul ceresc si adunarea cereasca.

Ekklesia lui Iisus-Hristos e definita ca un grup pus deoparte, destinat sa-L adore pe Dumnezeu, sa proclame Evanghelia natiunilor, etc. Ea creste in comuniune afratesca ce rezulta din stransa comuniune cu Domnul Iisus.

Deasemenea, ea are sarcina de-a alege diaconii sau supraveghetorii ce administreaza adunarile ce alcatuiesc trupul Sau (Faptele Apos. 14:23), ca si in adunarea greceasca in care cetatenii erau chemati sa gestioneze afacerile publice.

Biserica lui Iisus-Hristos este formata atat din sfinti morti, cat si din cei vii. Moartea nu separa nicidecum Trupul lui Hristos.

„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? După cum este scris: „Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niste oi de tăiat.” Totusi, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură a, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Iisus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 8:35-39).

Prin lucrarea crucii, Dumnezeu ne-a eliberat de pacat, ne-a scos din lume si din faptele ei moarte. (Romani 8:2). El ne-a scos din sistemele oamenilor si din dependenta de lucrurile materiale si trecatoare.

In cartea Ioan in CAP. 17 versetul 16, Domnul le zice ucenicilor Sai ca sunt in lume, dar ca nu-i apartin acesteia; ca nu trebuie sa se identifice lumii si nici celor ce traiesc in ea, ci trebuie sa-L urmeze ca sa poata s-o influenteze.

Ioan ne zice ca lumea cu pofta ei trece, dar cel ce face voia lui Dumnezeu ramane in veci. In cartea lui Matei, la cap. 16 versetul 18, Hristos evoca prima data Biserica anuntandu-i lui Petru ca El, Hristos Isi va zidi Biserica si ca portile iadului nu o vor putea invinge. Asadar, Biserica lui Hristos e dependenta de El, ea e chemata sa lumineze oamenii din aceasta lume.

Iisus-Hristos zice in Matei 16:18: „*Si Eu îți spun: tu esti Petru/petros, si pe această Piatră/Petra voi zidi Biserica Mea, si porțile Locuinței morților nu o vor birui.*”
(Petra= stanca, adica Hristos Insusi, pe cand petros=pietricica in limba greaca-n.tr.)

Biserica pe care Iisus o zideste nu poate fi distrusa nici de oameni si nici de diavol: „*porțile Locuinței morților nu o vor birui.*”

Matei 16:18 ne invata multe lucruri cu privire la Biserica, Trupul lui Hristos, adevarata sotie a Mielului. Cuvantul ne zice „*pe această Stânca Imi voi zidi Biserica*”.

Aceasta declaratie: «*Tu esti piatra (in greaca «**petros**»: pietricica) Si pe aceasta stanca (in greaca «**petra**»:stânca voi zidi Biserica Mea*» e considerat un joc de cuvinte, adesea accentuat in unele versiuni ale Bibliei.

In realitate, insa, nu e vorba deloc de un joc de cuvinte, pentru ca semnificatia e teribil de adanca si e regretabil faptul ca a fost intr-atat de neglijata. Sensul esential de cuprins din acest verset e ca Iisus-Hristos Insusi zideste Biserica (1 Corinteni 3:11, Fapte Apos. 4:11).

Patru adevaruri fundamentale se impun in lumina lui Matei 16:18 si trebuie sa structureze reforma adunarilor:

-Tu esti Piatra: Iisus se adreseaza lui Petru numindu-l piatra «petros» ce inseamna in greceste „pietricica”, deci Biserica este formata din pietre vii, fiecare dintre ele fiind o casa spirituala(1 Petru 2:5 ; Efeseni 2:20).

Acestia sunt barbati si femei, care sunt pietre vii, pe care Iisus isi zideste Biserica. Dar, multi dintre oameni investesc milioane in caramizi si neglijeaza oamenii.

Sa remarcati ca Simon a devenit «piatra»pentru ca primise revelatia Tatalui despre Iisus. Ekklesia s-a nascut plecand de la revelatia cu privire la cine este Iisus. Tocamia aceasta revelatie privind persoana lui Iisus l-a transformat pe Simon intr-o piatra. Pavel primise aceeasi revelatie:

„ *Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religia iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu și făceam prăpăd în ea; și cum eram mai înaintat în religia iudeilor decât mulți din neamul meu, de o vârstă cu mine. Eram înșuflețit de o râvnă nespus de mare pentru datinile strămoșesti. Dar, când Dumnezeu – care m-a pus deoparte din pântecele maicii mele și m-a chemat prin harul Său – a găsit cu cale să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n-am întrebat pe niciun om, nici nu m-am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc.*” (Galateni 1:13-17)

Inima dvs. nu va putea niciodata sa sufere vreo transformare fara revelatia asupra persoanei Mantuitorului Iisus-Hristos. Apartenenta la o adunare locala si studiile teologice nu vor putea sa va elibereze de pacat. Dor revelatia lui Iisus va va transforma viata.

-Pe aceasta Stanca: «petra» inseamna Stanca.

Aceasta Stanca formeaza temelia Bisericii. Aceasta temelie este Iisus Insusi (Fapte Apos. 4:11; Corinteni 10:4). Temelia Bisericii este Cuvantul lui Dumnezeu.

-Eu voi zidi: Este Hristos Cel ce-si zideste Biserica.

Tradițiile si obiceiurile omenesti nu pot sa inlocuiasca Biblia si viziunea Domnului pentru poporul Sau. El e mult si bine Cel care zideste Biserica: „ *Domnul Dumnezeu/ YHWH a zis: „Nu este bine*

ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el. Atunci Domnul Dumnezeu/YHWH a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu/YHWH a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. **Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu/YHWH a făcut o femeie și a adus-o la om.**” (Geneza 2:18, 21-22). Verbul «a forma» în acest pasaj se zice «banah» în ebrei și înseamnă deasemenea «va zidi» (Psalmul 127:1). Dumnezeu a zidit-o pe Eva precum un adevărat arhitect zidește o casă, pentru că ea să fie atât un cort veritabil pentru Duhul Sau cât și o nevastă bună pentru Adam.

El nu i-a cerut lui cutareșcu să zidească Biserica Sa în locul Sau!

E teribil de important să știm că Biserica a fost deja zidită acum 2000 de ani. Toate persoanele ce se convertesc sunt integrate în Ekklesia prin botezul Duhului (1 Corinteni 12:13). Nu se intră în Biserica lui Iisus-Hristos printr-o aderare intelectuală, ci prin botezul pe care doar Iisus îl poate administra (Matei 3:11). Acesta Biserica e unită în Hristos (Coloseni 2:19).

-Biserica Mea: Biserica îi aparține lui Cel care e Stanca pe care trebuie să zidim. Nu trebuie să existe vreo confuzie între pietricică și stancă. În ciuda ungerii pe care Dumnezeu i-a acordat-o lui Petru, el nu e stancă pe care trebuie zidită Biserica. În schimb, o înțelegere greșită a acestui verset a permis apariția unor oameni așa-zisi „unși” ce grupează și conduc Biserica Domnului, dar care și-au însușit Biserica.

Biserica e însă **proprietatea** lui Iisus. El e Pastorul principal al Bisericii care e Tupul Sau. Cum Biserica veritabilă e compusă din **pietre vii** ce și-au caștigat temelie Stanca (Iisus), dracii nu pot s-o distrugă pentru că ea e zidită de către **Iisus-Hristos** însuși și pentru că ea e **proprietatea** Lui. Biserica veritabilă nu poate fi confundată cu o clădire, cu o casă fizică, cu o denominare sau cu o federație pentru că e formată din pietre vii ce-s bărbați și femei născuți din nou, ieșiți din toate națiunile (1 Petru 2:5).

Iisus-Hristos este temelie Bisericii ce nu poate fi zidită sau sprijinită pe un om (Fapte Apos. 4:11). Oamenii nu pot «să zidească în locul lui Iisus-Hristos care e Cel ce afirmă: «Eu voi clădi». Cu siguranță, e esențial ca noi creștinii să ne adunăm ca să ne rugăm, să trăim comuniunea frățească și să fim în unitate, așa cum o vrea Cuvântul, dar fiecare trebuie să aibă viața sa duhovnicească în afara acestor reuniuni. De altfel, persecuția ne va obliga să ne rugăm în sanul unor grupuri mici, ascunși în case. Trebuie de pe acum să ne pregătim și să organizăm reuniuni familiale în casele noastre.

UNDE DOI SAU TREI-S ADUNATI, ACOLO ESTE BISERICA LUI IISUS.

„Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” (Matei 18:19-20).

Conform acestui pasaj, dacă două persoane se adună să se roage împreună, acolo e Biserica.

Îl putem invoca pe Dumnezeu și să fim încurajați oriunde am fi. Domnul vrea o biserică familială.

Dacă sunteți credincioși bisericii dvs. locale deși nu aveți un cult familial cu copiii dvs., cu soția/sotul dvs., să știți că sunteți un religios.

Noe ce era predicatorul adevărului avea un cult familial. Avusese într-atâtă grijă de familia lui (din punct de vedere duhovnicesc), încât toți ai lui au fost mântuiți. Lot, la fel, și el a avut grijă să învețe Scriptura fiicelor lui ce au fost scapate (de la prăpădul Sodomei-n.tr.).

Ca sa crestem in credinta crestina, trebuie sa revenim in intregime la Cuvantul lui Dumnezeu si sa respingem doctrinele false. In consecinta, cei ce refuza sa se roage altundeva decat intr-sala mare si frumoasa gresesc.

Biserica este proprietatea lui Iisus-Hristos si nu a oamenilor.

Numeroase persoane zidesc cladiri pe care le numesc biserici si altii acapareaza adunarile Domnului.

Trebuie sa examinam functionarea actuala a adunarilor noastre in lumina Cuvantului lui Dumnezeu.

Iisus-Hristos Isi zideste Biserica cu Pietre vii : Crestinii nascuti din nou (1 Petru 2:5). Aceasta Biserica e condusa de Duhul Sfânt ce a stabilit mai intai apostolii, in al doilea rand profetii, apoi in al treilea rand invatatorii si apoi pe cei cu daruri ce permit indeplinirea de miracole, vindecari si ce-s capabili sa ajute, sa administreze Biserica si sa vorbeasca in diverse limbi. (1 Corinteni 12: 28, Efeseni 4: 11)

Domnul Iisus a zidit o Biserica formata din barbati si femei de toate nationalitatile si de toate rasele si originile sociale (1 Corinteni 12) si El a stabilit cinci ministere/slujbe precis enuntate in epistola catre Efeseni , cap. 4 versetul 11 cu scopul perfectionarii poporului Sau in vederea lucrarii ministeriale, pentru ca toti crestinii sunt slujbasii lui Dumnezeu.

Cu siguranta, aceste cinci slujbe/ministere au fost stabilite pentru edificarea Trupului lui Hristos, dar lucrarea lui Dumnezeu nu e rezervata doar catorva persoane din sanul adunarilor.

Cuvantul ne zice „*Ca niste buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.*” (1 Petru 4:10)

Toti crestinii trebuie sa-l slujeasca lui Dumnezeu in folosul fratilor si surorilor pentru ca au primit daruri ce trebuie puse la dispozitia altora.

Cuvantul ne arata ca unele biserici erau conduse de un grup de diaconi, numiti si colegiul batranilor (1 Timotei 5:17) ce primisera repsonsabilitatea de-a conduce poporul lui Dumnezeu, de-a-l hrani si de-a-l proteja.

Bisericile noastre trebuie s-o rupa cu traditiile oamenesti ce-i subjugă si-i mentin sub dominatia lui satan si a puterilor raului.

LOCUINTA MORTILOR SAU HADES, DUSMANUL BISERICII

«*Portile Locuintei mortilor nu o vor distruge Biserica*» (Matei 16:18).

Poarta era o deschizatura ce permitea accesul si iesirea dintr-un loc incuiat sau blocat; «portile locuintei mortilor» desemneaza accesul deschis lucrarilor lui satan si a demonilor lui, ocultistii de tot felul si doctrinele mincinoase.

Locuinta mortilor desemneaza Imparatia Intunericului impotriva la care toti crestinii trebuie sa lupte. (Efeseni 6:12).

„*Cum ai căzut din cer, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi sedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei, mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.” Dar ai fost aruncat în Locuința morților, în adâncimile mormântului!*” (Isaia 14:12-15)

Adancimile lui satan poarta si numele de «locuinta mortilor», «Sheol» in evreieste sau «Hades» in greceste.

Acesta e locul de suferinta provizorie pentru toti oamenii pierzarii.

In mitologia greaca, Hades domnea sub pamant si din acest motiv el era adesea considerat ca fiind "stapanul iadului". El ii corespunde dumnezeului Pluton din religia latina.

Domnul afirma sa portile iadului (Locuinta mortilor, Șeol sau Adancimile lui satan) nu vor invinge niciodata Biserica Sa. In ciuda acestui lucru, Hades incearca sa traga Biserica in jos, inspre Imparatia Intunericului/ a tenebrelor, prin intermediul doctrinelor mincinoase si si prin pacat, in timp ce Domnul a stabilit-o acolo sus, in ceruri. (Efeseni 2:4-9; Coloseni 3:1)

Grecii foloseau eufemismul lui Pylart: «*porti solid inchise*» pentru a vorbi de Hades, intr-atat se temeau de acest loc.

Portile inchise ale iadului nu lasa pe nimeni sa iese din locuinta mortii. Toti credinciosii dinaintea lui Iisus-Hristos erau retinuti de usile iadului.

Dupa moartea si invierea Sa, Iisus-Hristos Domnul nostru a zis: „*Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Si-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. **Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.***” (Apocalipsa 1:17-18)

CHEILE IMPARATIEI LUI DUMNEZEU

In Biblie, cheile simbolizeaza o putere specifica, puterea Stapanului Palatului sau mai bine zis cheile lui David despre care e vorba in Isaia 22:22, cheile Locuintei mortilor (Apocalipsa 1:18) si cele ale fantanii Adancului (Apocalipsa 9:1; 20:1)

Iisus in Luca 11:52 ii cearta pe farisei care, in aparenta, detineau cheile (cunostiinta) si ei, dar care nu lasau pe nimeni sa intre in Imparatia lui Dumnezeu, si unde nici ei insisi nu intrau.

„*Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri.*” (Matei 16:19)

„*Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.*” (Matei 18:18).

Cheile Imparatiei lui Dumnezeu au fost date Bisericii lui Iisus-Hristos ca sa-i elibereze pe oameni de puterea pacatului, de moarte, de firea omeneasca si de demoni. Aleluia!

Domnul a deschis Poarta Cerului tuturor crestinilor si nimeni nu va putea s-o inchida. (Apocalipsa 3:8) Portile iadului nu au rezistat in fata Portii oilor (Ioan 10:1-7).

Chiar daca oamenii va inchid usile federatiilor lor, pastoralelor lor, adunarilor lor, usile natiunilor va sunt deschise (Matei 28:18-20). Cand am inceput a invata despre intoarcerea la Cuvant, multi pastori mi-au inchis usile adunarilor lor, dar Domnul mi-a deschis pe cele ale inimilor si ale natiunilor. Aleluia !

Adevaratii crestini au puterea sa elibereze pe captivii mortii ca sa-i aduca la Hristos (Luc 10:19).

CAP. II : LAODICEEA, A SAPTEA BISERICA

În primul secol al erei noastre, exista o adunare creștină în Laodicea. Ea se aduna cu siguranță în casa unei persoane pe nume Nimfas.

Eforturile desfășurate ale lui Epafraș au condus fără nicio îndoială cu siguranță resimțită până în Laodicea (Fapte Apos. 19). Deși Pavel nu și-a exercitat slujba în acest oraș, el se îngrijea de starea acestei adunări și chiar îi adresa o scrisoare/epistolă (Coloseni 2 ; 4:16).

Orașul antic al Laodiceei se găsea în proximitatea satului Goncali, la 6 km de Denizli. Acest oraș elenistic purta numele soției lui Antiochos, Laodicea I, printesa din dinastia seleucidă, moartă în 240 î.C.

La origine, Laodicea purta numele de Diospolis, «**cetatea lui Jupiter**». După cucerirea ei de către Antiochus II, prin jurul anului 250 î.C., orașul a fost rebotezat în onoarea soției cuceritorului, numindu-se Laodikea.

În acea perioadă, existau cel puțin șase orașe cu numele de Laodicea. Laodicea era un oraș extraordinar de bogat, renumit pentru operațiunile sale bancare.

În 188 î.C., orașul trece sub Regatul Pergamului, apoi sub controlul Romei, în 133 î.C.

Abundența oilor ei cu fir moale și negru i-a permis Laodiceei să devină un mare centru de țesut de lână.

Având în vedere regiunea ei fertilă, climatul ei blând, comerțul ei înfloritor și situația sa privilegiată pe drumul comercial, Laodicea a devenit una din cetățile cele mai importante și cele mai prospere ale Asiei Mici.

În epoca romană, în jurul anului 60, ca urmare a unui cutremur devastator ce distruge toate orașele din regiune, locuitorii bogați ai Laodiceei își reconstruiesc repede cetatea și pot chiar s-o împodobească cu numeroase monumente, și asta, fără ajutorul Romei.

Laodicea, ce-și batea ea singură moneda proprie, merge până acolo să se autoproclame *„metropola Asiei”*.

O comunitate evreiască importantă trăia aici, lucru care contribuie la conversiunea rapidă la creștinism al orașului ce devine astfel sediu episcopal. Din nefericire, Evanghelia nu se răspândise bine din cauza numeroaselor bogății acumulate de laodiceni. Într-adevăr, dragostea de bunuri materiale frânează adesea lucrarea Duhului Sfânt.

Laodicea înseamnă «dreptatea poporului» sau «domnia poporului». Acest cuvânt este format din «laos» : «popor» sau «laic» ; și din «dike» care înseamnă «a da dreptate», «a judeca», «a obține». Prin urmare, Laodicea este o biserică democratică.

Democrația s-a născut în Atena în secolul al-VI-lea î.C. Este vorba de un regim politic în care poporul este suveran.

Abraham Lincoln, al 16-lea președinte american, zicea că «democrația este guvernarea poporului, de către popor, pentru popor».

Amintiti-vă: cuvântul «biserică» vine din grecescul «ekklesia» care înseamnă: adunarea cetățenilor chemați să iasă afară din. De exemplu, în cartea Fapte Apos. 19:32, cuvântul «adunare» vine din grecescul «ekklesia», totuși această adunare sau biserică n-are nimic de-a

face cu Biserica de Iisus-Hristos. Acesta era o biserică a evreilor și a grecilor fără Hristos, adunată într-un tribunal roman ca să-l acuze pe Pavel. Există Biserica lui Iisus-Hristos și bisericile oamenilor controlate de satan. Și Biserica din nu e cea a Domnului, ea aparține oamenilor.

Laodicea este a-7-a biserică, adică o biserică ce va precede întoarcerea lui Hristos.

Numărul 7 e frecvent folosit în Scripturi. De ex.: candelabrul cu 7 brate; regele Solomon contruise templul în 7 ani. Tot la 7 ani, pământul în Israel trebuia să se odihnească, să rămână necultivat.

Cifra 7 ne vorbește de perfecțiune, de îndeplinire. Cu prilejul luării cetății Iericoului, 7 preoti purtând 7 trompete trebuiau să facă în a-7-a zi ocolul cetății de 7 ori. Naaman, generalul sirian leproș se scufunda în Iordan de 7 ori și iese vindecat. Cel neprihanit a căzut de 7 ori și s-a sculat iertat. Șapte animale pure de fiecare specie au fost scapate de potop. Faraon a visat 7 vaci grase și 7 vaci slabe. Profetul Zaharia a vorbit de 7 ochi ai lui Dumnezeu.

Există mai multe cifre 7 în cartea Apocalipsei (cele 7 lampi ce-s 7 duhuri ale lui Dumnezeu, cele 7 peceti, cele 7 stele, cele 7 candelabre de aur, cele 7 coarne ale Mielului, cei 7 ingeri ce se tin înaintea tronului lui Dumnezeu, cele 7 epistole adresate celor 7 biserici, cele 7 trompete, cele 7 cupe ale maniei lui Dumnezeu, etc.) ce anunță executia finală a voii lui Dumnezeu în lume.

Cele 7 femei din Isaia (4:1) : *„Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat și vor zice: ,Vom mânca pâinea noastră însine și ne vom îmbrăca în hainele noastre însine; numai fă-ne să-ți purtăm numele și ia ocară de peste noi!’”*

Aceste 7 femei reprezintă Biserica din Laodicea în paroxismul său.

Această biserică vrea cu tot dinadinsul Numele lui Iisus-Hristos totuși păstrându-și propria pâine, adică evanghelia mincinoasă, cea a prosperității și propria ei haină, imaginea dreptății omenesti conform lui Isaia 64:5.

Semnificatia numelui Domnului

Parfumul care se răspândește : (Cântarea Cântarilor 1:3). Aceste femei (biserică din Laodicea) se folosesc de parfumul Domnului ca să ascundă mirosul morții și al păcatului pe care îl degaja ele însele. Ele seduc suflete folosindu-se de Numele Domnului pentru interesul lor propriu.

Cuvantul lui Dumnezeu: Numele Domnului este Cuvantul lui Dumnezeu (Apocalipsa 19:12-13). Multe persoane au cunoștința de Cuvantul lui Dumnezeu, dar puține acceptă să-l aplice în viața lor.

Crestin: (1 Petru 4:16) aceste femei (biserică din Laodicea) folosesc și acest nume ca să-i înșele pe oameni.

Toată lumea își zice creștin astăzi, dar foarte puțini îl imită într-adevăr pe Hristos.

Cei 7 fii ai lui Seva din Fapte Apos. 19:13-17, au încercat în zadar să invoce puterea la lucru în Numele lui Iisus-Hristos. Acești oameni fac parte din Biserica Laodicea; ei invocă o putere de care sunt străini. Creștinii din Laodicea pronunță Numele lui Iisus-Hristos fără să aibă cea mai mică transformare de inimă.

Domnul le va zice acestor persoane ce-i folosesc Numele ca să alunge demonii că nu-l cunosc: *„Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni*

în Numele Tău?” Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.”

Matei 7:21-23

Crestinii din Laodicea au pe buze Numele lui Iisus-Hristos, dar invata pe altii propriul lor cuvânt și dreptatea umana. Ei refuza să se îmbrace în Hristos cum ne-o recomandă Scripturile (Romani 13:14).

În Biserica din Laodicea există mulți erudiți și mari teologi. Toți poartă Numele lui Hristos, adică acela de «creștin». Dar nu toți au frica de Dumnezeu.

Cele 7 femei cer să poarte Numele lui Hristos sau cea de «*creștin*», dar trăiesc conform tradițiilor oamenilor. Astăzi, cuvântul «*creștin*» nu mai spune nimic.

Acela care poartă Numele Domnului trebuie să se depărteze de păcat ne zice Domnul (2 Timotei 2:19). Numele Domnului este Cuvântul lui Dumnezeu (Apocalipsa 19:12-13).

Asadar, creștinii din Laodicea au adesea o mare cunoștință a Bibliei, dar operele lor sunt în opoziție cu Sfintele Scripturi. De fapt, Numele lui Iisus-Hristos aduce mulți bani.

Semnificatia cifrei 7

„Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată ostirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu Si-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit .” (Geneza 2:1-3)

Cifra 7 din acest pasaj al Bibliei ne vorbește de: încheiere și odihnă.

-încheiere: „**Dumnezeu Si-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse**”: în ebreiește, acest cuvânt înseamnă și «a termina», «a îndeplini», etc. Să înțelegem că Biserica din Laodicea este o biserică realizată/terminată în rău.

În această biserică, raul și-a atins apogeul.

-odihna: „**Dumnezeu S-a odihnit**” (**drojdia**) în ebreiește. Acest verb se zice «shabbat» și înseamnă și «repaus». Această asemănare de repaus datorat bogăției este efemer/trecător. Biserica din Laodicea trăiește în nepăsare totală cu privire la păcat : „*Moabul era netulburat din tinerețea lui și se odihnea fără teamă pe drojdiile lui, nu era turnat dintr-un vas în altul și nu era dus în robie. De aceea i s-a păstrat gustul și nu i s-a schimbat mirosul.*” Ieremia 48:11

DROJDIA : păcatul ascuns

Cifra șapte din Biserica din Laodicea exprimă odihna care nu e nimic altceva decât starea caldica/mosatică este în realitate drojdia, păcatul. Domnul pedepsește persoanele ce se odihnesc pe drojdia lor. „*În vremea aceea voi scormoni Ierusalimul cu felinare și voi pedepsi pe toți oamenii care se bazează pe drojdiile lor și zic în inima lor: „Domnul nu va face nici bine, nici rău!”* (Țefania 1:12)

În oenologie și în brăserie (medicină și industria vinului-n.tr.), **drojdia** corespunde celulelor moarte ce se sedimentează la fundul conținutului ca urmare a procesului de fermentație. În cursul fermentării alcoolului, particulele ce apar în vin sau în bere se numesc drojdie. Ea e formată din drojdii, bacterii și compoziții organice pufoase și cu temperatura ridicată. Drojdia reprezintă un potențial izvor de poluare.

„Nu vă îmbățați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh.” (Efeseni 5:18).

Pentru a-i îmbăta pe creștini cu vinul destrăbălării, umplut cu drojdie, satan folosește mai multe artificii. Cum el e stăpân în materie de deghizare și imitare (2 Corinteni 11:13-15), el copie deci masa Domnului, propunând oamenilor mâncărurile regale și vinul destrăbălării (Daniel 1).

Satan e precum Izabela cu cei 850 de profeti ai sa, adunat, la masa ei regala, ca sa fie deturnati de la viziunea cereasca.

„Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei 450 de proroci ai lui Baal si pe cei 400 de proroci ai Astartei, care mănâncă la masa Izabelei.” (1 Imparati 18:19).

Apostolul Ioan a primit mari revelatii cu privire la acest subiect pe cand era exilat in Insula Patmos.

„Apoi, unul din cei sapte îngeri care țineau cele sapte potire a venit de a vorbit cu mine si mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata **curvei celei mari, care sade pe ape mari. Cu ea au curvit împărății pământului; si locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!**” Si m-a dus, în Duhul, într-un pustiu.

Si am văzut o femeie sezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, si avea 7capete si 10 coarne. Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură si stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe si cu mărgăritare.

Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni si de necurățiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor si spurcăciunilor pământului.”

Si am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților si de sângele mucenicilor lui Iisus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.” (Apocalipsa 17:1-6)

Acesta femeie, care reprezinta si Biserica din Laodicea, se credea atat de odihnita incat isi zicea ca nu va cunoaste niciodata moartea.

„Pe cât s-a slăvit pe sine însăși si s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin si tânguire! Pentru că zice în inima ei: „Sed ca împărăteasă, nu sunt văduvă si nu voi sti ce este Tânguirea!”

(Apocalipsa 18:7).

Aceasta biserica pune accentul pe aparente ca sa-si ascunda goliciunea:

„Vai de voi, cărturari si farisei fățarnici! Pentru că voi curățați partea de afară a paharului si a blidului, dar

înăuntru sunt pline de răpire si de necumpătare. Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului si

a blidului, pentru ca si partea de afară să fie curată.

Vai de voi, cărturari si farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruiate, care pe din afară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților si de orice fel de necurătenie. Tot asa si voi, pe din afară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie si de fărădelege.” (Matei 23:25-28).

In acest pasaj Domnul ii compara pe farisei cu:

-cupe de aur ce atrag dar care inauntru sunt pline de drojdie(pacat);

-vase curate dupa parerea oamenilor, dar murdare inaintea lui Dumnezeu;

-morminte impodobite frumos desi pline de oseminte.

In definitiv, cifra sapte, ce simbolizeaza Biserica din Laodicea, dezvaluie deasemenea legalismul si formalismul conducatorilor ei.: „având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.

Depărtează-te de oamenii acestia.” (2 Timotei 3:5)

Legalismul: A fi legalist inseamna a avea grija in a respecta in mod scrupulos litera legii si formele pe care aceasta le prescrie, fara insa a avea cu adevarat inima transformata. Legalismul conduce la observarea anumitor porunci ale Cuvantului lui Dumnezeu, separandu-le insa de conduita morala; neglijandu-se astfel dragostea si caritatea/mila: „Vai de voi, cărturari si farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar si din chimen si lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila si credinciosia; pe acestea trebuia să le faceți, si pe acelea să nu le lăsați nefăcute.” Matei 23:23

Legalismul are mai multe aspecte. El înlocuiește darul lui Dumnezeu, harul, mântuirea și credința prin lucrările/faptele omului (Galateni 2:16 ; Efeseni 2:8-9). În schimb, mântuirea sufletului nu poate fi obținută prin ascultarea poruncilor lui Dumnezeu, ci ea e un dar gratuit al Domnului.

Faptele decurg din credință, nu sunt cele ce o conferă. În viața creștină, legalismul înlocuiește pietatea/evlavia și comuniunea cu Dumnezeu prin reguli destinate să ușureze conștiința. Adevărata libertate creștină e înlocuită cu frica de Dumnezeu și cea de oameni, adică frica creștinului față de preoți sau pastori. Creștinul legalist înțelege că merita favoarea lui Dumnezeu prin faptul că face fapte (posturi, daruri, ofrande, acte bune) în loc să se bucure de harul lui care ne pastrează în umilință.

O conștiință vinovată se supune regulilor legale ca să se justifice în ochii săi și în fața altora. „A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei însșiși că sunt neprihăniți și disprețuiau pe ceilalți. „Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era fariseu, și altul vames. Fariseul stătea în picioare și a început să se roage în sine astfel: „Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vamesul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele.” Vamesul stătea departe și nu îndrăznea nici ochii să si-i ridice spre cer; ci se bătea în piept și zicea: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță va fi smerit; și oricine se smereste va fi înălțat.” I-au adus și niste copilasi, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, când au văzut lucrul acesta, au certat pe aceia care-i aduceau.” (Luca 18:9-15)

Mii de creștini cred că sunt plăcuți de Dumnezeu din cauza vieții lui de rugăciune, de post sau chiar datorită banilor pe care îi dau bisericii lor. Totuși Scriptura ne zice că Tatăl nu place pentru că avem credința în El. (Evrei 11:6)

Aceia ce-au primit dragostea Domnului și care o practica sunt plăcuți Lui: „Chiar dacă as vorbi în limbi omenesti și îngeresti, și n-as avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și chiar dacă as avea darul prorociei și as cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă as avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-as avea dragoste, nu sunt nimic. Și chiar dacă mi-as împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-as da trupul să fie ars, și n-as avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.” (1 Corinteni 13:1-3).

Atunci cum se face ca o persoană ce isis da toate bunurile saracilor, care acccepta sa moara pentru altii nu e nimic in fata lui Dumnezeu? Raspunsul e simplu: fara dragoste, care e harul lui Dumnezeu sau mai bine zis leșua (pentru ca Dumnezeu este Dragoste după 1 Ioan 4:8 , nu exista mântuire. Umanismul, politetea, nu vor mântui niciodată pe nimeni pentru ca doar leșua e Cel ce mântuie!

Confruntat cu moartea duhovnicească, legalistul caută mereu să pună în practică poruncile și legile umane mai degrabă decât să predice Cuvântul adevărat și Harul, mai bine spus pe Iisus-Hristos crucificat. (Efeseni 5:14 ; 1 Corinteni 2:2).

CUM S-A INTRODUS LEGALISMUL ÎN BISERICA DIN LAODICEA ?

În biserici legalismul se introduce prin învățături eronate ce adaugă lucrării crucii una sau mai multe observări/reguli ca fiind necesare pentru obținerea mântuirii.

„Cățiva oameni, veniți din Iudeea, învățau pe frați și ziceau: „Dacă nu sunteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți.” (Fapte Apos. 15:1).

Mai sus avem exemplul unei învățături mincinoase pe care iudaizatii o introduseseră în bisericile primului secol. Ei adăugaseră lucrării crucii circumcizia. (după cum unele biserici zic și azi: ”îmbracă-te așa, nu manca asta, nu fii în poliție sau armată, nu vorbești cu oamenii aia, ș.a. reguli impuse de oameni-n.tr.)

Prin imitare, legalistul merge pana la a spiona libertatea crestinilor ce-s in Hristos (Galateni 2:1-19). Legalistul e intr-atat de ipocrit incat impune si altora lucrurile pe care nici el nu le respecta, mentinand astfel crestinii in sclavie. (1 Corinteni 7:23 ; Galateni 5:1).

Bineinteles, legalismul are consecinte la crestini si in adunari. Pe plan individual, libertatea in Hristos produsa prin Duhul Sfânt e pierduta (2 Corinteni 3:17), bucuria in leoșua cedeaza in fata indoielii si a confuziei. Falsa umilinta a legalismului conduce neindoielnic la un duh de superioritate, de ludacata si de condamnare a altora.

Pe plan colectiv, legalismul da nastere la certuri, la concurenta intre frati, la gelozie, si favorizeaza duhul de secta sau de partida.

„ Vă dau aceste învățăături, dar nu vă laud pentru că vă adunați laolaltă nu ca să vă faceți mai buni, ci ca să vă faceți mai răi. Mai întâi de toate, aud că, atunci când veniți la adunare, între voi sunt dezbinări. Si în parte o cred, căci trebuie să fie si partide între voi, ca să iasă la lumină cei găsiți buni.”

1 Corinteni 11:17-19

„Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă desartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.” (Filipeni 2:3).

Din nefericire, multi crestini astazi le iau partea celor ce traiesc in pacat si refuza sa-i corecteze conform Cuvantului sub pretextul ca le sunt parinti duhovnicesti sau prieteni.

Formalismul: din latinescul «forma» sau in romaneste ‚formă’ ce inseamna atasarea excesiva la reguli, la ritualuri, la obiceiuri si la traditii. Astfel, in Biserica din Laodicea, accentul este pus mai degraba pe regulile ce trebuiesc observate si pe aparente decat pe viata duhovniceasca si interioara.

Formele exterioare ale formalismului sunt:

- locurile «sfinte» de inchinare (temple, catedrale, pelerinaje, etc.);
- observarea zilelor sfinte (duminica si sabatul);
- ritualurile demne sa permita credinciosului sa-L experimenteze pe Dumnezeu si sa intre intr-o viata binecuvantata (circumcizia, ordinarea, binecuvantarea nuptiala, plata zeciuielii, botezul bebelusilor si a copiilor, prezentarea copiilor in fata lui Dumnezeu de catre pastor...)
- un fel special de-a se imbraca (toga, sutana, pachetul clerical, kippa, voalul sau baticul, costumul/cravata, un regim special de alimentare, etc.).

Pentru a intelege mai bine, meditati Matei 6:1-8.

Iudaismul prescria jertfele de animale, centralizarea pe cultul la Ierusalim, zilele speciale (sabaturile), dmomente religioase rugaciuni zilnice din cartea de rugaciuni, patahul Eliahu), un regim alimentar special (coșer/fara carne de porc, fara sange, fara fructe de mare, etc.).

Noul Testament ne invata ca atunci cand Hristos a venit pe Pamant totul a devenit invechit/depasit.

Aceste lucruri erau umbra lucrurilor viitoare, erau lucruri de care nu mai avem nevoie pentru ca realitatea a aparut (in persoana Domnului Iisus-n.tr.).

La nasterea Bisericii, nu mai exista niciun templu construit de crestini, nici preoti ordonati ca si mijlocitori intre crestini si Dumnezeu, nici jertfe de animale, nici haine sacerdotale/preotesti. Primii crestini au inteles ca ei insisi erau templele lui Dumnezeu (1 Corinteni 3:16 ; 6:19), preotii acestui templu (Evrei 5:3-6 ; 1 Petru 2:9 ; Apocalipsa 1:4-6 si 5:8-10) si jertfele oferite in acest templu (Romani 12:1-2).

Iniante de distrugerea templului de catre Irod, ucenicii mergeau si anuntau Evanghelia (Fapte Apos. 2; 3; 4 si 5). Acest templu a fost distrus in anul 70 de catre romani (imparatul Vespasian-n.tr).

Asadar, ceea ce conteaza este relatia personala si directa cu Dumnezeu (nu sa-l vorbim printr-un om si nici deplasarea regulata intr-un loc precis ca sa-L intalnim si adoram pe Domnul). Cu siguranta avem nevoie de comuniunea frateasca, dar ea se poate face oriunde. (in natura, in cladiri-n.tr.)

Ritualurile, liturgiile, masa Domnului sau cultele de tot felul, sambata sau duminica, nu sunt lucruri esentiale. **Cea mai importanta este relatia noastra personala cu Dumnezeu.**

In Biserica din Laodicea crestinii sunt dependenti de preotii/calugarii/pastorii lor. Ei observa traditiile si obiceiurile oamenilor mai mult decat Cuvantul lui Dumnezeu (Matei 15 ; Marc 7).

Laodicea este o biserică unde domneste omul muritor.

Laodicea semnifica «*dominarea sau dreptatea poporului*».

Laos este un cuvânt grecesc ce înseamnă ‚popor’, tradus prin ‚laic’ în românește; ‚dike’ însemnând dreptul și dreptatea - cu ideea dominării, și deasemenea suveranitatea. Astfel, Biserica din Laodicea pare a indica dreptul oferit poporului/oamenilor de-a se guverna fara Dumnezeu.

Biserica din Laodicea se guverneaza deci singura urmarind criteriile lumii ce convin majoritatii enoriasilor ei. Ca urmare a Conciliului din Laodicea din anul 360, Apocalipsa lui Ioan, apostolul Domnului, a fost exclusa din cartile canonice. Iata ce zicea Voltaire : „Conciliul din Laodicea, tinut in 360, nu numara Apocalipsa printre cartile canonice. Era bine stiut faptul ca Laodicea, care era una dintre bisericile mentionate in Apocalipsa, se bucura de-o bogatie destinata ei insisi; si se stie ca episcopul din Efes , participant la acel conciliu, respingea aceasta carte a sfantului Ioan ingropat in Efes.”

Biserica din Laodicea este a-7-a biserică și ultima din cele 7 biserici ale Apocalipsei. Ea este cea care va precede intoarcerea Domnului venit sa judece natiunile. Aceasta biserică este condusa nu de Duhul lui Dumnezeu, ci de oameni. Acesta e o biserică unde domneste dictatura poporului, adica democratia.

„Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu: „Stiu faptele tale: că nu esti nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă esti căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu stii că esti ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rusinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te! Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide usa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui îi voi da să sadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am sezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul.” ”(Apocalipsa 3:14-22)

Mesagerul corupt al Laodicea

Remarcati cu siguranta ca multi dintre pastori ce-s inceput totusi lucrarea cu Duhul Sfânt termina azi prin fire (Galateni 3). Traim într-o epocă critică pe toate planurile.

Un mare numar de conducatori cad in apostazie pana acolo ca renunta mesajul Evangheliei pe care il predicau inainte.

Aceasta scrisoare de repros era dresata mesagerului Bisericii din Laodicea pentru ca el predica o evanghelie a prosperitatii in locul adevaratei Evanghelii.

Acest mesager fusese cu siguranta trimis de catre Dumnezeu ca sa aduca un mesaj eliberator celor tinuti captivi. O data ajuns la locul stabilit, el fu insa sedus de bogatia si slava locuitorilor din Laodicea. El a uitat motivul principal al prezentei sale in acest oras.

Acest mesager a devenit un profet mincinos din cauza dragostei pentru bani. A devenit neghina in mainile lui satan. Neghina sau drojdia se manifesta deasemenea sub forma invataturilor false vehiculate de fratii falsi.

Invataturile lor sunt ca si cangrena. Iata spusese lui Pavel cu privire la frati : *„Ferește-te de vorbările goale si lumesti; căci cei ce le țin vor înainta tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu. Si cuvântul lor va roade ca cangrena. Din numărul acestora sunt Imeneu si Filet, care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a si venit învierea si răstoarnă credința unora.”* (2 Timotei 2:16-18).

„Nici chiar Tit, care era cu mine, măcar că era grec, n-a fost silit să se taie împrejur din pricina fraților mincinosi, furisați si strecurați printre noi ca să pândească slobozenia pe care o avem în Hristos Iisus, cu gând să ne aducă la robie; noi nu ne-am supus si nu ne-am potrivit lor nicio clipă măcar, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână cu voi.” (Galateni 2:3-5).

„ Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scrisi demult pentru osânda aceasta, oameni neevlaviosi, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru si tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân si Domn, Iisus Hristos.” (Iuda 1:4)

Fratii mincinosi sau servitorii falsi sunt numerosi in bisericile de azi. Sunt deghizati in crestini si imita modul de predicare si de inchinare ale crestiniilor autentici in scopul de-a-i distruge.

Deghizarea, arma fatala a neghinei

Amintiti-va ca graul si neghina se aseamana intr-atat incat doar la maturitatea fructelor lor se poate vedea diferenta dintre aceste doua plante. *„Asa că, după roadele lor îi veți cunoaste.”* (Matei 7:20)

Sa notam ca nu-s darurile Duhului Sfânt cele care ne permit sa facem diferenta dintre cele doua grupuri, ci sunt roadele Duhului de care e vorba in Galateni 5:22.

Adunarile din Corint, desi primisera toate darurile Duhului erau pline de frati si de apostoli mincinosi: *„Oamenii acestia sunt niste apostoli mincinosi, niste lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos. Si nu este de mirare, căci chiar Satana se prefac într-un inger de lumină. Nu este mare lucru, dar, dacă si slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.”* (2 Corinteni 11:13-15). (a se preface=a se deghiza-n.tr.)

Deghizarea si imitarea sunt specialitatea lui satan si a slujbasilor lui. Asadar, nu e de mirare ca in ultimul timp, crestiniile ii iau drept frati si surori veritabili pe fratii mincinosi.

Avem o frumoasa ilustrare a artei deghizarii dusmanului in cartea lui Iov: *„Era în țara Uț un om care se numea Iov. Si omul acesta era fără prihană si curat la suflet. El se temea de Dumnezeu si se abătea de la rău. I s-au născut sapte fii si trei fete. Avea 7.000 de oi, 3.000 de cămile, 500 de perechi de boi, 500 de măgărițe si un foarte mare număr de slujitori. Si omul acesta era cel mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului. Fiii săi se duceau unii la alții si dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Si poșteau si pe cele trei surori ale lor să mănânce si să bea împreună cu ei. Si,*

după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințele pe fiii săi: se scula dis-de-dimineață și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: „Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.” Asa avea Iov obicei să facă. Satana cere să se atingă de Iov. Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor. Domnul a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.” (Iov 2:1-7).

Nu v-ați întrebat niciodată cum de a fost posibil ca niciunul dintre fiii lui Dumnezeu să nu poată să-și dea seama de prezența lui satan atunci când acesta se afla în mijlocul lor? Motivul e tare simplu, el a folosit una dintre armele lui fatale atât de favorite: deghizarea și imitarea. Doar Dumnezeu care cunoaște inimile a putut să-l demaste.

Fiii lui Dumnezeu despre care e vorba aici sunt oameni adunați ca să-L adore pe Domnul. Satan se infiltrasese printre ei luându-le atât înfățișarea cât și semnele exterioare ale pietății/evlaviei. Se camuflase deci teribil de eficient. Acești oameni „**au doar o formă de evlavie, dar îi tagaduie puterea. Depărtează-te de oamenii acestia.**” (2 Timotei 3:5).

Aparenta evlavie corespunde hainei oilor: „*Păziți-vă de prorocii mincinosi! Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori.*” (Matei 7:15).

„*Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.*” (Apocalipsa 13:11).

În aceste pasaje, profetii mincinosi (neghina) se prezintă oamenilor cu aparenta mielului, dar înăuntru sunt lupi sfâșietori.

Profetul mincinos din Apocalipsa 13:11 are aparenta unui miel, dar vocea îi e ca cea a balaurului, adică satan. Cele două coarne ale mielului pe care le poartă ne vorbesc de autoritate, de ungerea sa/capacitatea de a produce miracole (Daniel 8:20-22 și Deuteronom 33:17).

Profetii mincinosi exersează autoritatea lui satan ca să opereze miracole în scopul de a-i seduce pe aleșii Domnului: „*Căci se vor scula hristosi mincinosi și proroci mincinosi; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.*” (Matei 24:24).

„Nu că n-am fi avut dreptul acesta, dar am vrut să vă dăm. În noi însine o pildă vrednică de urmat. Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: „*Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.*” .*Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în neorânduială, nu lucrează nimic, ci se țin de nimicuri. Îndemnăm pe oamenii acestia să-și sfătuim, în Domnul nostru Iisus Hristos, să-și mănânce pâinea lucrând în liniște.*” (2 Tesaloniceni 2:9-12).

În vremea apostolilor, existau numeroși profeti mincinosi ce semănau zădărnici printre copiii lui Dumnezeu. Aceștia erau Alexandru fierarul (1 Timotei 1:18-20), Imeneu (1 Timotei 1:18-20), Filet (2 Timotei 2:16-18), izraelitul (Fapte Apost. 15 ; Galateni 2), Diotref (3 Ioan vs. 9). Profetii falsi sunt seducători/înselători: „**Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Iisus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!**” (2 Ioan 1:7).

Cuvântul grec folosit aici de Ioan (când vorbea despre profetii acestia) era «planos» ce înseamnă „*vagabond, fara rost, inselator*” sau mai bine zis „*unul care-i conduce pe altul sau pe alții în eroare*”.

Apostolul ne învață că pe pământ (pe câmpul lucrării) se găsesc mulți înselători dintre aceștia.

Acești amăgitori de suflete au o formă de evlavie care se ascunde în spatele religiozității, a politetii, a ținutelor vestimentare, a elocvenței sau, mai bine zis, a oratoriei.

Retorica e definita ca fiind arta sau tehnica convingerii prin mijlocul limbajului sau mai bine zis al artei de-a vorbi.

Duhul de care sunt animati acesti profeti stapaneste bine retorica si o foloseste ca sa-i seduca pe copiii lui Dumnezeu. Discursurile cu privire la geneologie, vorbele nebune sunt forme ale retoricii: „*Fereste-te de întrebările nebune si nefolositoare, căci stii că dau nastere la certuri.*” (2 Timotei 2:23).

„*Dar de întrebările nebune, de însirările de neamuri, de certuri si ciorovăieli privitoare la Lege, fereste-te, căci sunt nefolositoare si zadarnice.*” (Tit 3:9).

Seducatorilor le place mult sa dez bata Cuvantul lui Dumnezeu, istoria, religia, etc. Pavel il incuraja pe Tit sa-i disciplineze pe cei ce iubesc discursurile sau, mai bine zis, sa-i indrepte pe cei ce predau legea cu Cuvantul lui Dumnezeu: „*În adevăr, mai ales printre cei tăiați împrejur, sunt mulți nesupusi, flecari si amăgitori, cărora trebuie să li se astupe gura. Ei buimăcesc familii întregi, învățând pe oameni, pentru un câstig urât, lucruri pe care nu trebuie să le învețe. Unul dintre ei, chiar proroc al lor, a zis: „Cretanii sunt totdeauna niste mincinosi, niste fiare rele, niste pânțece lenese.” Mărturia aceasta este adevărată. De aceea muștră-i aspru, ca să fie sănătoși în credință...*” (Tit 1:10-13).

Astazi, exista multi inselatori ce isi pun videourile pe internet si care seduc numeroase persoane cu invataturi minicoase. Ei folosesc mult retorica pentru a atrage si a prinde potentialele victime (de meditat: 2 **Petru 14-22**).

Exista 3 notiuni ale retoricii:

- **logosul** : logica, ratiunea, modul e-a construi un argument (introducere, subiect principal si concluzie): aceasta e predica.

„*Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftetele cărnii si cu desfrânări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.*” (2 Petru 2:18).

„*În lăcomia lor vor căuta ca prin cuvântări înșelătoare să aibă un câstig de la voi. Dar osânda îi paste de multă vreme, si pierzarea lor nu dormitează.*” (2 Petru 2:3).

Oratorii greci ridicau multimi întregi pana l ovatiune/frenezie doar prin discursuri bazate pe sofism, si deci fara Duhul lui Dumnezeu.

Printre marii oratori a fost si Ioan Chrisostomul(344/349-407), unul din parintii bisericii al carui nume insemna ,*gura de aur*’. Fost sofist, el stapanea perfect retorica, el fermeca multimi întregi.

Istoria ne povesteste ca intr-o zi, in timp ce predica, oamenii l-au intrerupt cu aclamatiile lor. Atunci a cerut multimii sa inceteze in a-l aplauda ca sa fie lasat sa vorbeasca, dar oamenii au continuat totusi sa-l aplaude. Vedeti, asadar, cat era de elocvent!

Daca nu sunteti duhovnic si daca n-aveti discernamant, puteti sa fiti usor sedus de discursul profetilor mincinosi.

-**patosul** : mijlocul convingerii ce face apel la emotiile auditoriului/ascultatorilor (muzica, plansete, cuvinte frumoase, dragoste, mila, etc.) Omul e o fiinta emotionala si sentimentala. El poate fi usor sedus prin plansetele sau prin rasetele predicatorului.

-**etosul** : acesta e punerea in scena a calitatii morale a oratorului. E vorba de un stil ce trebuie adoptata de orator ca sa capteze atentia si sa castige increderea ascultatorilor in scopul de-a se face credibil (tinuta vestimentara, coafura frumoasa, gesticulatia, alegerea buna a cuvintelor, etc.)

„În învățătura pe care le-o dădea, Iisus le zicea: „Păziți-vă de cărturari, cărora le place să umble în **haine lungi** și să le facă lumea plecăciuni prin piețe.” (Marcu 12:38).

„având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” (2 Timotei 3:5a).

Totul e însă comunicare și atata tot.

Să știți că, în Noul Testament, cuvântul „*ipocrit*” a fost în special folosit pentru farisei decât pentru altcineva (de 18 ori).

În greacă, cuvântul ipocrit desemnează pe cineva ce interpretează un rol într-un teatru. Frații falsi sunt imitatori abili, ei pot, precum un papagal, să imite pe adevărații slujbasi ai lui Dumnezeu.

În general, ei cunosc foarte bine Cuvântul lui Dumnezeu și ajung să imite pe Duhul Sfânt fără să aibă adevărată viață a mesajului pe care-l predica.

Astfel, ei pot să denunțe lucrurile pe care le ei însuși. Adevărată cunoaștere nu e cea intelectuală (literă), ci cea duhovnicească (Ioan 6:63-65).

Adeesea acești profeti mincinoși îi impresionează pe oameni prin religiozitatea lor și prin cunoașterea Sfințelor Scripturi.

Însă, în ciuda acestei cunoașteri pe care o au, operele lor sunt în dezacord total cu Cuvântul lui Dumnezeu: „*Ei se laudă că cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl tăgăduiesc, căci sunt o scârbă: nesupuși și netrebnici pentru orice faptă bună.*” (Tit 1:16).

Conform profetiei biblice, mulți creștini vor fi sedusi de către acești amagitori.

„*Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătându-se de fățărnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor.*” (1 Timotei 4:1-2).

„*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor.*” (2 Timotei 4:3).

„*În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furis erezii nimicioase, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău. În lăcomia lor vor căuta ca prin cuvântări înșelătoare să aibă un câștig de la voi. Dar osânda îi paste de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.*” (2 Petru 2:1-3).

Acești înșelători operează în majoritatea adunărilor creștine și-s motivați de bani (1 Timotei 6). Ei aduc pe mulți nestatornici la lepădarea de credință.

Biserica din Laodicea era caldicică: apostazia sau lepădarea de credință

„Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „*Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu: „**Stiu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești caldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.**”* (Apocalipsa 3:14-16)

Faptul că Biserica Romană era caldicică i-a permis lui Luther, lui Jean Calvin și altora să proclame cu tărie adevărată Evanghelie. A fi caldicel însemna să fi lipsit de ardoare, de zel și fervoare/pasiune în lucrarea pentru Stăpân.

Raceala Bisericii Anglicane din timpul Wesley l-a impins sa tina reuniuni in afara acestei denominari si in afara cladirilor ei, ceea ce a antrenat astfel o trezire puternica.

Intre secolele al-XVIII-lea si al-XIX-lea, bisericile erau intr-atata de caldicele ca Dumnezeu l-a ridicat pe Charles Finney. Acest om al Dumnezeu predica ca si guvernator in statul New-York astfel incat nu existase nici bal si nici reprezentare teatrala in oras timp de 6 ani.

Se estimeaza ca intre doi ani: 1857 si 1858, mai bine de 100 000 de suflete au fost castigate la Hristos, gratie lucrarii directe sau indirecte a lui Finney.

In secolul al-XX-lea, Dumnezeu l-a ridicat pe William Booth si el a iesit din Biserica Metodista devenita caldica, ca sa aprinda focul unei treziri duhovnicesti.

Suntem in secolul al-XXI-lea (2014) si majoritatea bisericilor noastre au cazut in caldiceala, in raceala si in apostazie. Domnul e pe cale sa ridice o armata de oameni si de femei cu ungerea lui Ilie ca sa-Si trezeasca poporul.

Remarcati sa ingerul Laodiceei era in Hristos pentru ca Domnul ii zice ca-l va voma afara. Nu poti sa vomiti pe ceva daca nu e in dvs.

Daca Domnul il ameninta ca-l vomita pe acest mesager e pentru ca el e mult si bine in Hristos. Desi acest om al lui Dumnezeu era in Hristos, acest lucru nu l-a impiedicat sa-si piarda credinta/sa cada in apostazie.

Domnul le zice ucenicilor Sai: **„Vegheați si rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”** (Matei 26:41).

Cuvantul „**apostazie**” vine din grecescul „apostasia” ce inseamna „**abandon, stricare**” (compus din „apo”=departe de si din „stenai”= a se tine). Biserica din Laodicea este o biserică apostata pentru ca ea amesteca pe Domnul cu Mamon, si e deasemenea o biserică ecumenista, pentru ca e compusa din 4 alte biserici care sunt: Efes, Pergam, Sard si Tiatira.

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință si de a se descoperi omul fărădelegiilor, fiul pierzării” (2 Tesaloniceni 2:3).

„Căci se vor scula hristosi mincinosi si proroci mincinosi; vor face semne mari si minuni, până acolo încât să însele, dacă va fi cu putință, chiar si pe cei alesi.” (Matei 24:24).

Cuvantul grecesc «**planao**», tradus de majoritatea versiunilor franceze prin **„a seduce”**, are urmatorul sens: **„a se rataci, a insela, a fi indus în eroare, a se separa sau indeparta de adevăr”**.

Cu alte cuvinte, trebuie sa vegheati deoarece cei ce va conduc se pot rataci ei insisi si va pot conduce si pe voi in ratacire si departare de adevar, de leșua. Cei ce vor fi amagiti nu vor fi paganii, pentru ca satan i-a amagit deja, ci e vorba, mai degraba, de crestini si de toti cei care îl cauta pe Dumnezeu. Chiar si cei alesi vor fi inselati pe cat posibil.

„Se vor scula mulți proroci mincinosi si vor însele pe mulți.” (Matei 24:11).

Versetele 11 si 24 din Matei 24 ne vorbesc de-o trezire a profetilor mincinosi si a falsilor Hristosi, precum si a invatatorilor mincinosi -2 Petru 2.

Verbul **„a se ridica”** in greaca este **„egeiro”** ce inseamna **„trezire”**.

Biblia anunta o trezire mondiala a profetilor mincinosi si a invatatorilor falsi, o trezire a apostatilor.

Exista cel puțin 3 categorii de persoane lepadate de credinta.

-PRIMA CATEGORIE : Este ansamblul tuturor celor ce-l slujesc lui Dumnezeu cu credinciosie, dar ce-au cazut in compromis. E important de stiut ca ei fusesera odinioara

profeti buni si invatatori destoinici. Fusesera rascumparati de catre Domnul Iisus-Hristos, dar ciudat, ceva s-a pervertit in caracterul lor si au fugit spre pierzare, in lepadare de credinta.

Amagirea incepe cand mesajul crucii e umbrat. Aceste persoane refuza sa se pocaiasca si continua sa exercite un minister public, organizeaza programe ca sa-i jupuiasca pe crestini. Uneori sunt adesea convinsi ca sunt pe calea cea buna desi Dumnezeu nu mai e cu ei. Altii stiu ca nu mai umbla Domnul si totusi incearca sa-si ridice propriile lor SRL-uri.

Petru, apostolul Domnului, primise si el revelatii puternice cu privire la profetii mincinosi a caror principala motivare este BANUL, AVERILE.

Iata de ce Domnul ii zice ingerului Laodiceii: „*Stiu faptele tale: că nu esti nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!*” (Apocalipsa 3:15).

Nu-s elogiile spusele Domnului acestei biserici, ci mustrari din cauza lacomiei sale si a starii ei caldica.

Slujitorii lui Dumnezeu cei adevarati, precum Ilie profetul, erau supusi necazurilor, n-aveau nimic, erau saraci, mergeau de ici pe colo, imbracati in piei de oi si de capre, nezbracati de tot, arsi, aruncati la lei, si tot tacamul suferintelor... Si in ciuda acestor incercari ei si-au pastrat credinta (Evrei 11).

In schimb, Biserica din Laodicea NU CUNOASTE SI NU VREA PERSECUTIA.

Lacomia E intr-adevar principala motivatie a ingerului Laodiceii:

„*În norod s-au ridicat si proroci mincinosi, cum si între voi vor fi învățatori mincinosi, care vor strecura pe furis erezii nimicioare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat si vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Si, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău.*

În lăcomia lor vor căuta ca prin cuvântări înșelătoare să aibă un câștig de la voi. Dar osânda îi paste de multă vreme, si pierzarea lor nu dormitează (...) Le scapără ochii de preacurvie si nu se satură de păcătuire. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprinsă la lăcomie, sunt niste blestemați! După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit si au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii. Dar a fost mustrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriță necuvântătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frâu nebuniei prorocului. Oamenii acestia sunt niste fântâni fără apă, niste nori alungați de furtună; lor le este păstrată negura întunericului. Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii si cu desfrânări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire. Le făgăduiesc slobozenie, în timp ce ei însisi sunt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit. În adevăr, dacă, după ce au scăpat de înșinăciunile lumii, prin cunoasterea Domnului si Mântuitorului nostru Iisus Hristos, se încurcă iarasi si sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase” si „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarasi în mocirlă.” (2 Petru 2:1-3, 14-22).

„*Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun si dintr-o credință neprefăcută. Unii, fiindcă s-au depărtat de aceste lucruri, au rătăcit si s-au apucat de flecărie. Ei vor să fie învățatori ai Legii, si nu stiu nici măcar ce spun, nici ce urmăresc.*” (1 Timotei 1: 5-7).

„*Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, după prorociile făcute mai înainte despre tine, este ca, prin ele, să te lupți lupta cea bună si să păstrezi credința si un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, si au căzut din credință. Din numărul lor sunt Imeneu si Alexandru, pe care i-am dat pe mâna Satanei, ca să se învețe să nu hulească.*” (1 Timotei 1:18-20).

„S-au abătut de la adevăr. Ei zic că a și venit învierea și răstoarnă credința unora. Totuși temelie tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui”; și: „Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!” Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pământ. Unele sunt pentru o întrebuițare de cinste, iar altele pentru o întrebuițare de ocară.” (2 Timotei 2:16-18).

Alexandru, Filet și Imeneu fuseseră creștini autentici dar ce s-au ratat. În acest verset, termenul „a se rataci” vine din grecescul «ektrepo». Acest verb e folosit cu înțeles medical ca să descrie membrele dislocate ale trupului uman. Acești oameni învățau pe alții că învierea avusese loc rastalmăcind astfel credința multor creștini.

Oare câți bărbați și câte femei chemate de Dumnezeu n-au parasit calea devaraului ca să aprea doctrine mincinoase, distrugând multe vieți? Într-atât iubesc banul ca merg până a se prostitua cu religia pentru avere (Apocalipsa 17).

-A DOUA CATEGORIE o alcătuiește **grupul tuturor celor ce sunt aleși și trimisi de satan ca să îi ratească pe copiii lui Dumnezeu**. Ei își inventează religii și amăgesc mii de oameni.

„Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: orice duh care mărturisește că Iisus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Iisus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.” (1 Ioan 4:2-3).

„Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristosul? Acela este Antihristul, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul. Oricine tăgăduiește pe Fiul n-are pe Tatăl. Oricine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.” (1 Ioan 2:22-23).

Anumite religii fondate de profetii mincinoși și de învățătorii falși nu-L recunosc pe leșua Mesia ca Fiul lui Dumnezeu, nici moartea, nici învierea Lui, și nici mântuirea obținută în Numele Lui. (Ioan 14:6 ne zice că Iisus Hristos e Calea, Adevărul și Viața.)

Aceste religii își au proprii lor hristosi, ne zice Domnul leșua în Matei 24:24. Există atâtea religii în ziua de azi ca oamenii se întreaba mereu pe care s-o aleagă.

Nicio religie nu va ști să mântuiască lumea, nici nu va aduce pacea sufletului. Singur Iisus Hristos mântuiește. *„Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor” 1 Timotei 4:1.*

Aceste doctrine ale demonilor sunt predate în adunările creștine de către profetii și de dascăli mincinoși..

-A TREIA CATEGORIE este formată din **toate persoanele ce au acceptat pe Domnul leșua ca Domn și Mântuitor și care n-au rămas statornici, fermi în fața tentațiilor și care s-au întors în lume**. Aceste persoane nu vor să aibă de-a face cu Dumnezeu, nici să fie în preajma creștinilor.

Există mai multe exemple în Scriptură cu privire la această categorie de persoane, mai ales Dima, colaboratorul apostolului Pavel.

„Caută de vino curând la mine. Căci Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m-a părăsit și a plecat la Tesalonic. Crescens s-a dus în Galatia, Tit în Dalmatia.” (2 Timotei 4:9-10).

Acest om l-a parasit pe Pavel din dragostea pentru lume și pentru bunurile materiale.

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubeste cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudărosia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.” (1 Ioan 2:15-17).

Multi crestini revin in lume pentru ca il lasa pe satan sa le fure Cuvantul pe care Iisus l-a semanat in inimile lor: „*Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă și să fie mântuiți.*” (Luca 8:12).

Dema il abandonase pe Pavel si viata crestina din dragoste pentru secolul prezent. El iubea lumea mai mult ca pe Dumnezeu si s-a intors la lucrurile pe care le-a varsat/vomitat: „*Sămânța care a căzut între spini închipuieste pe aceia care, după ce au auzit Cuvântul, își văd de drum și-l lasă să fie înăbusit de grijile, bogățiile și plăcerile vieții acesteia și n-aduc rod care să ajungă la coacere.*” (Luca 8:14).

Unii cad pentru ca credinta le este lipsita de profunzime; nu le e solida.

„*Cei închipuiți în sămânța căzută pe stâncă sunt aceia care, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad.*” (Luca 8:13).

CELE DOUA IZVOARE ALE APOSTAZIEI

Stim ca autorul apostaziei este satan si ca el se serveste de cele doua surse distincte ca sa-i faca pe copiii Domnului sa-si abandoneze credinta.

„*Stiu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma; . și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.*” (Fapte Apos. 20:29-30).

Conform acestui pasaj, exista doua miscari ce-s la baza lepadarii de credinta in adunarile crestine.

PRIMA SURSA VINE DIN EXTERIORUL TRUPULUI si ii priveste pe **lupii cruzi si raufacatori.** Acesti lupi feroce actioneaza precum un virus. **Un virus** e o entitate biologica ce are nevoie de o gazda (corp uman sau biserica) si adesea de a celula ai carei componentii ii foloseste ca sa se inmulteasca. Cuvantul ‚virus’ e iesit din latinescul ‚virus’ ce inseamna **‚otrava’**. Otrava provoaca arsuri, boli sau moartea organismului printr-o reactie chimica la scara moleculara. Dupa cum le e misiunea lupilor feroce, asa e si modul lor de introducere in adunari.

Lupii feroce vin din exteriorul adunarilor crestine in scopul de-a devora oile. Acesti lupi cruzi sunt in realitate lucratorii mincinosi ce nu-l slujesc lui Dumnezeu, ci pantecului lor.

„*Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmasii ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecele, și slava lor este în rusinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ.*” (Filipeni 3:18-19).

Lupul este un animal salbatic inzebrat cu instincte precise ce-i permit sa exceleze in viata salbatica. Lupii traiesc in haite organizate dupa o ierarhie stricta, condusa de un cuplu de lupi. Haita e condusa de un mascul alfa si cateodata de o femela alfa.

Asadar, slujbasii falsi traiesc si lucreaza in echipa cu alti frati mincinosi ca sa atace oile Domnului. Ei fac aliante cu lucratorii falsi ca sa-i jefuiasca pe copiii lui Dumnezeu.

Lupii au mai multe caracteristici:

-Rapiditate: Lupul gri este un inotator bun si cel mai rapid alergator, viteza lui ajungand la 40-50 km/h si parcurgand 60 km in plin miez de noapte! Este carnivorul terestru cel mai rezistent la fuga. Lupii (pretinsii frati) isi urmaresc victimele (oile sau graul) pana ii prind, caci nu obosesc pana cand nu-si ating tinta. Ca sa vaneze, ei urmaresc prada mai multi km, pana la epuizarea acesteia din urma. Cand un lup/fals frate se decide sa va devoreze, va va suna la telefon adesea sau va va vizita din timp in timp ca sa va acapareze.

-Un miros puternic: Mirosul lupului gri e atat de puternic incat ii permite sa detecteze un animal la 270 m impotriva vantului. Unghiul viziunii sale atinge 250°, contrar omului de 180°. Cu un asa miros, fratii mincinosi repereaza usor persoanele cu resurse finaciare ca sa-i fure.

-Au colti redutabili: dantura adulta a lupului este de 42 de dinti. Tinerii au 32 de dinti, dantura definitiva aparand dupa 7 luni. Coltii lupilor pot masura de la 6 pana la 7 cm din care 2 cm adanciti in gingie. Muschii mandibulei sunt puternici; ei servesc la sfaramarea oaselor sau permit la agatarea pradei. Mandibula lupului gri poate exercita o presiune de 150 kg/cm², contrar celor 60-65 kg/cm² la un animal normal.

Inzestarti cu asa trasaturi, lupii/pretinsii frati fac devastari teribile in adunarile crestine. Scopul lucratorilor falsi, adica a acestor 'lupi cruzi' este saracirea oilor Domnului, atat cea spiritual, cat si materiala.

Acesti frati mincinosi sunt numiti si ,caini', ,lucratori rai' si ,falsi circumscrisi': *„Încolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Mie nu-mi este greu să vă scriu mereu aceleasi lucruri, iar vouă vă este de folos. **Păziți-vă de câinii aceia; păziți-vă de lucrătorii aceia răi; păziți-vă de scrijeliiți aceia!**”* (Filipeni 3:1-2).

Pavel ii trata pe invatatorii mincinosi drept ,caini' pentru ca se intorceau la lucrurile pe care le vomasera.

*„În adevăr, dacă, după ce au scăpat de înșinăriunile lumii, prin cunoasterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „**Câinele s-a întors la ce vărsase**” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.”*”
(2 Petru 2:20-22).

Sub Vechiul Testament, cainii erau considerati drept animale necurate. Pretul unui caine nu trebuia adus in Casa Celui Vesnic. (Deuteronom 23: 18)

A DOUA SURSA VINE DIN INTERIORUL TRUPULUI: *„si se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricacioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.”* (Fapte Apos. 20:30).

Acesti oameni care s-au sculat ca sa predea doctrine mincinoase sunt invatatorii/dascalii falsi. Acesti invatatori actioneaza precum **cancerul**. Dupa pararea savantilor, cancerul este o patologie caracterizata printr-o proliferare celulara anormala destul de importanta in sanul tesutului normal al organsimului astfel incat e amenintata insasi supravietuirea acestuia din urma. Aceste celule provin toate din acelasi clon, celula initiatore a cancerului ce si-a insusit anumite trasaturi ce-i permit sa se divizeze nelimitat.

Ele sunt persoanele ambitioase ce invata erezii in scopul de-a antrena oile (graul) dupa ele. Ele divizeaza adunarile ca sa creeze altele: *„Copilasilor, este ceasul cel de pe urmă. Si, după cum ați auzit că are să vină Antihrist, să știți că acum s-au ridicat mulți antihristi: prin aceasta cunoastem că este ceasul de pe urmă. Ei au ieseit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai nostri. Căci, dacă ar fi fost dintre ai nostri, ar fi rămas cu noi; ci au ieseit, ca să se arate că nu toți sunt dintre ai nostri.”* (1 Ioan 2:18-19).

Acesti invatatori/dascalii falsi pe care Ioan ii numeste «anticristi» erau printre grau (oi), dar au ieseit dina dunari si au antrenat cu ei multi altii cu singurul obiectiv de-a incepe propriul lor SRL. Ei creaza secte si domnesc ca adevarati sefi de intreprindere. Metodele pe care ei le folosesc ca sa recrute suflete pentru bunul mers al intreprinderii lor constituie trimiterea de emailuri, de legaturi video cu invaturile lor, chemarea oamenilor sa se conecteze via skype / facebook /

twitter / etc., trimiterea de SMS-uri fratilor si surorilor si chiar si a numerelor lor de telefon si a adreselor de posta, etc. in vederea crearii de relatii.

„Iată ce vreau să zic: un testament pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită de Legea venită după 430 de ani.” (Galateni 4:17).

Acesti dascali falsi denigreaza pe slujbasi veritabili ai Domnului in fata celor de lucreaza cu ei ca sa semene tulburare in inimile acestora si sa-i recupereze ei dupa vremea de tulburare.

Ei isi trateaza parintii in credinta drept vrajitori, guru, mincinosi. Ei actioneaza astfel deoarece in realitate nu au administrat corect bisericele care le-au fost incredintate, lasand in urma lor datorii enorme, necazuri si suflete ranite.

Daca vreodata veti întâlni astfel de persoane ce-si petrec timpul criticandu-i pe altii, cereti-le sa va arate roadele lor proprii. Multora le place sa ponegreasca pe adevaratii slujbasi desi ei insisi n-au condus niciodata mai mult de 2-3 persoane.

Acesti instigatori de necaz trebuie sa fie disciplinati/corectati cu severitate cu Cuvantul lui Dumnezeu si alungati din mijlocul fratilor: *„Însă Legea nu se întemeiază pe credință; ci ea zice: „Cine va face aceste lucruri va trăi prin ele.” ” (Galateni 5:12).*

Fiindca grâul (oile) se afla in mijlocul lupilor, el e si va fi obiectul numeroaselor atacuri verbale si fizice.

In pasajul din 2 Corinteni 6:8, Pavel ne zice ca era *„...în slavă si în ocară, în vorbire de rău si în vorbire de bine. Suntem priviți ca niste înșelători, măcar că spunem adevărul”.*

In calitate de copil al lui Dumnezeu, daca perseverati in adevar, asteptati-va sa fiti tratat drept guru, mitocan, dupa cum era si Pavel in mijlocul unei reputatii bune si una rea.

In cartea Fapte Apos. (24:5), Pavel fusese tratat atat ciuma ce provoca diviziunea printre evrei, cat si seful sectei Nazarienilor.

Din fericire, toate aceste persecutii si toate aceste provocari sunt dovada prezentei si a manifestarii slavei lui Dumnezeu in vietile noastre.

„Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi.” (1 Petru 4:14).

Campul de misiune a oilor Domnului e plin de lupi raufacatori si flamanzi.: *„Iată, Eu vă trimit ca pe niste oi în mijlocul lupilor. Fiți, dar, înțelepți ca serpii si fără răutateț ca porumbeii.” (Matei 10:16).*

Pentru a tine fata atacurilor lupilor, sunt necesare doua trasaturi caracteristice Mesiei:

-Prudenta sarpelui: intelegciunea ne indeamna sa fim prudenti. Sa fim ca cele 5 feciaore intelepte care si-au luat destul ulei de rezerva in lampile lor, dupa cum e scris in parabola din Matei 25. Sarpele este un animal ce inspira intr-atat frica ca toata lumea incearca sa-l omoare. Asadar, crestinii trebuie sa stie ca demonii, cei rai in mijlocul carora-s stabiliti de Domnul, incearca sa-i distruga neincetat.

-Simplitatea porumbelului : in acets pasaj, cuvantul ,simplu'vine din grecescul ,akeraios' ce inseamna neamestecat, pur; adica fara amestec cu raul, liber de orice artificiu, inocent, simplu. Amagirea cu bunurile materiale pamantesti i-a acaparat pe multi crestini ce au cedat astfel dorintei de castig si lacomiei. Ei au parasit modul de viata simplu cerut de Domnul slujbasilor Lui ca sa alerge dupa bogatiile pieritoare ale acestei lumi.

„Dar mă tem ca, după cum sarpele a amăgit pe Eva cu siretlicul lui, tot așa si gândurile voastre să nu se strice de la curăția si credinciosia care este față de Hristos.” (2 Corinteni 11:3).

Porumbelul este o pasare intr-atat de frumoasa incat toata lumea vrea s-o admire si s-o prinda. Frumusteatea Mesiei in noi atrage dracii, pe cei pierduti. Toata lumea incearca sa se apropie de noi.

Trebuie deci sa ducem o lupta zilnica ca sa ramanem statornici in credinta si sa smulgem neghina din mijlocul nostru.

Trasaturile invatatorilor falsi sunt descrise in Scripturi, mai ales in 2 Timotei 3.

(de meditat : **Ieremia 23!**)

Biserica din Laodicea predica teologia sau evanghelia prosperitatii, ea reprezinta crestinii atasati de lucrurile lumii, de bunurile materiale. Ea va fi scuipata/vomata afara din cauza atasamentul ei de lume gasita in fata portii Domnului (Apocalipsa 3:20).

Aceasta biserică reprezintă toate bisericile imbogatite ce nu pun accentul pe: denuntarea pacatului, pe rugaciune, pe intoarcerea Domnului, pe sfintenie, pe studiul Cuvantului lui Dumnezeu, pe rai, etc.

Ele si-au pierdut obiectivul: acela de-a-L slavi pe Iisus, de-a castiga suflete, de-a le da forma ca sa se asemeze ca lui Hristos (Coloseni 1:27-28).

Conducatorii ei (pastorii, profetii, apostolii, diaconii, etc.) se comporta ca si ministerele lumii: conturile lor in banca sunt bine aprovizionate si ei iau banii Imparatiei lui Dumnezeu, destinati in mod normal misiunii, ca sa isi hraneasca ego-ul lor prin contruirea de imperii!

Cand intalnesc pe unii dintre acesti falsi slujbasi ce se opun cu violenta reformei necesare in bisericile noastre, ma gandesc la epistola apostolului Pavel adresata crestinelor din Filip: „*Căci v-am spus de multe ori, si vă mai spun si acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmasi ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecul, și slava lor este în rusinea lor, si se gândesc la lucrurile de pe pământ.*” (Filipeni 3:18-19).

Remarcati ca, in ciuda bogatiile materiale ale acestei biserici, Domnul o califica drept saraca. Adevarata bogatie e cea duhovniceasca si nu cea fizica . (Cititi **Efesenii 1:3**).

Biblia zice : „*Ce înțelegere poate fi între Hristos si Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem templul Dumnezeului celui Viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui si voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, si ei vor fi poporul Meu.” De aceea: „Iesiți din mijlocul lor si despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, si vă voi voi fi Tată, si voi Îmi veți fi fii si fiice, zice Domnul cel Atotputernic.*” (2 Corinteni 6:15-18)

In Apocalipsa 18:4 Dumnezeu zice : „*Iesiți din mijlocul ei, poporul meu...*”

Este o porunca pe care Domnul o da Bisericii ce se afla in captivitatea Babilonului, asa cum fusesera copiii lui Israel. Ca sa iesim, trebuie pocainta si conversiunea veritabile.

Laodicea est Babilonul, mama curvelor pamantului.

Apostolul Ioan a primit mari revelatii pe cand era in inchisoare din cauza Cuvantului lui Dumnezeu in Insula Patmos. Ingerul Domnului a fost trimis sa-i spuna lui Ioan ca aceasta femeie este «mama», «meter» in greaca, adica «**sursa**» impuritatilor si abominarilor pamantului. In concluzie, femeia aceasta, Izabela sau mai bine zis Babilonul, este la baza tuturor sectelor, a religiilor, a profetilor mincinosi, a pacatelor, a idolatriilor, etc.

„*Apoi, unul din cei sapte îngeri care țineau cele sapte potire a venit de a vorbit cu mine si mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care sade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pământului; si locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!”*

Si m-a dus, în Duhul, într-un pustiu. Si am văzut o femeie sezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, si avea sapte capete si zece coarne. Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură si stacojie; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe si cu mărgăritare. Ținea în mână un

potir de aur plin de spurcăciuni si de necurățiile curviei ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină : „Babilonul cel mare, mama curvelor si spurcăciunilor pământului.” Si am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților si de sângele mucenicilor lui Iisus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.” (Apocalipsa 17:1-6).

Ca sa intelegem deviatia multor biserici si a multor ministere, ce-au fost totusi chemate initial de catre Dumnezeu, trebuie sa mergem la sursa: la Babilon. Trebuie sa rezolvam problemele la radacina lor si nu doar la sufrata.

Femeia din Apocalipsa 17 e o entitate religioasa reprezentata de marea cetate/marele oras ce-si are regalitate/dominium asupra regilor pamantului, adica Vaticanul sau Biserica Romana Catolica. Biblia zice ca ea a reusit sa-i imbețe pe toti regii/presedintii/guvernele pamantului.

Pentru a-i amagi si pe copiii lui Dumnezeu, aceasta femme ii face sa bea din cupa ei de aur vinul destrabarii: „Apoi, unul din cei sapte îngeri care țineau cele sapte potire a venit de a vorbit cu mine si mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care sade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pământului; si locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!” (Apocalipsa 17:1-2).

Aceasta cupa e cupa demonilor de care ne zice Pavel in 1 Corinteni 10:20-22. Izabela se foloseste de vinul ei, cel al destrabarii ca sa aduca adunarlei intregi, pe care ea vrea sa le distruga, in profunzimile lui satan.

Acest vin ii imbata pe crestinii din Laodicea si leii orbeste complet pana la punctul de-a-i indeparta de Domnul. El reprezinta toate doctrinele mincinoase si pacatul care a luat locul in sanul majoritatii bisericilor.

Doctrina predata in bisericile Laodiceei minimizeaza invatarea crucii si introduce o evanghelie umanista in care omul e centrul a tot. Toate invaturile bazate pe credinta in Dumnezeu, sfintenia, dragostea dupa adevar sau mai ales pocainta sunt respinse.

In ciuda ordinului imparatesc, Daniel s-a tinut ferm si a refuzat sa bea vinul lui Nebucarnetar pentru ca se temea mai mult de Iahve decat de oameni. Daniel n-a acceptat acest vin deoarece bîndu-l s-ar fi manjit adorand dumnezei falsi sau in alte cuvinte, pe draci. „Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Misael si Azaria. Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, si anume: lui Daniel i-a pus numele Beltsațar, lui Hanania, Sadrac, lui Misael, Mesac, si lui Azaria, Abed-Nego. Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului si cu vinul pe care-l bea împăratul si a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.” (Daniel 1:6-8).

Acest vin poate sa reprezinte si materialismul ce-i seduce din ce in ce mai mult pe conducatorii crestini.

Dragostea dupa lucruri frumoase i-a pierdut pe multi pastori. Materialismul e o atitudine degenerala sau comportamentul aceluia ce se ataseaza cu bucurie de bunuri, de valori si de placerile materiale.

Biserica din Laodicea si Babilonul sunt intrinsec legate una cu alta. Nu putem vorbi de una fara s-o mentionam pe cealalta. Intr-adevar, toate religiile au iesit din/ s-au nascut in Babilon.

Ea e mama tuturor curvelor si abominarilor pamantului si tine cupa de aur plina cu necuratii: aceasta

Prostitutie e spirituala, e legata de idolatrie si de cultul imaginilor.

Cupa de aur ce ascunde necuratiile e imaginea religioșilor ce-si infrumusețeaza exteriorul/ aparenta in timp ce-n interior sunt plini de murdarii. Babilonul e o religie formalista si legalista. (2 Timotei 3).

In acest pasaj, cuvântul ,mama' e iesit din grecescul ,meter' ce inseamna ,sursa/izvor'.

Desigur, Babilonul e sursa oricarei forme de religie contrafacute. El a inspirat dintotdeauna ansamblul doctrinelor false/mincinoase infiltrate in biserici.

Aceasta femeie, Babilonul sau prostituata incearca sa faca mereu prozeliti.

Prozelitismul

*„Vai de voi, căturari si farisei fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea si pământul ca să faceți un **tovarăș de credință**; si, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi însivă.”* (Matei 23:15)(prozelit=tovars, unul ce urmeaza pe altul-n.tr.)

Termenul ,**prozelit**' vine din grecescul ,*prosēlutos*', adica ,noul venit (in tara)'; prozelitismul desemneaza deci atitudinea acelor care cauta ,sasuscita aderarea la ceva' a oamenilor susceptibili sa devina asadar, intrutotul sau in parte aceste persoane, ,prozelitii' vrea sa zica ,noii aderenti la credinta lor'; prin extensie, prozelitismul desemneaza ,zelul' desfasurat in vederea ralierei anumitor persoane la o doctrina.

Bisericele din Laodicea évaevangelizeaza in scopul de-a aduce oameni nu la Dumnezeu, ci in denominarile lor, in cladirile lor, in viziunile lor, etc.

Pe site-urile de internet ale acestor biserici sau in buletinele lor tiparite, pastorii propun oamenilor sa devina membrii ai organizatiilor lor.

*„**Nu știți că trupurile voastre sunt mădulele ale lui Hristos? Voi lua eu mădulele lui Hristos, si voi face din ele mădulele ale unei curve? Nicidecum! Nu știți că cine se lipește de o curvă este un singur trup cu ea? Căci este zis: „Cei doi se vor face un singur trup”. Dar cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El.**”* (1 Corinteni 6:15-17).

Devenind membru al acestor organizatii religioase ridicate de Bisericile Laodicee, veti deveni UNUL cu curva.

Aceasta femeie ii incurajeaza pe pastori sa zideasca edificii mari spre slava omului.

Catedrale, temple si cladirile Laodicee

Biserica din Laodicea este mandra de constructiile ei arhitecturale.

Cladiri, catedrale si temple mari cu vitralii sunt construite tot timpul de conducatorii Laodicee.

In Geneza 10:6-12 si 11:1-9, este mentionata originea viziunii sidirii de catedrale, de cladiri si de temple pentru biserici. De la vs 3 pana la vs 5 din Geneza 11, Biblia ne dezvaluie ambitiile lui Nimrod, primul rege al Babilon si al poporului sau:” Si au zis unul către altul: „*Haidem! să facem cărămizi si să le ardem bine în foc.” Si cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var. Si au mai zis: „Haidem! să ne zidim o cetate si un turn al cărui vârf să atingă cerul si să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiți pe toată fața pământului!” Domnul S-a coborât să vadă cetatea si turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.”*

In aparenta, acest proiect seamna pare perfect inofensiv. Deasemenea poate parea curios faptul ca el dezlantuie intra-atat mania lui Dumnezeu. Si totusi, in spatele acestei unitati omenesti se ascunde toata nebunia omului si razvratirea lui impotriva lui Dumnezeu.

«*Sa facem caramizi...*» : In timp ce Biserica e construita pe Pietre Vii (1 Petru 2:5), Babilonul, in ce-l priveste pe acesta, el e construit din caramizi.

Caramizile de fabricatie umana au o aparenta uniforma si standardizata. Ele-s facute din pamant argilos si-s legate intre ele cu ciment. Ori, sa se amintim ca solul (pamantul) a fost blestemat de catre Dumnezeu dupa caderea lui Adam (Geneza 3:17).

Caramizile, odata plasate intr-o constructie sunt de nemodificat, inerte, fara nicio o miscare.

Ele ii reprezinta pe cei religiosi ce-s formatati de sistemele omenesti. Morti duhovniceste, ei inteleg gresit viata Duhului si religia lor nu e decat o idolatrie!

In ciuda esecului acestei prime incercari, aceasta viziune babiloniana a supravietuit si a traversat epoci intregi pana in zilele noastre.

Imparatul roman Constantin, pretins a fi convertit la Crestinism, n-a facut decat sa reprezinte viziunea lui Nimrod ordonand construirea de biserici pe osemintele crestinilor decedati!

Aceasta mentalitate rea pierde inca numeroase adunari.

In sfarsit, multi crestini sunt obisnuiti cu caramizi, adica cu viata cotidiana in sanul cladirilor, a catedraleor si a templelor. Conditionati de aceasta viziune piramidala, si-au oferit darurile, ungerea si chemarea lor in mainile preotilor/pastorilor ce dirijeaza totul. Confundati cu gloata, lipiti intr-o aceiasi bulă conformistă, ei constituie un grup uniform, impersonal si muribund!

Insusi David, marele rege si profet al Celui Vesnic a fost influentat de Babilon vrand sa construiasca un templu somptuos spre slava lui Dumnezeu.

Acesta, precum azi multi lideri crestini, a crezut sincer ca-L onoreaza pe Dumnezeu eridicandu-i un edificiu ce avea scopul de-a atrage inchinatori din lumea intreaga.

Totusi, viziunea Domnului e cu totul alta:

„Dumnezeu, care a făcut lumea si tot ce este în ea, este Domnul cerului si al pământului si nu locuiește în temple făcute de mâini.” (Fapte Apos. 17:24).

Cum foarte putine persoane au inteles voia lui Dumnezeu pe acest plan, ele investesc in caramizi si neglijeaza pietrele vii, ce-s sufletele.

Pietrele vii sunt crestinii nascuti din nou ce formeaza cu totii impreuna edificiul spiritual/duhovnicesc ce se cheama Biserica lui Hristos/Ekklesia.

„Si voi, ca niste pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă si să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin isus Hristos.” (1 Petru 2:5).

Contrar caramizilor, pietrele-s modelate de natura, mai ales sub presiunea apei ce le da o stralucire magnifica. Taiate de elementele naturale, ascute una intr-alta, fiecare isi dezvolta in timpul parcursului propriu calitati si o personalitate ce-i sunt proprii.

Unice in felul lor, pline de viata si de stralucire, ele se aduna liber unele cu altele si se deplaseaza dupa cum le zice, mai precis in directia Duhului lui Dumnezeu (Ioan 3 :8).

Astfel, sub Vechiul Legământ, Domnul a refuzat sa-l fie aduse jertfe pe altare din pietre taiate de catre om, de teama ca sub actiunea acestuia din urma pietrele sa nu fie profanate.

Sa intelegem, deci, prin asta ca Domnul nu agreeaza decat ceea ce vine de la El!

„Dacă-Mi vei ridica un altar de piatră, să nu-l zidești din pietre cioplite; căci cum îți vei pune dalta în piatră, o vei pângări.” (Exod 20:25).

În Apocalipsa 21:19-20, apostolul Ioan vede Ierusalimul ceresc al cărui temelii sunt pietre pretioase: „*Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de jasp; a doua, de safir; a treia, de calcedonie; a patra, de smarald; a cincea, de sardonix; a șasea, de sardiu; a șaptea, de crisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de crisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.*”

Aceste pietre pretioase nu-s altceva decat Pietrele Vii ce constituie casa duhovniceasca a Domnului

(1 Petru 2:5) ajunse, prin urmare, la perfectiune.

«*Sa construim un turn al carui varf sa ajunga pana la cer...*» : Sa remarcam ca doar varful sa atinga cerul!

Aceasta viziune a lucrurilor e la originea functionarii piramidale a bisericii ce a dat nastere preotimii (un preot/pastor ce joaca rolul de mijlocitor intre Dumnezeu si popor) si clericimea (sau trupul/corpul pastoral), adica o casta ce lucreaza precum o oligarhie.

Imaginea de mai jos reprezinta unul din cele doua sigilii ce se gasesc pe bancnota de 1 \$ american.

Vedem o piramida ce simbolizeaza turnul Babel. Sa remarcati sa varful e detasat de restul corpului, el atinge cerul exact cum ne indica Geneza 11.

Ochiul reprezinta aici cunoasterea ezoterica, rezervata doar celor initiati.

În vremea în care oamenii doreau să zidească turnul Babel, varful îl reprezenta pe Nimrod (Geneza 10:6-12), tipul perfect al lui anticrist, cel ce fu primul Împărat din istoria biblică și instigatorul acestei viziuni babiloniene.

În zilele noastre, varful reprezintă sefi, conducători de biserici, aflați acolo foarte sus în ierarhia piramidală a organizațiilor lor eclesiastice (președinți, vice-președinți, secretari ce acționează în federații religioase).

Acest sistem e prezent în majoritatea bisericilor în care doar cei inițiați și somitățile au acces la cunoaștință. Ei formează o elită aparte atât de închisă, ce are privilegii proprii doar lor însuși.

Acest mod de funcționare se inspiră din amestecul ieșit din preotia evreiască și, de asemenea, din obiceiurile babiloniene, este la originea tuturor religiilor bazate pe mister (Francmasoneria, Crucea-Roz, Illuminați...) și din toate guvernele lumii acestea.

În schimb, conform Scripturii, nu există trup pastoral, ci doar un singur trup (Efeseni 4:4 ; 1 Corinteni 12:13) ce are liber acces la scaunul de domnie al lui Dumnezeu.

„*Căci, prin El, și unii și alții avem intrare la Tatăl, într-un Duh.*” (Efeseni 2:18).

În plus, Dumnezeu „*voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoaștința adevărului.*” (1 Timotei 2:4).

INGERUL LAODICEI ISI FACE RECLAMA

În bisericile din Laodicea, fiecare își face cunoscut numele lui propriu, ministerul sau, biserica sa, etc.

Asistăm adesea la un fel de concurență în care toate loviturile sunt permise pentru a se cunoaște mai bine unul pe altul.

Titluri, episcop, papa, Domnul meu, apostol, profet al națiunilor, general, maresal, om al lui Dumnezeu, sfetnic, vultur regal, și atâtea multe altele sunt exaltate.

Pozele acestor persoane sunt puse pe afișe mari, pe pancarte enorme, peste tot, astfel încât să fie cât mai bine văzuți de oamenii de rând. Site-urile lor de internet, CD-urile lor, lucrările lor sunt pline cu poza lor:

„Și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târătoare.” (Romani 1:23).

Imaginea omului corupt apare peste tot în Biserica din Laodicea.

„*Sa ne facem un nume...*”: Dumnezeu i-a dat omului privilegiul de-a numi animalele (Geneza 2:19-20); acest privilegiu mergea mâna în mâna cu autoritatea pe care Domnul i-a conferit-o deasemenea. Dar, prin faptul că a vrut să-și facă un nume, omul și-a exprimat dorința de-a cunoaște propria lui slava.

Avem aici, originile tuturor denominărilor și a numelor adunărilor ce se pot găsi în anul Crestinătății.

În zilele noastre, constatăm că toate bisericile/adunările poartă nume și exemplele nu se opresc aici: de ex.: «*Sfântul Dumitru*», «*Maica Zenovia*», «*Betel*», «*Mana ascunsă*», «*Sion*», etc. Ce diferență între bisericile biblice se erau identificate tare simplu prin orasele în care erau plantate!

Parcurend Noul Testament, ne dăm seama că se vorbește de creștini în mod exclusiv sub numele de «ucenici» sau de «sfinti» (de Corint, Efes, Tesalonic...).

Termenul «creștin», în el însuși, nu e menționat decât de 3 ori în Biblie (cititi și Fapte Apos. 11:26; Fapte Apos. 26:28 și 1 Petru 4:16).

În ziua de azi, mulți își zic «*creștini*» în același timp pretinzându-se a fi ortodocși, baptiști, penticotiști, protestanți, adventiști, metodisti, ...din ortodoxism, catolicism, protestantism, adventism, metodism... Toate aceste «*isme*» necunoscute în Biblie, sunt direct inspirate din Babilon și îi împart pe copiii lui Dumnezeu mai mult decât îi aseamănă între ei.

Acest sistem pervertit incită membrii adunărilor să fugă după titluri. Acest lucru a luat așa o amploare că unii își atribuie titluri nemaivăzute în Biblie: Sfântul Tata, Părinte, arhiepiscop, reverend-pastor, apostol internațional, cardinal, maresal...!

Cât contrast în comparație cu Cuvântul lui Dumnezeu !

„*Si „Tată” să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri. Să nu vă numiți „Dascăli”; căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul.*” (Matei 23:9-10).

Ea bea vinul destrăbălării: „*Deci ce zic eu? Că un lucru jertfit idolilor este ceva? Sau că un idol este ceva? Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc Neamurile jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărtășire cu dracii. Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor.*” (1 Corinteni 10:19-21).

Încă o dată o repet: e vorba de o destrăbălare duhovnicească datorată amestecului cu trasăturile ecumenismului.

Într-adevăr, puțin aluat, chiar într-o mică cantitate, strică plămădeala: „*Nu vă lăudați bine. Nu știți că puțin aluat dospește toată plămădeala?*” (1 Corinteni 5:6).

Ea e imbatata de sangele sfintilor: aceasta betie e datorata persecutiei sangeroase a crestinilor ce mergeau contra-curent. Masacrele perpetuate de catre Babilonul antic (imparatii babilonieni, persi si romani) apoi de catre Biserica Catolica de-a lungul istoriei, se vor reproduce cu o dezlantuita violenta de-o cruzime de neegalat.

Cum am zis-o deja mai sus, catolicismul roman a facut mai mult de 50 d milioane de morti printre crestinii autentici, depasind de departe numarul victimelor perpetuate de diversi imparati romani.

Suntem la sfarsitul vremurilor. Simbolicul Babilon antic e pe cale sa fie reconstruit sub ochii nostri.

Astfel, urcarea la putere a Europei pregateste instaurarea guvernului mondial ce va da nastere celui de-al 4-lea imperiu reconstituit.

CADEREA BABILONULUI

Toata lucrarea care n-a fost zidita de catre Dumnezeu va fi consumata de focul Iudacatii, precum Intaiul Babilon ce-a fost distrus de Domnul (Geneza 11).

Babilon sau crestinatatea paganizata va fi distrusa in totalitate de catre Iisus-Hristos, Piatra Unghiulara : „*Tu te uita la el, si s-a dezlipit o piatra fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier si de lut ale chipului si le-a făcut bucăți. Atunci fierul, lutul, arama, argintul si aurul s-au sfărâmat împreună si s-au făcut ca pleava din arie vara; lea luat vântul, si nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare si a umplut tot pământul.*” (Daniel 2:34-35).

„*După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; si pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare si a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locas al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate si urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, si împărății pământului au curvit cu ea, si negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.”* Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „*lesii din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei si să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămadit si au ajuns până în cer; si Dumnezeu Si-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplătiți-i cum v-a răsplătit ea si întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoit în potirul în care aamestecat ea! Pe cât s-a slăvit pe sine însăși si s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin si tânguire! Pentru că zice în inima ei: „Sed ca împărăteasă, nu sunt văduvă si nu voi sti ce este tânguirea!”*”

Tocmai pentru aceea, într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea si foametea. Si va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.

Si împărății pământului, care au curvit si s-au dezmiardat în risipă cu ea, când vor vedea fumul arderii ei, o vor plânge si o vor boci. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, si vor zice: „Vai! Vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!” – Negustorii pământului o plâng si o jelesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa: marfă de aur, de argint, de pietre scumpe, de mărgăritare, de in subțire, de purpură, de mătase si de stacojiu; nici felurile lor soiuri de lemn de tiin, tot felul de vase de fildes, tot felul de vase de lemn foarte scump, de aramă, de fier si de marmură; nici scorțisoara, nici mirodeniile, nici miroznela, nici mirul, nici tămâia, nici vinul, nici untdelemnul, nici făina bună de tot, nici grâul, nici boii, nici oile, nici caii, nici căruțele, nici robii, nici sufletele oamenilor. Si roadele atât de dorite sufletului tău s-au dus de la tine. Toate lucrurile alese, strălucite sunt pierdute pentru tine si nu le vei mai găsi.

Cei ce fac negoț cu aceste lucruri, care s-au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe de ea, de frica chinului ei. Vor plânge, se vor tângui si vor zice: „Vai! Vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată cu in foarte subțire, cu purpură si cu stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe si cu mărgăritare! Atâtea bogății într-un ceas s-au prăpădit!” – Si toți cărmacii, toți cei ce

merg cu corabia pe mare, marinarii si toti cei ce câstiga din mare stăteau departe; si, când au văzut fumul arderii ei, strigau: „Care cetate era ca cetatea cea mare?” Si își aruncau țărână în cap, plâneau, se tânguiau, țipau si ziceau: „Vai! Vai! Cetatea cea mare, al căreia belsug de scumpeturi a îmbogățit pe toti cei ce aveau corăbii pe mare, într-o clipă a fost prefăcută într-un pustiu!”

„Bucură-te de ea, cerule! Bucurați-vă si voi, sfinților, apostolilor si prorocilor! Pentru că Dumnezeu v-a făcut dreptate si a judecat-o.”

Atunci un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare si a zis: „Cu asa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, si nu va mai fi găsit! Si nu se va mai auzi în tine nici sunet de lăute, nici cântece din instrumente, nici cântători din fluiere, nici cântători din trâmbițe; nu se va mai găsi la tine niciun mester în vreun mestesug oarecare. Nu se va mai auzi în tine vuietul morii. Lumina lămpii nu va mai lumina în tine si nu se va mai auzi în tine glasul mirelui si al miresei – pentru că negustorii tăi erau mai marii pământului, pentru că toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta si pentru că acolo a fost găsit sângele prorocilor, si al sfinților, si al tuturor celor ce au fost înjunghiați pe pământ.” (Apocalipsa 18)

In acest pasaj, e vorba de caderea Babilonului economic. Negustorii de lux, de aur, de pietre pretioase si de suflete vor plange.

CAP. III : NEGUSTORII IN TEMPLUL LUI DUMNEZEU

Templul ceresc a fost pătat din cauza negoșului practicat in el de catre satan.

*„ Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoșului tău **ți-ai spurcat locasurile sfinte**; de aceea scot din mijlocul tău un foc care te mistuie si te prefac în cenusă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc.” (Ezechiel 28:19).*

Intr-adevar, satan transformase sanctuarul ceresc intr-o piata. El nindea in ea:

- pietre pretioase;
- instrumente muzicale;
- intelepciunea, filozofia sau teologia lui.

Al 2-lea templu profanat fu trupul lui Adamsi-al Evei, nevasta-sa. Dupa neascultarea lui, acest prim cuplu a fost alungat departe de prezenta lui Dumnezeu.

Cel de-al 3-lea templu profanat fu acela ridicat de Solomon si apoi reparat de Irod (Ezechiel 8 si Ioan 2).

Ultimul templu mazgalit prin duhul comertului si prin pacat este Biserica din Laodicea. Majoritatea bisericilor actuale sunt pline de negustori de tot felul ce propun crestinilor marfurile lor de tot felul: Biblii, uleiuri, carti, CD-uri, haine, formare biblica si multe multe alte lucruri sunt vandute crestinilor.

Dupa cum sacrificatorii/preotii din vremea lui Iisus transformasera templul lui Dumnezeu intr-o piata sau intr-o casa de trafic (Ioan 2), tot asa, multi pastori/preoti, cantori din zilele noastre si-au transformat bisericile si ministerele intr-o piata de vanzare.

Aici regasim :

- Scolile biblice platite;
- Pachetele de invataturi pe bani;
- CD-urile muzicale platite;
- Hainele preotesti si costumele de tot felul;
- Obiectele religioase de tot felul.

Scolile Biblice

Domnul le-a dat lucratorilor Lui o porunca teribil de precisa in Matei 28:18-20 : « Duceti-va si faceti ucenici din toate natiunile, botezandu-i in Numele Tatalui, a Fiului si al Duhului Sfânt invatându-i TOT ce le-a poruncit Aceasta porunca devine sin c ein ce mai greu de realizat din cauza vanzarii constiintei propuse de conducatorii evanghelici.

De exemplu, daca un cxrestin vrea sa urmeze o formare de doi ani intr-o scoala biblica in Nogent, in Franta, trebuie sa verse pana la 8.000 €. Iar, ca sa urmezi o invatatura biblica la o facultate biblica din Montreal, trebuie sa platesti mai bine de 22.000\$.

Cheltuielile de scolarizare pentru studentii rezidenti in universitatea Emmaüs Biblia College din S.U.A. se ridica la 9.295 \$ pe an si la asta se adauga si cheltuielile de locuinta ce ajung la 3.795 \$. Aceste cifre pot fi micșorate de acordarea unor diferite burse. Ajutorul mediu de bursa atribuita in S.U.A. e de 4.457 \$.

Insa, cum formau oamenii Bibliei pe frati si pe surori? Nu citez decat pe doi: **Moise si Pavel**

Moise : Acest profet al lui Dumnezeu a format multi oameni si in special pe Iosua, in mod gratuit. El a primit Tora/Legea si a dat-o copiilor lui Israel fara nicio participare financiara din partea acestora.

Pavel : formarea data de Pavel creștinilor în școala lui Tiran timp de doi ani a fost gratuită (Fapte Apos. 19 vs.9 și 20).

În concluzie, prin vânzarea Cuvantului lui Dumnezeu studenților, conducătorii evanghelici au cazut și cad în aceeași piedică ca asemeni fariseilor, ce-i împiedicau, astfel, pe saraci să ajungă la adevăr.

„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor: nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre.” (Matei 23:13).

„Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe schiopi, pe orbi. Și va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți.” (Luca 14:13-14).

„Vai de voi, învățători ai Legii! Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoașterii: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-ați împiedicat să intre.” (Luca 11:52).

Primul mod lor complementar camal de-a interpreta Scripturile, și prin impunerea doctrinelor și tradițiilor lor, învățătorii legii închideau accesul cunoașterii lui Dumnezeu pentru cei ce-i ascultau și pentru cei ce-i urmau. Satan a introdus teologia în biserici și adunările Laodicee ca să-i polueze pe creștini.

TEOLOGIA

Pastorii Laodicee au capul plin de cunoașterea intelectuală.

Această știință de origine demoniacă îi îndepărtează pe lucrătorii lui Dumnezeu de adevărata cunoașterea. Cuvântul *teologie* este ieșit din grecește și înseamnă în mod literal, *a tine discursuri despre divinitate sau despre ce-i dumnezeiesc*. Este vorba asadar de studiul rațional al adevărilor privind dumnezeiescul.

Teologia, contrară la ceea ce s-ar putea crede, urcă până în Antichitate și nu s-a născut deci odată cu Biserica. Primul ce menționa această știință este filozoful grec Platon în lucrarea sa intitulată «Republica».

În Biserica primitivă, creștinii erau formați de către ministerele/slujbele Cuvantului menționate în Efeseni 4:11.

În acea vreme, era de negândită să trimiți ucenici să fie formați la o școală teologică pentru că învățătorul lor era prin excelență de către Duhul Sfânt.

Într-adevăr, teologii ce-s majoritatea cercetători și oameni de știință nu l-au întâlnit niciodată pe Domnul Iisus-Hristos personal. Încă și mai rău, unii îi neagă nașterea miraculoasă, învierea și întoarcerea iminentă. Cum ar putea ei să predice corect Evanghelia ce este centrată pe Hristos?

„Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire desartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.” (Coloseni 2:8).

Există patru etape în educația teologică în cursul istoriei Bisericii: episcopala, monastică, scolastică și în sfârșit pastorală.

-Etapa episcopala a început cu Părinții Bisericii (plecând de la al-II-lea sec. D.H.) și a fost marcată de formarea episcopilor și a preoților în școlile cu același nume. Acolo ei primeau o învățatură dogmatică despre diverse ritualuri și despre diverse liturgii pe care Biserica trebuia să le execute.

-Etapa monastica crestina a inceput intre secolele al-III-lea si al-IV-lea. Ea e caracterizata de un mod de viata ascetica si mistica. Calugarii, avand vocatia de celibat , de saracie si de ascultare de clerul monastic

traiau reclusi/inchisi in manastiri. Incepand cu secolul al III-lea, scolile monastice au fost create ca sa-i formeze pe misionarii ce trebuiau apoi sa fie trimisi in teritoriile neexplorate pana atunci.

-Etapa scolastica ii datoreaza mult culturii universitatii. Intr-adevar, in jurul anului 1200, un anumit numar de scoli catedrale au fost transformate in universitati. Universitatea din Bolonia din Italia a fost prima care a vazut lumina zilei, apoi a fost urmata de cea din Paris si de cea din Oxford. Aceasta etapa din educatia teologica se traduce prin oferirea invataurilor teologice de catre profesorii de univeristate.

-Etapa pastorală, numita si teologia seminarului, s-a dezvoltat in facultati. Consacrata formarii slujbelor profesionale, ea avea ca si obiectiv producerea de specialisti religioși calificati.

Teologia seminarului sau scoala pastorală s-a pastrat pana azi.

Pe langa teologie, ca sa-i seduca pe crestini, satan a mai semanat inca o alta samanta in Biserica din Laodicea : e vorba de muzica de origine satanica.

MUZICA BISERICII DIN LAODICEA

In Biserica din Laodicea, la muzica ocupa un loc preponderent. Aceasta muzica e complet influentata de era noua, miscarea teozofica fondata la New York in 1875 de D-na Helena Psirova Blavatski si propulsata de catre Alice Bailey. Ea e in general melo-divina, pe cat de placuta auzului pe atata de periculoasa.

De mii de ani muzica serveste la suscitarea starilor de constiinta alterata. Totul e legat de yoga si de ciakri. Fiecare ciakra e asociata cu o culoare, o zona a trupului uman si a sunetului. Alice Bailey credea ca

«muzicoterapia» trebuie sa faca parte din pregatirea pentru raspandirea Erii Noi/New Age.

Astazi, stilurile de muzica precum rock, rap, gospel si multe altele polueaza bisericile Laodicee de azi.

Muzica crestina platita:

Nimeni nu poate ignora ca majoritatea cantaretilor crestini sunt precum vedetele de muzica profana. Observati de exemplu afisurile unui muzician crestin ca sa-i incite pe crestini sa-l cumpere.

In Biserica din Laodicea, atat muzica cat si formarea biblica e pe bani.

In Scripturi, cantaretii precum David nu-si vindeau niciodata muzica. Nu a existat nicodata vreun drept de autor, de copyright peste cantecele lor.

De altfel, termenul ,muzica' se trage din cuvantul ,muza' a carui radacina greaca este «mousikê». El desemna divinitatile, muzele, adica tot ce tine de arte si de sursele lor de inspiratie.

Majoritatea intamplarilor ce mentioneaza cuvantul ,muzica' in Vechiul Testament sunt in realitate traduceri din evreiescul «šyr» tradus prin cantec sau «massa» ce se refera la inaltarea sufletului, la profetie. In Noul Testament, cuvantul ,muzica' nu apare decat o singura data (Luca 15:25) si este tradus prin grecescul «sumfonia» cer exprima armonia sunetelor.

Suntem departe de-o armonie in muzica ce ni se prezinta astazi in biserici. E carnea/firea cea inaltata mai degraba decat sufletul, iar sursa de inspiratie e adesea cea carnala; profetia fiind cu totul absenta.

Unei inspiratii carnale/pamantesti, ii corepunde o viziune carnala/a firii.

Nu e deci de mirare ca marketing-ul se regaseste in acets domeniu al muzicii; se vorbeste deci d eun produs si nu de un imn de slava catre Iisus. E destul sa punem afisul ,*crestin*' pe muzicile profane si putem juca o farsa!

Unii nu exita sa reia standarde din muzica lumii ca sa pun a cuvinte ,*crestine*' ca si cum Dumnezeu ar fi in pana de inspiratie...

Astfel, o mare parte din muzica asa-zisa crestina e in realitate o muzica de lume.

Amintiti-va ca instrumentele au fost create tocmai pentru Lucifer , astru stralucitor, ca el sa se serveasca de ele in a-L slavi pe Dumnezeu (Isaia 14:12).

„Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonix, cu topaz, cu diamant, cu crisolit, cu onix, cu jasp, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut.” (Ezechiel 28:13).

Printre demonii care l-au urmat pe satan in revolta sa, multi au fost aceia care cantau la un instrument muzical. Nu e deci de mirare ca majoritatea muzicienilor ce-si zic crestini traiesc in usurinta si in promiscuitate sexuala.

Primul om ce-a inventat instrumentele muzicale se numea Iubal, un urmas al lui Cain (Geneza 4:21). Iubal insemna «curent de apa»; asadar sa nu ne miram daca muzica paganizata asa-zis crestina de azi antreneaza pe oameni in pacat precum un curent de apa.

Satan si-a inspirat posteritatea cu aptitudini muzicale in scopul de-a-i deturna pe oameni d ela adorarea lui Dumnezeu si de-a-i combate pe copiii lui Dumnezeu printr-o muzica seducatoare si corunta precum rap-ul, rock-ul, disco etc.

Prima mentiune a verbului ,a adora' cu referire la oameni apare in Geneza 22:5,cand Avram se pregatea sa-si jertfeasca pe fiul lui Isaac.

Asadar, sa intelegem ca pentru Dumnezeu,adorarea/inchinarea e sinonima cu jertfa vietii noastre si nu cu tehnicile vocale sau cu aptitudinile noastre muzicale. *„Depărtează de Mine vuietul cântecelor tale; nu pot asculta sunetul lăutelor tale! Ci dreptatea să curgă ca o apă curgătoare, și neprihănirea, ca un pârâu care nu seacă niciodată!”* (Amos 5:23-24).

Muzica crestina nu e decat o expresie a inchinarii. Conform Scripturii, adevarata inchinare se traduce prin jertfa unei vietii sfintite. (Romani 12:1-2).

Noi cantam cantece de lauda Domnului pentru ca vietile li sunt inchinate Lui si nu invers.

In Biserica din Laodicea oamenii nu pot sa adore fara instrumente muzicale.

„Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de 60 de coți și lat de 6 coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar. Iar un crainic a strigat cu glas tare: „Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!

În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.”

– De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva haldei s-au apropiat și au pârât pe iudei.” (Daniel 3:1-8).

ORIGINEA COMERTULUI

Satan este primul comerciant conform Scripturii. El a reușit în cursul rebeliunii sale să pangarească templul lui Dumnezeu care se găsește în ceruri (Ezechiel 28).

Conform lui Ezechiel 28, satan promisese gratuit de la Domnul Dumnezeu nostru daruri precum:

- Frumusetea
- Gradina Eden
- Pietrele pretioase
- Instrumentele muzicale
- Intelepciunea
- Un sanctuar

Cu toate aceste daruri, satan a început apoi să practice negocierea în ceruri. El și-a corupt calea prin grozavia activității lui comerciale. Astfel, el a deschis astfel calea tuturor persoanelor ce se servesc de darurile date lor de către Dumnezeu ca să le vândă, să se îmbogățească etc.

Mercur, Dumnezeul negocierii

Este important de știut că Mercur, divinitate romană, este Dumnezeul comerțului, numele lui este legat de cuvintele latinești «merx» ce înseamnă marfa, «mercari» ce înseamnă a comercializa și «merces» care înseamnă salariu. Mercur este deci Dumnezeul comerțului, al călătorilor, al hotelurilor, al negustorilor, al medicilor și în același timp mesagerul zeilor.

Locuitorii Licaoniei îl supranumeau pe Pavel, apostolul lui Iisus-Hristos, «Mercur». Ei doreau ca Pavel să fie un negustor ca să se poată îmbogăți cu ungerea Duhului Sfânt ce era peste viața apostolului.

„La vederea celor făcute de Pavel, noroadele și-au ridicat glasul și au zis în limba licaoneană: „Zeii s-au coborât la noi în chip omenesc.” Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe **Pavel Mercur**, pentru că mânia Cuvântului. Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la intrarea cetății, a adus tauri și cununi înaintea porților și voia să le aducă jertfă, împreună cu noroadele.” (Fapte Apos. 14:11-12).

Muli încep lucrarea Domnului cu darurile și cu slujbele date lor de Domnul. Tehnicile mondene sunt folosite de numeroși pastori ca să-și vândă produsele lor derivate.

Marketingul și managementul, doctrinele Laodiceei:

Constatăm o situație dramatică în ziua de azi în majoritatea adunarilor zise creștine. La fel ca și templul din Ierusalim ce fusese transformat într-o mare SRL, mulți conducători evanghelici și-au transformat slujbele și bisericile în întreprinderi veritabile ce aplică tehnici de comercializare pur mondene.

Ei bombardează conștiințele cu anunțuri seducatoare (afise de format enorm, fotografii, situri de net...) ce suscită poftă și idolatria în credincioși.

În schimb, conform lui Ioan 16:7-8, rolul Duhului Sfânt constă în a convinge tocmai lumea de păcat, de ludacătăți și de dreptate, dar, din nefericire, El a fost înlocuit cu management și cu marketing.

Management-ul

Managementul e un ansamblu de tehnici de : conducere, organizare si gestionare (administrare) a unei firme. El e si ansamblul tehnicilor de organizare a resurselor puse in practica de catre un om sau o entitate a carei arte de-a conduce oamenii se face in scopul obtinerii unei performante satisfacatoare. Avand grija pentru optimizarea muncii, acest om sau oameni tind sa respecte interesele si reprezentarile partilor de frunte ale firmei.

Verbul 'manage' vine din italianescul 'maneggiare' (a controla, a mana, a avea in mana, din latinescul manus=mana) influentat decuvariantul francez 'a mana un cal'.

Trebuie sa adaugat in plus ca la originea cuvintului management i s-a adaugat cea demenajament, pentru ca nu putem intr-adevar manui echipe si resurse daca nu stim sa le menajam, adica 'a menaja' in italiana sau ' a manui' in romana, cu sensul dat in sec. al XVI-lea de a-si controla binele/afacerile cu propriile maini, a face avere cu ratiune si buna 'manuire, de-a gira treburile menajului, adica de-a gira resursele umane si mijloacele financiare (de ex. majordomul si alte echipe cu rolul de-a stoca produsele alimentare sau pentru buna administrare a gospodariei medievale.)

Trebuie deci sa adaugam ca originile acestei notiuni si pe cea de 'manuire' (menajare in italiana) caci nu se pot conduce echipe si resurse fara a sti a le manui. Acela care calatoreste mult, isi manui bine calul...Management are ca obiectiv supravegherea mai multor functii sau tehnici:

Tehnicile

Exista mai multe tehnici pentru a face noi adepti.

In plus, in unele adunari, fiecare crestin are un mentor ce-i e subordonat altui mentor. In alte biserici, sunt puse in functiune chiar grupuri de 12 persoane ce-s conduse de o singura persoana.

Inca o data, scopul vizat e cresterea numerica a bisericii si nu cresterea duhovniceasca a sfintilor.

In aceasta optica de idei, se preda adesea tehnici de apropiere a oamenilor in scopul acapararii sufletelor (o tinuta uniforma, un discurs adesea memorizat pe de rost.)

Nu mai exista loc pentru Duhul lui Dumnezeu, totul e intr-atat de bine pregatit, de bine coordonat si de bine controlat de om.

- 1)Tehnica comerciala (marketingul sau vanzarile de tot felul) : exista persoane formate mai ales ca sa vanda toate produsele derivate din biserica-firma.
- 2)Tehnica finaciara si contabila :zeciuielile, ofrandele, chemarile de fonduri sunt practici curente in aceste adunari.
- 3)Cea pentru protectie :exista adesea o echipa de 'gorile' formati special (uneori platiti dintre necrestini) pentru protectia pastorului sef de firma. Acesta din urma e deci inaccesibil din cauza cordonului de securitate, adica nu fara acordul sefului de protectie. Unii pastori sunt atat de greu de intalnit incat trebuie sa astepti luni de zile pentru a avea o intalnire cu ei.
- 4) Cea administrativa : Pastorul sef de firma e adesea mai mult preocupat de numere si mai putin de timpul lui de rugaciune si meditatie a Cuvantului.

Din ce in ce mai mult pastorii folosesc tehnicile marketingului pentru conducerea adunarilor lor, asa cum o fac firmele. Toate aceste tehnici sunt bine inteles straine Cuvantului lui Dumnezeu.

Biblia nu mai e sursa in materie de credinta si de doctrina. Astfel, cartile specializate iesite in lumea afacerilor, a politicii, a sportului, a religiei si deasemenea a armatei sunt folosite pentru formarea de lideri.

Deși autorii acestor lucrări predau adesea în firme moderne, sunt apreciați de mii de pastori care nu văd niciun inconvenient să vorbească despre cele 17 legi infailibile ca să reușești în echipă sau despre cele 21 de legi ireputabile ale liderilor/conducerii. Li se predă creștinilor cum să fie eficace, cum să atingă viziunea, cum să obțină o creștere numerică etc.

Pe scrut, aceștia sunt învățați tot felul de lucruri în afara aceluia de-a-L cunoaște pe Domnul care e în totalitate exclus din proiectele lor. Ei uita deci ce zice Biblia : « *Cu Dumnezeu vom face isprăvi mari și El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.* » Psalmul 60 :12.

Marketingul

Marketingul e un termen ieșit din americanismul 'market', adică piața și se referă la tehnicile de comercializare. E vorba mai precis de ansamblul acțiunilor ce au ca obiectiv cunoașterea, prevederea și eventual stimularea nevoilor consumatorilor cu privire la bunurile și serviciile precise.

Marketingul e și un serviciu al unei firme însărcinată cu o activitate de acest tip.

El este deci o disciplină de management care caută să determine ofertele de bunuri, de servicii sau de idei, în funcție de atitudini și de motivațiile consumatorilor, ale publicului și societății în general.

Marketingul s-a născut ca reacție a gândirii economiste clasice care, în sec. XIX-lea era incapabilă să rezolve problemele cauzate de rapidă creștere a economiei. Primele noțiuni au apărut în sec. XVII-lea și în sec. al XVIII-lea în Franța și în Marea Britanie. Istoria acestei discipline se înscrie în istoria managementului și constituie deci o disciplină recentă caracterizată de mediul înconjurător și de nevoile specifice sec.ului XX și XXI. Criza din 1929 a afectat mai ales intensificarea concurenței ce-a dat naștere acestor noi concepte de marketing- concepte născute între 1944 și 1957 din ideea plasării consumatorului în centrul afacerilor.

Strategia marketingului vizează organizarea bisericii precum o firmă, după cerințele explicite și implicite ale pieței în care se afla. Tehnicile marketingului se fondează pe studiul comportamentului creștinului consumator.

Bazele strategiei marketingului sunt să descopere nevoile consumatorilor potențiali și să definească produsele și serviciile. Politica comunicării, publicitatea, promovarea și organizarea vânzării produselor e partea cea mai vizibilă a marketingului de către marele public. Marketingul operational, din nevoia simplificării, e segmentat în 4 domenii principale numite marketing mix :

- Produsul

Aici e vorba fără îndoială de Iisus Hristos. Pentru mulți pastori, Iisus Hristos e un produs ce trebuie vândut cu orice preț. Acest lucru e adevărat în timpul sărbătorii de Crăciun când acești pastori nu s'elimitează doar la produsul însuși. Se includ elemente precum : ambalajul (aparenta), design-ul, normele ce trebuie respectate, labels (fabricantul creștin), imaginea de marca (denominarea), ciclul vieții produsului, gama produsului...Imaginile lui Iisus, cesti de ceai, batiste, crucifixe, uleiuri de ungere, apa din Iordan, vindecări, miracole, formatare biblice,- iată derivatele produsului Iisus.

- Pretul

Aproape totul e pe bani : școlile biblice, seminariile, conferințele de tot felul, rugăciunile, etc. Trebuie să fi bogat ca să frecventezi unele biserici, căci astăzi aparenta/prestarea contează. Ce decalaj între ei și Domnul ce ne cerea să predicăm GRATUIT Evanghelia ! Matei 10 :2-8 «*Întă numele celor doisprezece apostoli: Cel dintâi, Simon, zis Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui; Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu; Simon, Canaanitul, și Iuda Iscarioteanul, cel care a vândut pe Iisus. Aceștia sunt cei 12 pe care i-a trimis Iisus, după ce le-a dat învățăturile următoare: 'Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a samaritenilor; ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel. Și pe drum, propovăduiți și ziceți: <Împărăția cerurilor este*

aproape!>Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați. »

- Distribuția

Exista o rețea bine organizată pentru distribuția produselor 'divine'.

- Publicitatea

Promovarea slujbei prin internet, poze, afise publicitare sau alte suporturi, pentru ca trebuie neapărat vandută. Am înțeles bine că cea mai bună manieră de-a capta atenția eventualilor clienți e publicitatea. Deasemenea, e din ce în ce mai curentă folosirea de preiuni psihologice (după model american de biserică-firmă) și comunicarea galagioasă de vîndere a produselor.

Principalul scop al mesajelor publicitare e înainte de toate crearea de nevoi inexistente devenite apoi indispensabile. Pentru atragerea de clienți, ea face recurs și la afise imense spre slava oratorilor îmbracați impecabil și bine machiați. Pentru ca eventualii cumpărători să nu fugă, cuvintele 'iad' și 'pocaintă', 'pacat', 'ludacata de apoi' sunt interzise. Clienții trebuie să se simtă bine, să fie mângăiați și flatati, cocosiți cum zic românii, ca altfel nu vor investi în biserică-firmă.

De remarcat e că rolul marketingului e descoperirea nevoilor consumatorilor și apoi satisfacerea acestor nevoi. Biblia ne zice : « *Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.* » 2 Timotei 4 :3-4.

Mai precis, conform Scripturii, mii de creștini sunt obișnuiți să aude lucruri frumoase și de aceea mulți pastori folosesc marketingul ca să le descopere dorințele și apoi să le satisfacă. Așa se explică de ce în zilele noastre accentul cade mai degrabă pe mijloacele de susținere cu bani a oamenilor ce conduc adunările decît pe învațătura lui Dumnezeu. Ei sunt gata să facă tot felul de compromisuri pentru a răspunde nevoilor consumatorilor – de ex. în discursul pastoral {predica} în care ei își investesc toate bunurile.

Cum am văzut, marketingul înseamnă 'piața' în limba engleză. În schimb, Biserica Domnului n-are nimic de-a face cu piața, ci este adunarea sfinților. La fel ca și templul lui Dumnezeu devenit pesteră de talhari, numeroși pastori au transformat adunările în adevărate buticuri ca să-și vîndă ideile.

« Paștile iudeilor era aproape; și Iisus S-a suit la Ierusalim. În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezînd jos. A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. Și a zis celor ce vindeau porumbei: 'Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie.' Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: <Răvna pentru Casa Ta Mă mîncă pe Mine>.' » Ioan 2 :13-17

Faptul că mulți lucrători își vîd cd-urile de muzică, videourile cu învațături, ne demonstrează că suntem în timpul Babilonului.

Pentru a se asigura că produsele lor, primite gratuit de la Domnul, nu sunt copiate, unii creștini folosesc copyright-ul.

Copyright-ul

Copyright-ul este dreptul de autor, delegat editorului sau, de-a exploata o operă artistică, literară sau științifică. Reproducerea acestei lucrări constituie deci o violare a copyright-ului de orice persoană neautorizată, adică este un delict.

Desi Domnul ne cere sa difuzam gratuit Cuvantul, mii de crestini refuza sa-L asculte pe Dumnezeu si folosesc copyright-ul , o unealta a lumii, ca sa se imbogateasca. Daca autorul Bibliei n-a pus copyright pe LUCRAREA SA, atunci de ce unele versiuni ale Bibliei o poarta?

Dreptul moral al autorului e recunoscut in toate tarile ce au aderat la Conventia de la Berna (Elvetia).

Dreptul moral include :

- dreptul de paternitate asupra lucrarii;
- dreptul de-a avea lucrarea respectata.

Dreptul moral este :

- limitat de timp;
- transmisibil urmasilor autorilor;
- susceptibil de alienare: autorul poate renunta la el.

Drepturile patrimoniale confera dreptul exclusiv de-a exercita si de-a autoriza altor persoane terte de-a exercita urmatoarele acte:

- reproducerea lucrarii;
- crearea de lucrari derivate din lucrarea originala;
- distributia de copii ale lucrarii publicului(vanzare, inchiriere, imprumut, cedare) sub orice forma a ei;
- reprezentarea publica a operei, prin orice procedeu al ei.

Biblia este sub copyright

Biblia, Cuvantul lui Dumnezeu si inspirata de Duhul Sfânt, este sub monopolul unui copyright ca orice alta carte.

Toate traducerile de cel puțin acum 100 de ani sunt toate sub monopolul copyright-ului, iar persoanele care citeaza Biblia aduc in fiecare an multi bani in termeni de licente proprietarilor acestor copyright-uri.

In 2013, un grup de emilanti suedezi ai culturii cunostiintei libere s-a decis sa traduca Biblia in limba curenta, folosind sursele ce nu erau acoperite de copyright. Apoi ei au depus rezultataul lucrarii lor domeniului public, astfel incat numele proiectului a devenit Biblia Gratisa/ Free Bible. Proiectul a fost atacat de mai multe ori de catre aparatorii monopolurilor si traducerilor dominante, sub pretextul ca proiectul ,nu era necesar', datorita faptului ca toata lumea putea, astfel, cita din Biblie.

Societatea Biblica din Genève (Elvetia) a creat o conventie de drepturi de folosire a Bibliei. Iata ce este scris pe situl lor: «Biblia (franceza-n.tr.) Segond 21 copyright © 2007, Societate Biblica din toate drepturile rezervate.»

Pentru citarile Bibliei cu scopuri necomericeale in cadrul publicatiilor bisericilor, a comunitatilor, a institutelor biblice, a seminarilor si altcundeva, e de-ajuns sa fie mentionat **«Versiunea Segond 21 © 2007 Societatea Biblica din Genève »**.

Textul Bibliei Segond 21, 2007, poate fi citat gratuit pe orice suport (scris, vizual sau audio) cu conditia ca citarea sa nu depaseasca 500 (CINCI SUTE) de versete, altfel e necesara solicitarea autorizarii scrise a editorului.

Conditia expresa e ca versetele citate sa nu reprezinte nicio carte completa a Bibliei si nici mai mult de 50% din textul integral al lucrarii in chestiune.

Mentiunea copyright-ului ar trebui sa figureze in pagina de titlu sau in copyright-ul lucrarii sub forma urmatoare: «Textul biblic al Bibliei versiunea Segond 21 Copyright © 2007 Societatea Biblica din Genève. Reprodus cu amabila autorizare. Toate drepturile rezervate. »

Cererile de autorizare pentru citari le ce exclud limitele de mai sus trebuie adresate pe adresa: , Societatea Biblica din Genève, CP 151, Chemin de Praz-Roussy 4bis - CH-1032 Romanel-sur-Lausanne. Biblia Segond 21, Toate drepturile rezervate. '

CAP. IV : ATI PRIMIT GRATUIT, DATI GRATUIT

„Si pe drum, propovăduiți si ziceți: „Împărăția cerurilor este aproape!” Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afară dracii. **Fără plată ați primit, fără plată să dați.**” (Matei 10:7-8).

a) **Ati primit in mod gratuit:** Niciun creștin, oricare i-ar fi chemarea sau darul lui nu poate sa pretinda ca a platit ca sa aibe talentele ce le are. Ar trebui mai intai ca el sa explice celor carora le vinde harul, binecuvantarile pe care Dumnezeu i le-a oferit si ca n-a platit nimic pentru a-l avea.

In 1 Corinteni 4 :7 Pavel ne pune o intrebare : „Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Si dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca si cum nu l-ai fi primit?”

Dumnezeu zice in Iov 41:2 «Cui ii sunt eu dator?»

Sa vinzi ceva de ai primi gratuit nu e altceva decat furt.

b) **Dati gratuit:** Este urmare logica a lucrurilor, primi gratis daca dam gratis.

Daca suntem precum Hristos (caci aici e sensul cuvântului creștin), trebuie sa actionam precum El. El si-a oferit invataturile si a hranit oamenii PE GRATIS.

In Apocalipsa 21:6 si 22:17, Domnul invita pe toate persoanele carora le e sete sa vina si sa bea gratuit. Atunci de ce vindem cuvântul , adica apa pe care am primit-o gratis?

Trebuie sa dam gratuit pentru ca am primit gratuit. Putem da, difuza muzica, Biblia si alte lucrari creștine fara nicio problema cu guvernul francez? Intr-adevar, primul articol al legii Dadvet (legea privind drepturile de autor si drepturile legate de societatea de informare) votata la 30 iunie 2006 dispune ca: „**oricine e liber sa isi puna lucrarile in mod gratuit la dispozitia publicului.**”

Gratuitatea evnagheliei e recomandarea Domnului ce trebuie respectata de fiecare creștin.

Domnul a trimis pe cei 12 ucenici in misiune si le-a cerut sa duca mesajul evanghelic, sa vindece bolnavii si sa elibereze pe posedati **GRATIS**.

„Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit?” (1 Corinteni 4:7).

Darurile Duhului ne-au fost date gratuit de catre Domnul si trebuie sa le folosim pentru a-L slavi pe Dumnezeu si pentru a castiga suflete.

In secolul al-VIII-lea î.C., Dumnezeu l-a ridicat pe Isaia profetul ca sa proclame adevarul poporului cazut in apostazie. Ii invita pe evrei sa vina sa cumpere vin si lapte gratuit. „*Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar si cel ce n-are bani! Veniți si cumpărați bucate, veniți si cumpărați vin si lapte fără bani si fără plată!*” (Isaia 55:1).

In Imparatia lui Dumnezeu, darurile si diferitele binecuvantari ale lui Dumnezeu pot fi primite prin credinta. Credinta e singura cale de plata pe care Domnul o autorizeaza in regatul Sau

Moise nu vindea cele doua table ale legii, apostolii nici ei nu isi vindeau epistolele pe care le scrisesera. Ati remarcat ca din ce in ce mai multi pastori isi vand mesajele? Concerte paltite, seminarii platite, etc.

Unde e duhul misiunii? Martorii lui Iehova, mormonii - in ratacire si ei , isi dau mesajele si cantecele gratuit. Dar creștinii evanghelici au gasit un mijloc de-a se imbogati rapid slujindu-se de biblie si de darurile lor. Aceste biserici nu-s nimic altceva decat expresia Laodiceei.

Taxele lucratorilor Laodicei

Muzicienii si predicatorii Laodicei cer donatii inainte de orice interventie. Aceasta practica antibiblica trebuie sa fie denuntata cu tarie. Niciun profet al lui Dumnezeu din Scripturi n-a cerut vreo donatie.

Ce e aceea taxa de artist?

Conform legilor acestei lumi, taxa de artist e o cale de remunerare forfetara in plata a unei reprezentari sau a unei repetitii, exclusiv rezervata artistilor.

Ins chimb, muzicienii crestini nu sunt artisti conform Scripturii. Se foloseste din ce in ce mai mult azi termenul de 'artist' cand se vorbeste de cantareti si muzicantii crestini. Acest termen n-are niciun fundament biblic.

La inceputul sec. al-XIX-lea, acest termen a fost folosit pentru prima data pentru a se vorbi de comedianti, apoi de creatori si de interpreti profani.

Domnul nu cauta artisti, ci adevarati inchinatori, veritabili adoratori (Ioan 4:23-24).

Astazi, unii pastori, evanghelisti, cantareti si alti slujbasi cerun salariu inainte de-a rapsunde unei invitatii oarecare. Multe biserici isi platesc evanghelistii! Cand unul dintre acesti negustori sunt invitati in adunari, ei pun intrebarea asta: «Cat imi veti da daca fac concertula sta? E bine, daca nu puteti sa-mi dati atea mii de euro sau lei, nu voi veni! »

Alti pastori angajeaza chiar muzicanti profani ca sa-si umple salile si sa afaca bani. Exista de fapt in multe biserici muzicanti platiti, pastori paltiti, evanghelisti platiti! (ca sa nu mai vorbim de preoti si de calugari/calugarite ce nu au o meserie a lor, precum avea Pavel sau apostolii ce nu traiau pe spinarea altora-n.tr.)

Predicatorii Laodicei zic ca evanghelia e gratuita, dar evanghelizarea e pe bani. Ori, acest lucru n-are niciun fundament biblic pentru ca atunci cand evanghelizam aducem evanghelia. Asadar, ambele sunt gratuite.

Vedeti pana la ce punct mantuirea sufletelor a ajuns un negot. Mantuirea sufletelor n-a fost niciodata afacerea unei organizatii ecleziastice, ci e lucrarea Duhului Sfânt ce-si manifesta puterea Sa prin canale stabilite de Dumnezeu (sunt faptele apostolilor).

Un mare om al lui Dumnezeu zicea: „Mantuirea sufletelor apartine lui Dumnezeu, nu cumparati voi asta cu bani! Cu siguranta ca nu! Nu! Totul, tot ce fac oamenii sunt doar lucrari, lucrari, lucrari! Acesti evanghelisti platiti, acesti oameni cu cantece platite, aceste corale platite si totul tacamul! Dumnezeu nu vrea asta, sunt lucrari! Dumnezeu nu vrea lucrari, El vrea Duhul Sfânt la lucru in dvs.”

Dumnezeu e Mantuitorul nostru si nu oamenii.

„ Si, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.” (Evrei 11:6).

Dumnezeu e acela care recompenseaza persoanele pe care El le-a chemat in slujba Sa. Este scris in Isaia 49:4 : „Si eu mă gândeam: „Degeaba am muncit, în zadar si fără folos mi-am istovit puterea. Dar dreptul meu este la Domnul, si răsplata mea, la Dumnezeul meu.”

De aceea, nu va ingrijorati de salariul dvs., **RASPLATITORUL dvs. e DUMNEZEU CEL CREDINCIOS.**

Domnul Iisus-Hristos ii invita pe oamenii carora le este sete sa vina si sa bea apa vietii gratuit. „Si Duhul si Mireasa zic: „Vino!”, si cine aude să zică: „Vino!”, si celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!” (Apocalipsa 22:17).

lata sfatul pe care Domnul nostru vrea ca noi sa-l urmam litera cu litera:

„ *Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul si va iubi pe celălalt; sau va ține la unul si va nesocoti pe celălalt; nu puteți sluji lui Dumnezeu si lui Mamona. De aceea vă spun: nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, si trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră si nici nu strâng nimic în grânare; si totusi Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Si apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? Si de ce vă îngrijorați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totusi vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. **Asa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credinciosilor?** Nu vă îngrijorați, dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau: „Ce vom bea?” sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. **Tatăl vostru cel ceresc stie că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu si neprihănirea Lui, si toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijorați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.**” (Matei 6:24-34).*

Toate persoanele care se servesc de darurile lor (cantece, cuvinte de cunostiinta, vindecare) primite gratuit de Duhul Sfânt pentru a face bani, cerand donatii/daruri/taxe inainte de orice interventie sunt atinse de SIMONIE.

Simonia, doctrina lui Balaam

Simonia e o doctrina ce are ca baza Mamon, dumnezeul banilor. Simon vrajitorul era personajul cel mai important din Samaria. El exercita artele magice si practica vrajitoria ca sa faca minuni. i-a propus bani lui Petru ca sa aibe puterea Duhului Sfânt. (Fapte 8 :18-24) .

Toti samaritenii de la mic la mare ascultau atent si erau mirati de farmecele lui. Toata lumea din Samaria credeau ca Simon era un om al lui Dumnezeu, adica pana la punctul ca-i atribuiau puterea lui Dumnezeu.

Cand Filip ajunge in Samaria Simon vrajitorul a primit botezul ca si ceilalti samariteni. El nu l-a parasit pe Filip. Dar cand apostolii Petru si Ioan ajung in Samaria si se rugara pentru ei ca sa primeasca Duhul Sfânt, Simon magicianul i-a propus bani lui Petru ca sa aibe puterea Duhului Sfânt. (Fapte 8 :18-24) .

Domnul Iisus-Hristos a alungat din templu negustorii de vite, vanzatorii de porumbei si schimbatorii de monezi. Cand va reveni in slava, El isi va exercita judecata impotriva tuturor negustorilor templului si ii va inlatura din Imparatia Sa. (Zaharia 14:21).

De unde vine bogatia ingerului Laodicei?

„ *Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, proroceste împotriva păstorilor sufletești ai lui Israel! Proroceste si spune-le lor, păstorilor: „Asa vorbeste Domnul Dumnezeu: „Vai de păstorii lui Israel, care se pasc pe ei însisi! Nu trebuie păstorii să pască turma? Voi mâncați grăsimea, vă îmbrăcați cu lâna, tăiați ce e gras, dar nu pasteți oile. Nu întăriți pe cele slabe, nu vindecați pe cea bolnavă, nu legați pe cea rănită; n-aduceți înapoi pe cea rătăcită, nu căutați pe cea pierdută, ci le stăpâniți cu asuprire si cu asprime! Astfel ele s-au risipit pentru că n-aveau păstor; au ajuns prada tuturor fiarelor câmpului si s-au risipit. Turma Mea rătăcește pe toți munții si pe toate dealurile înalte; oile Mele sunt risipite pe toată fața țării si nimeni nu îngrijeste de ele, nici nu le caută!” (Ezechiel 34 :1-6).*

Conform Scripturii, bogatia ingerului sau pastorilor Bisericii Laodicei provenea de la oile Domnului pe care ei ii jupuiau fara incetare. Ei se imbogateau cu:

-Grasimea (puterea) : ingerul Laodicea se imbogateste cu grasimea oilor Domnului pe care le ucide in mod regulat.

In Levetic 3:17, Dumnezeu interzise expres israelitilor sa consume grasimea de animal:

„Aceasta este o lege vesnică pentru urmasii vostri, în toate locurile unde veți locui: cu niciun chip să nu mâncați nici grăsime, nici sânge.”

Si in Levetic 7:23 Domnul zicea: „ *Vorbeste copiilor lui Israel si spune: ,Să nu mâncați grăsime de bou, de miel sau de capră’.*”

Oferind o ardere de tot, levitii inlaturau grasimea, rarunchii si marele lob/praparul de ficat si le ardeau pe altar (Levetic 9:10). Interdictia de manca aceste organe era de natura sanitara, caci toate aceste organe au ca functie de-a inmagazina , de-a retine sau de-a filtra otravuri sau toxinele trupului. Membrana grasa ce inconjoara ficatul nu era niciodata mancata de preoti/sacrificatori. Ei nu mancau nici rarunchii, adica rinichii.

Dar ingerul din Laodicea manca aceste organe si le vindea o parte din acestea ca sa se imbogateasca.

-Lana oilor ca sa se imbogateasca : Laodicea era renumita pentru lana ei neagra si stralucitoare, precum si pentru hainele confectionate din acesta.

Cu lana oilor, ingerul Laodicea isi fabrica hainele: ***„Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură si stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe si cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni si de necurățiile curviei ei.”*** (Apocalipsa 17:4).

-Carnea: ingerul Laodicea ucide oile Domnului pentru consumul sau propriu. El actioneaza precum fiii lui Eli preotul.

„Fiii lui Eli erau niste oameni răi. Nu cunosteau pe Domnul. Si iată care era felul de purtare al acestor preoți față de popor: Când aducea cineva o jertfă, venea sluga preotului în clipa când se fierbea carnea, ținând în mână o furculiță cu trei coarne, o vâra în cazan, în căldare, în tigaie sau în oală; si tot ce apuca cu furculița lua preotul pentru el. Asa făceau ei tuturor aceloră din Israel care veneau la Silo. Chiar înainte de a arde grăsimea, venea sluga preotului si zicea celui ce aducea jertfa: „Dă pentru preot carnea de fript; el nu va lua de la tine carne fiartă, ci vrea carne crudă.” Si dacă omul zicea: „După ce se va arde grăsimea, vei lua ce-ți va plăcea”, sluga răspundea: „Nu! Dă-mi acum, căci altfel iau cu sila.” Tinerii acestia se făceau vinovați înaintea Domnului de un foarte mare păcat, pentru că nesocoteau darurile Domnului.”(1 Samuel 2:12-17)

Semnificatia lanii, a grasimii si a carnii oilor

Lana, grasimea si carnea oilor reprezinta :

- Zeciuiala;
- Ofrandele inventate;
- Serviciile aduse pastorilor.

Zeciuiala, un impozit cerut de catre slujbasii Laodicea.

Zeciuiala este una din legile cele mai tenace ce au pierdut adunarile Laodicea, in ciuda abolirii ei. Ciprian (200-258) a fost primul autor crestin ce-a cerut un ajutor financiar pentru cler (precum evreii o facusera pentru leviti sub lege).

Asa se face ca, din sec. al- X-lea, zeciuiala a devenit obligatorie pentru a sustine Biserica de Stat , fara insa a se ingrijora ca folosirea acesteia se facea conform Vechiului Legământ, caci, intr-adevar, legea mozaica impunea patru tipuri de zeciuiala.

Iata unul din versetele favorite ale tuturor celor ce cer plata zeciuiei crestinilor!

„Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuiele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul ostirilor, si veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor si dacă nu voi turna peste voi belsug de binecuvântare.” (Maleahi 3:10).

Daca studiem versetul asta in mai indeaproape, descoperim ceva foarte interesant. Amintiti-va ca existau patru zecuieli sub lege:

- Zecuiuala pe care poporul o manca:** (Deuteronom 14:22-26),
- Zecuiuala saracilor:** (orfani, vadove si straini - Deuteronom 14:26-29),
- Zecuiuala levitilor:** (Numeri 18:22-26),
- Zecuiuala zecuielilor:** ea era data de catre leviti sacrificatorilor/preotilor (Numeri 18:26-29).

Ziceti-mi domnilor colectionari de taxe, d ecare zecuiuala e vorba in pasajul din Maleahi dintre cele patru?

„Preotul, fiul lui Aaron, va fi cu leviții când vor ridica zecuiuala; si leviții vor aduce zecuiuală din zecuiuală la Casa Dumnezeului nostru, în cămările casei vistieriei.” (Neemia 10:38).

Textul Maleahi priveste zecuiuala ce trebuia data sacrificatorilor/preotilor de leviti (caci nu toti leviti erau sacrificatori) si nu cea oferita de catre popor! Intr-adevar, Maleahi ii certa aspru pe leviti caci ei nu plateau zecuiuala zecuielilor! Asadar, blestemele anuntate de Maleahi, si de care ne ameninta unii dintre „oamenii lui Dumnezeu”, ce insista in perceperea zecuielii din zilele noastre, nu priveste credinciosii, ci pe conducatorii insisi!

Pastorii merg pana a afirma ca Iisus a invatat zecuiuala bazandu-se doar pe urmatoarele versete:
„Dar vai de voi, fariseilor! Pentru că voi dați zecuiuală din izmă, din rută si din toate zarzavaturile, si dați uitării dreptatea si dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, si pe celelalte să nu le lăsați nefăcute!” (Luca 11:42).

„Vai de voi, cărturari si farisei fățarnici! Pentru că voi dați zecuiuală din izmă, din mărar si din chimen si lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila si credinciosia; pe acestea trebuia să le faceți, si pe acelea să nu le lăsați nefăcute.” (Matei 23:23).

Din citirea acestor pasaje ne dam seama ca Iisus le reprosa fariseilor ca neglijau esentialul, facerea de dreptate, dragostea pentru Dumnezeu, mila si credinciosia.
 Si totusi Iisus afirma ca nu trebuia omisa plata zecuielii. Cum se explica asta?

Inainte de moartea Sa, Iisus care era nascut sub lege (Galateni 4:4) ii trimitea pe aoemni la lege. Astfel, El il sfatuia in special pe omul bogat sa aplice poruncile (Luca 18:18-20) si ii cerea leprosului ce care-l vindecase sa prezinte o ofranda de purificare in templu (Matei 8:1-4). Asadar, trebuiau ca legile ceremoniale sa fie respectate pana la invierea Sa.

O data cu vorbele lui Iisus «*s-a sfarsit*» (Ioan 19:30), toate aceste legi nu mai au niciun motiv de existenta pentru ca Domnul a indeplinit tot ce trebuia indeplinit.
„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.” (Matei 5:17).

Cand Iisus le-a zis fariseilor in Matei 23:23b: *„dreptatea, mila si credinciosia; pe acestea trebuia să le faceți, si pe acelea să nu le lăsați nefăcute.”*

Iisus se adresa deci oamenilor ce se laudau ca observe perfect legea; de aceea El le sugereaza sa o respecte in intregime fara sa neglijeze totusi dreptatea si dragostea pentru Dumnezeu.

Vorbele lui Iisus

Privind zecuiuala nu se adresau ucenicilor pentru ca El nu le-a impus nicodata s-o plateasca.

Aceste zecuieli nu erau ofrande voluntare, ci adevarate taxe ce reprezentau 20% din totalitatea veniturilor anuale ale israelitilor. Crestinii nu-s supusi tuturor acestor taxe impuse de predicatorii Bisericii Laodicee.

Pentru a-si justifica preluarea zecuielii, conducatorii Laodicee se gandesc sa avanseze argumente biblice. Primul argument al lor consta in a zice ca Avraam, patriarhul/parintele

credinței, a plătit zeciuiala înaintea legii și ca, în consecință, și noi suntem obligați să facem la fel ca acesta.

„După ce s-a întors Avram de la înfrângerea lui Chedorlaomer și a împăraților care erau împreună cu el, împăratul Sodomei i-a ieșit în întâmpinare în valea Save, sau valea împăratului. Melchisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin: el era preot al Dumnezeului celui Preaînalt. Melchisedec a binecuvântat pe Avram și a zis: „Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeul cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului. Binecuvântat să fie Dumnezeul cel Preaînalt, care a dat pe vrăjmasii tăi în mâinile tale!” Și Avram i-a dat zeciuială din toate.” (Geneza 14:17-20).

Dar, ce constatăm în lumina Scripturii?

-Avraam n-a dat zeciuiala ca să se îmbogățească pentru că era deja bogat (Geneza 13:1-3).

-Avraam n-a dat zeciuiala din bunurile personale, ci din prada de război (Evrei 7:4).

-Avraam n-a dat zeciuiala unui pastor și niciunei biserici, ci lui Melchisedec ce era imaginea lui Hristos.

-În plus, Avraam e imaginea Tatălui, el simbolizează și pastorii ce-s obligați să aibă grija de turma.

Dacă ne referim la Avram, e clar că aceia ce trebuie să plătească zeciuiala sunt mult și bine pastorii și nu oile. Avraam nu pune apăsare pe Isaac, fiul lui să plătească zeciuiala.

-Avraam n-a dat zeciuiala decât o singură dată. Pastorii ce iau zeciuiala se cred ei oare Melchisedec? Dacă ei v-o cer, să știți că nu sunteți obligați să-o dați mai mult de o dată!

În plus, rugați-vă ca Melchisedec să vă apară așa cum a făcut-o cu Avraam când acesta i-a oferit zeciuiala! După Vechea Alianță, cele nouă zecimi ale zeciuiei reveneau levitilor, iar o zecime îi rămânea lui Dumnezeu.

Acum, sub Noua Alianță, 100% din tot ce posedăm îi aparține lui Dumnezeu.

Când ne primim salariul, trebuie să plătim facturile și apoi a-i cerem Domnului cum să folosim restul de bani pentru că Lui îi aparțin în întregime.

A plătit Avraam zeciuiala înaintea legii?

Un alt argument pe care conducătorii Laodicei îl avansează ca să jupoaie oile Domnului. Ce zic Scripturile despre lege? Legea lui Dumnezeu exista cu mult înainte de nașterea lui Avraam.

Exista trei tipuri de legi: morale, ceremoniale și civile sau sociale.

-**Legile morale** : pe lângă cele 10 porunci ce făceau parte din legile morale, evreii trebuiau să se supună și altor legi pe care o să le evocăm rapid (Exod 20:1-17).

Legile morale, ce-s deasemenea și cele mai cunoscute legi, sunt vesnice și de nemodificat pentru că marturisesc natura sfântă a lui Dumnezeu. Levitic 18 ne dă o frumoasă relatare a acestor legi ce-s mereu de actualitate.

De exemplu, în versetul 22, homosexualitatea, ce e o abominare în fața Celui Vesnic, este condamnată fără nicio ambiguitate: *«Nu te vei culca cu vreun om, cum se culca cineva cu o femeie, aceasta e o abominare.»*

1 Corinteni 6:9-10 confirmă acest pasaj al Vechiului Testament:

*„Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, **nici malahii, nici sodomii**, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”*

Moralitatea după Dumnezeu cere în mod obligatoriu ca noi să nu descoperim goliciunea părinților noștri și nici cea a altor persoane, cu excepția sotilor firește. Să precizăm totuși că viitorii soți nu trebuie să se vada goi înainte de nuntă.

Este de amintit ca printre cele 10 porunci, 9 fac parte din legile morale si e firesc ca ele sa fie mereu in vigoare. De aceea, acestea sunt inscise in constiinta omului si gravate in inima lui.

„Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: voi pune legile Mele în mintea lor si le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeuul lor, si ei vor fi poporul Meu.” (Evrei 8:10).

-Legile cremoniale : (Evrei 9:1)

Biblia declara ca Mielul lui Dumnezeu a fost rastignit de la fundatia lumii (Apocalipsa 13:8). Aceasta jertfa marca inceputul legilor ceremoniale.

Dupa caderea lui Adam si-a Eveu, Dumnezeu a jertfit un animal ca sa faca haine din pielea lui ca sa le acopere goliciunea. Acest animal era prefigurarea lui Hristos ce s-a jertfit pentru a inlatura pacatele noastre si pentru a ne imbraca cu dreptatea lui Dumnezeu. Intr-adevar, toate jertfele de animale realizate inainte de Moise si de dupa Moise prefigurau moartea ispasitoare a Domnului.

Sub Vechea Alianta, aceste legi priveau cultul in cort si apoi pe cel din templu (Levetic 16 si Evrei 9:1-10). In schimb, aceste sanctuare nu mai exista fiindca preotia levitica de vcare ceasta fusese atasata fusese inlaturata caci nu mai avea ratiune de-a exista dupa Hristos.

Sub Noua Alinta, Hristos a facut din copiii Lui o locuinta a lui Dumnezeu in spirit (Efeseni 2:22) si o imparatie de regi si de preoti (Deuteronom 14:22-29 ; 26:8-13 ; Apocalipsa 1: 4-6 ; 5: 8-10 ; 1 Petru 2: 9).

„Prin faptul că zice: „un nou legământ”, a mărturisit că cel dintâi este vechi; iar ce este vechi, ce a îmbătrânit, este aproape de pieire.” (Evrei 8:13).

„Căci Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El să poată căpăta neprihănirea.” (Romani 10:4).

Aceia ce vor neaparat sa observe elementele legii, trebuie sa stie ca daca o fac, atunci sunt tinuti sa observe toate legile, astfel se pun sub blestem.

„Căci toți cei ce se bizuie pe faptele Legii sunt sub blestem; pentru că este scris: „Blestemat este oricine nu stăruie în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.”” (Galateni 3:10).

„Căci, cine păzește toată Legea, si greseste într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.” (Iacov 2:10).

-Legile sociale sau civile : (Exode 21:1-36)

E vorba de legile civile ce reglau viata sociala din Israel si care, in consecinta, ii privesc in exclusivitate pe israeliti. Ele se regasesc, intre altele, in gospodarii si in domeniile sanitar si legislativ. E vorba asadar de un fel de cod civil ce regla viata cotidiana a poporului evreu.

Credinciosii de sub Noul Legamant nu mai au nicio obligatie sa se supuna acestor legi.

Zeciuiala face apartine din legile sociale si ceremoniale, dar multe persoane continua sa o ceara pretextand ca ea exista in timpul lui Avraam, cu mult inaintea legii. Aceste treio tipuri de legi au fost promulgate de catre Moise (Ioan 1 :17). Cand Ioan zice ca legea a fost data prin Moise, nu vrea sa spuna ca legea a inceput cu Moise, ci ca ea a fost dezvaluita lui Moise ca el sa o comunice celorlalti. E scris in Ioan 1:18 ca harul si adevarul au venit odata cu Iisus-Hristos.

Totusi in Geneza 6:8 e scris ca Noe a gasit har in ochii Celui Vesnic. Asadar, inainte de Moise, legea exista dar nu era inca cunoscuta de oameni.

Pe langa zeciuieli, pastorii laodicei au inventat si tot felul de ofrande pe care le cer oilor ca sa-i manipuleze.

OFRANDELE

Conducatorii Laodicei au obisnuinta sa denatureze Scripturile in avantajul lor ca sa justifice preluarea acestor ofrande neintalnite in Biblie. Nu citam decat cateva exemple:

Ofranda profetului sau a invatatorului

Acesti oameni invata crestini ca nu trebuie sa mergi nicodata sa-i vezi pe ,oamenii lui Dumnezeu' cu mainile goale.

Iata unul dintre versetele care le plac sa le foloseasca: *„Sluga i-a zis: „Iată că în cetatea aceasta este un om al lui Dumnezeu, un om cu vază; tot ce spune el nu se poate să nu se întâmple. Haidem la el dar; poate că ne va arăta drumul pe care trebuie să apucăm.” Saul a zis slugii sale: „Dar dacă mergem acolo, ce să aducem omului lui Dumnezeu? Căci nu mai avem merinde în saci și n-avem niciun dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?” Sluga a luat din nou cuvântul și a zis lui Saul: „Uite, eu am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu, și ne va arăta drumul.” ” (1 Samuel 9: 6-8).*

In continuarea acestui pasaj, vedem ca in niciun moment Samuel n-a cerut, n-a primit si n-a acceptat bani, ba, din contra, el insusi i-a propus lui Saul si slujitorului acestuia o mancare copioasa.

„Samuel a luat pe Saul si pe sluga lui i-a vârat în odaia de mâncare, le-a dat locul cei dintâi între cei poftiți, care erau aproape 30 de insi. Samuel a zis bucătarului: „Adu porția pe care ți-am dato, când ți-am zis: „Pune-o deoparte.” Bucătarul a dat spata și ce era pe ea și a pus-o înaintea lui Saul. Și Samuel a zis: „Iată ce a fost păstrat, pune-o înainte și mănâncă, fiindcă pentru tine s-a păstrat când am poftit poporul.” Astfel Saul a mâncat cu Samuel în ziua aceea.” (1 Samuel 9:22-24).

Acesti oameni sunt pur si simplu lacomi si insetati de bunuri materiale. Ei actioneaza precum Ghehazi, sluga lui Elisei profetul.

Biblia ne relateaza deasemenea povestea lui Naaman. Acest general sirian, in cautarea unei vindecari s-a dus la profetul Elisei cu o ofranda importanta. Omul lui Dumnezeu i-a refuzat darul, dar sluga sa Ghehazi , precum multi pastori, s-a grabit sa ceara aceasta ofranda pretextand ca Elisei si-a schimbat parerea. Consecinta acestui act lacom si mincinos a fost teribil pentru ca Dumnezeu l-a lovit cu lepra (2 Imparati cap. 5).

Un alt pasaj pe care predicatorii Laodicei ii iubesc e acela din Galateni 6:6 :*”Cine primește învățătura în Cuvânt să facă parte din toate bunurile lui și celui ce-l învață.”*

Cum e adesea cazul, acest verset e scos din context intr-un mod deliberat sau inconstient ca sa fie impus crestinilor pentru ajutorul financiar si material al invatatorilor. In schimb, daca continuam lectura, in versetul 10 ne dam seama ca e deasemenea scris: *„Asadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.” Galateni 6:10*

„Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.” (Romani 12:10).

Cuvantul «bine» in vs. 10 e la fel ca in vs. 6, si e iesit din grecescul «agathos», ce inseamna ,privilegiu' sau ,onoare'. Sfintii sunt deci chemati sa-si impartaseasca bunurile unii cu altii. Invatatorii nu trebuie in niciun caz sa ceara un salariu fratilor si surorilor lor pentru ca aceste ofrande trebuie sa fie facute in mod liber, cu dragoste si din convingere.

„Prezbiteriia care cârmuiesc bine să fie învredniciți de îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea și cu învățătura pe care o dau altora. Căci Scriptura zice: „Să nu legi gura boului când treieră bucate”; și: „Vrednic este lucrătorul de plata lui.” ” (1 Timotei 5:17-18).

Iată încă un exemplu perfect de verset rastalmacit de negustorii de miracole ce parcurg orasele, adunările și națiunile ca să-i saracească pe creștini. Mulți afirmă că merită un salariu pentru că predica, se roagă pentru oameni și calatoresc ca să anunțe Evanghelia. Ei uită că în acest pasaj, lucrătorul e comparat cu boii. Aceste animale sunt sclave, atasate două câte două la jug ca să lucreze câmpurile alese de stăpânul lor care decide totul în locul lor.

În pasajul anterior, Pavel nu făcea decât să-i amintească lui Timotei de Cuvântul Domnului din Luca 10:1-12. În vs. 4, Iisus le cere misiunilor ce fuseseră trimisi să nu ia cu ei nimic plasa/portmoneu (imaginea contului bancar) cu ei, pentru că trebuia ca aceștia din urmă să se încreadă deplin în El.

Să notăm că e vorba de lucrători și nu de „sefi de întreprinderi” ce trebuie să se aștepte pe deplin să fie remunerați de către Domnul.

De altfel, ce ne zice Biblia despre plata acestor lucrători?

„În orice casă veți intra, să ziceți întâi: „Pacea să fie peste casa aceasta!” Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; altminteri ea se va întoarce la voi. Să rămâneți în casa aceea și să mâncați și să beți ce vi se va da; căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblați din casă în casă. În oricare cetate veți intra, și unde vă vor primi oamenii, să mâncați ce vi se va pune înainte; să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo și să le ziceți: „Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.” ” (Luca 10:5-9).

Plata lucrătorului erau pur și simplu mâncarea și adăpostul! Persoanele ce denaturează Cuvântul lui Dumnezeu ca să-și satisfacă poftele lor lacome sunt demni de reprezentanți ai Bisericii din Laodicea. Ei îi fac pe oameni să creadă că greutățile financiare sunt un semn de blestem. Cu învățăturile lor eronate, ei îi culpabilizează pe creștinii cu venituri modeste, împingându-i astfel să se îndatoreze ca să semene fără încetare în ministerul pastorelor lor.

„Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmasi ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecele, și slava lor este în rusinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ.” (Filipeni 3:18-19).

Cu doctrinele lor dracești, aceste persoane au devenit dumancele Crucii. Ele nu predica niciodată pocăința, sfîntenia, reîntorcerea Mesiei, frica de Dumnezeu, persecuția... În loc să zică profetiile biblice despre sfârșitul lumii și în loc să avertizeze Biserica, acești oameni o îmbată, o îngreșă și o adorm cu fabule abil concepute.

Apostolii Pavel și Petru (mai ales în 2 Petru 2) ne spun să ne pazim de lupii ce fac ravagii, ce s-au introdus în turmă.

În zilele noastre, Biserica din Laodicea a luat o amploare enormă. Ca să ne convingem de acest lucru, e suficient să constatăm proliferarea „mega-bisericilor” după model american din orașe, ce au ajuns modele absolute de referință în termeni de reușită duhovnicească. Departe de a fi simpli lucrători, conducătorii acestor adunări se aseamănă tot mai mult cu patronii de companii multinaționale.

Ei se scaldă într-un fast nemăsurat și nu-și refuză nimic: haine de marcă, mașina de lux, vile, jeturi private... Traiesc precum regii plasându-se astfel ani lumina de modelul Domnului Iisus ce a venit să slujească și nu să fie slujit (Matei 20:28).

Lucrătorii Laodiceei sunt puternici datorită aliantelor umane. Ei își trag slava unii din alții și refuză slava ce vine de la Dumnezeu.

„Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.” (Ioan 5:44).

În Biblie, definiția **„sinagogii lui satan”** indica adunarea celor ce-si zic **„crestini”** dar nu sunt.

Dintre cele 7 biserici din Apocalipsa, doar doua sunt aprobate de catre Domnul. E vorba de Biserica din Smirna si de cea din Filadelfia. Aceste doua biserici sunt atacate de Sinagoga lui satan:

„Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: „Iată ce zice Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel ce a murit și a înviat: „Stiu necazul tău și sărăcia ta (dar esti bogat) și batjocurile din partea celor ce zic că sunt iudei, și nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei. Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții.” Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: „Cel ce va birui nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte.” Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: „Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tăisuri: „Stiu unde locuiesti: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu ții Numele Meu și n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele acelea când Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuieste Satana. Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo niste oameni care țin de învățătura lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca să mănânce din lucrurile jertfite idolilor și să se dedea la curvie.” (Apocalipsa 2:8-14).

„Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: „Iată ce zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce ține cheia lui David, Cel ce deschide, și nimeni nu va închide, Cel ce închide, și nimeni nu va deschide: „Stiu faptele tale: iată, ți-am pus înaintea o ușă deschisă pe care nimeni n-o poate închide, căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvântul Meu și n-ai tăgăduit Numele Meu. **Iată că îți dau din cei ce sunt în sinagoga Satanei, care zic că sunt iudei și nu sunt, ci mint; iată că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale, și să știe că te-am iubit.**” (Apocalipsa 3:7-9).

Conform acestor doua pasaje, adevaratii crestini sunt combatuti de Sinagoga lui satan sau mai bine zis de asociatia pastorilor Laodiceei.

Numerosi sefi iudei ce-l combatusera pe Domnul faceau parte și ei din Sinagoga.

„Totusi, chiar dintre fruntasi, mulți au crezut în El; dar, de frica fariseilor, nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă. Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.” (Ioan 12:42-43).

Astazi, deasemenea, multi pastori si crestini stiu ca bisericile lor sunt bolnave, dar nu indraznesc sa o zica pe sleau de frica de-a nu fi exclusi.

Domnul era El Insusi exclus din Sinagoga si din orasul Nazaret din cauza adevarului pe care-l anunta: „**Toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie. Si s-au sculat, L-au scos afară din cetate și L-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce jos în prăpastie. Dar Iisus a trecut prin mijlocul lor și a plecat de acolo.**” (Luca 4:28-30).

Adevaratii crestini sunt si vor fi mereu dati afara din Sinagoga lui satan.

„V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere. **Au să vă dea afară din sinagogi/adunari/biserici: ba încă, va veni vremea când oricine vă va ucide să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.**” (Ioan 16:1-2).

Stefan, primul martir al Bisericii, fusese ucis de Sinagoga lui satan.

„Dar Cel Preaînalt nu locuieste în locasuri făcute de mâini omenesti, cum zice prorocul.” (Fapte Apos. 7:48)

Asa e proclamatia facuta de Stefan, primul martir crestin in vs. 51: „*ameni tari la cerbice (creier), netăiați împrejur cu inima si cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții vostri, asa faceți si voi.*”

Primul martir al Bisericii era un diacon, un ,simplu' diacru umplut de Duhul Sfant. El i-a confruntat pe conducatorii Sinagogii lui satan cu putere si cu deplina hotarare.

„*Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, si o mare mulțime de preoți veneau la credință. Stefan era plin de har si de putere si făcea minuni si semne mari în norod. Unii din sinagoga numită a izbăviților, a cirinenilor si a alexandrinilor, împreună cu niste iudei din Cilicia si din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Stefan; dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii si Duhului cu care vorbea el. Atunci au pus la cale pe niste oameni să zică: „Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise si împotriva lui Dumnezeu.” Au întăritat norodul, pe bătrâni si pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el si l-au dus în sobor. Au scos niste martori mincinosi care au zis: „Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui Locas Sfânt si împotriva Legii. În adevăr, l-am auzit zicând că acest Iisus din Nazaret va dărâma Locasul acesta si va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.”*” (Fapte Apos. 6:7-14).

Din cauza adevarului pe care Stefan il anunta cu tarie se formase împotriva lui Stefan o liga formata din diverse grupari ale celor trei Sinagogi: cea a celor **Izbavitilor**, **a Cirinenilor si a Alexandrinilor**:

-**Izbavitii** : «Cetateni romani», «Libertinii» erau oamenii eliberati din sclavie, ce faceau parte din fractiunea comunitatii evreiesti cu propria lor sinagoga la Ierusalim. Ei i se opun lui Stefan, primul martir (Fapte Apos. 6:9). Ei erau probabil evrei ce fusesera facuti prizonieri de Pompei si de alti generali romani, deci deportati la Roma si apoi eliberati.

- **Cireenii** : Locuitorii Cirinei, o cetate mare si infloritoare din Cirenia libiana, una dintre cele cinci orase ce formau Pentapola din Tripolitania actuala, situata pe un platou la o altitudine de 600m si la o departare de 16 km de Marea Mediterana. Printre locuitorii ei se numara un mare numar de evrei, investiti cu drepturi de cetateni. (ai statului evreu si ai Romei.-n.tr.)

- **Alexandrinii** : locuitorii Alexandriei, o cetate in Egipt.

***Cilisia** : o provincie maritima din Sud-Estul Asiei Mici, inconjurata de Pamfilia la Est, de Licaonia si Capadochia la Nord si de Siria la Est. Capitala ei Tars era locul de nastere al lui Pavel.

***Asia**: Asia propriu-zisa sau proconsulara ce ingloba Mizia, Lidia, Frigia, ce corespund aproximativ Turciei actuale.

***Scribii** : ei erau dascali evrei specializati in Scripturi. Ei erau transmisatorii si aparatorii Traditiei orale. De tendinta farisiana, majoritatea favorizau aprofundarea religiei, dar au cazut intr-un legalism ingust.

***Sfatul Batranilor**: era format din persoanele cele mai respectate la evrei. Persoanele batrane la evrei trebuiau respectate: „*Să te scoli înaintea perilor albi si să cinستی pe bătrân. Să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul.*” (Levetic 19:32).

***Poporul**: majoritatea lor nu erau invatati/instruiti „*Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru si a lui Ioan, s-au mirat, întrucât stiau că erau oameni necărturari si de rând; si au priceput că fuseseră cu Iisus.*” (Fapte Apos. 4:13).

Falsii profeti profitau de lipsa de cunostiinta a poporului pentru a-l jecmani. (Amos 4:6).

Astazi, acest popor ii reprezinta crestinii ce nu cunosc Cuvantul lui Dumnezeu. Ei sunt folositi de catre falsii pastori ca sa-i combata pe adevaratii crestini ce-si ei sub controlul conducatorilor lor.

In mare, se formase o asociatie de evrei din mai multe tari împotriva lui Stefan.

*Demonii teritorialii din toate aceste tari s-au ridicat împotriva UNUI SINGUR OM:

„*Pentru ce se întărită neamurile si pentru ce cugetă popoarele lucruri desarte? Împărații pământului se răscoală, si domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului si împotriva Unsului Său, zicând: „Să le rupem legăturile si să scăpăm de lanțurile lor!” Cel ce sade în ceruri rade, Domnul își bate joc de ei.*” (Psalmul 2:1-4).

„Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: *„Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios si adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu: . „**Stiu faptele tale: că nu esti nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă esti căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.**”* (Apocalipsa 3:14-16).

Biserica din Laodicea nu e nici caldă, nici fierbinte, adică e caldă sau amestecată. Amestecul frigului (iarna sau apostazia/lepadarea de credință) cu caldul (vara sau trezirea) corepsunde anotimpului toamnă. Toamna este anotimpul ce urmează verii și care precede iernii; e un anotimp căldicel, între cald și rece.

Crestinii Laodice sunt calduți, nu iau nicio poziție, nu dau nicio roada: „**Sunt (...) niste pomi tomnatici fără rod, de două ori morți, dezrădăcinați...**” (Iuda 1:12); cu alte cuvinte doar oportuniști.

În schimb, Dumnezeu îi vomite pe cei căldice: „**Dar, fiindcă esti căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.**” (Apocalipsa 3:16).

Toamna, frunzele copacilor se îngălbinesc și sfârsesc în a cădea iarna: „*Tu, care te numesti iudeu, care te rezemi pe o Lege, care te lauzi cu Dumnezeuul tău, care cunoști voia Lui, care știi să faci deosebire între lucruri, pentru că esti învățat de Lege; tu, care te măgulești că esti călăuza orbilor, lumina celor ce sunt în întuneric, povăzuitorul celor fără minte, învățătorul celor neștiutori, pentru că în Lege ai dreptarul cunoștinței depline și al adevărului; – tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care propovăduiești: „Să nu furi”, furi? Tu care zici: „Să nu preacurvesti”, preacurvesti? Tu, căruia ți-e scârbă de idoli, le jefuiești templele? Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi? Căci „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri”, după cum este scris.” (Romani 2:17-24).*

Amestecul frigului cu căldura e foarte periculos pentru că creează sentimentul de securitate, de ipocrizie și de apartenență la o mare familie. Numeroși lideri ai bisericilor s-au grupat în asociații ca să fie puternici. Grupuri pastorale, federații și multe alte organisme religioase au fost create ca să permită conducătorilor să se conecteze între ei. Aceste asociații sunt dirijate de directori, președinți, cu secretare stabilite de către oameni. Aceste organizații ecleziastice sunt unelte în mainile lui satan ca să-i combată pe adevărații creștini. Aceia care refuză să adere la ele sunt tratați drept sectari.

„*Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenestii de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.*” (Daniel 2:43). Multe biserici și ministere/slujbe sunt foarte sudate și fac alianțe de interes ca să-și apere pe cei ce le țin în viață.

Partizanii Bisericii din Laodicea învăța oamenii:

-Unitatea vizibilă a tuturor creștinilor: acesta e ecumenismul.

Ei zic ca evita să vorbească de doctrine fundamentale ce împart credincioșii ca de exemplu condamnarea cultului idolilor/staiilor. Întâlnirile dintre protestanți, evanghelici și catolici sunt încurajate.

-Ca trebuie evitată denunțarea deschisă a păcatului,

-Ca Biserica trebuie să fie bogată din punct de vedere financiar și material;

-Ca trebuie stabilită o împărăție divină pe pământ, creând partide politice creștine ca să ia puterea și să facă să domnească principiile biblice,

-Respingerea profetiilor biblice privind sfârșitul lumii (lepadarea de credință, marea persecuție, nunta Mielului).

Daniel a văzut amestecul dintre fier și clei/argila în timpul sederii lui în Babilon: „*Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pântecul și coapsele îi erau de*

aramă; fluierile picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier si parte de lut. Tu te uitai la el, si s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier si de lut ale chipului si le-a făcut bucăți. Atunci fierul, lutul, arama, argintul si aurul s-au sfărâmat împreună si s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, si nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare si a umplut tot pământul. Iată visul. Acum îi vom spune si tâlcuirea înaintea împăratului. Tu, împărate, esti împăratul împăraților, căci Dumnezeuul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție si slavă. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului si păsările cerului si te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu esti capul de aur! După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă si care va stăpâni peste tot pământul. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă si rupe totul, si ea va sfărâma si va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.

Si după cum ai văzut picioarele si degetele picioarelor parte de lut de olar si parte de fier, tot asa si împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai asa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul. Si după cum degetele de la picioare erau parte de fier si parte de lut, tot asa si împărăția aceasta va fi în parte tare si în parte plăpândă. **Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenestii de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.**” (Daniel 2:31-43).

În acest pasaj, fierul reprezintă imperiul roman, astăzi Europa, O.N.U., guvernul mondial si lutul/cleiul ,biserica romana si ansamblul creștinatatiei paganizate’, ,papalitatea’ si mai bine zis ,Biserica Izabelica apostata’ ce va conduce a doua fiara a Apocalipsei 13:11-18.

Aceasta biserică este ecumenică, diabolică si carnală/pacatoasă, Biserica Laodicea. Ea e prostituată de care Pavel vorbea în 1 Corinteni 6:15-18 si Ioan în Apocalipsa 17.

Totii acesti pastori sunt pe situri de net ce le fac apologia/reclama. Pe aceste situri exista de toate: pastori impudici, violatori de copii, hoti, predicatori ai Evangheliei Prosperitatii, negustori de tot felul de miracole, etc.

Scripturile ne zic : „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se opreste pe calea celor păcătoși si nu se asază pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, si zi si noapte cugetă la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui si ale cărui frunze nu se vestejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit.” (Psalmul 1:1-3).

Amestecul frigului cu căldura favorizează punerea în funcțiune a viteilor de aur în adunarile creștine.

CAP. V : VIȚELUL DE AUR

Omul a fost creat ca sa adore, sa slujeasca si sa guverneze lumea cu autoritatea lui Dumnezeu. Toti oamenii sunt deci potentiali adoratori.

Unii Il adora pe Dumnezeu, altii obiecte, bani, semenii lor, etc. Pelerinajul evreilor in desert ne invata multe de inima omului.

„ Vitelul de aur: Poporul, văzând că Moise zăboveste să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron si i-a zis: „Haide! Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu stim ce s-a făcut.” Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor si fiicelor voastre, si aduceți-i la mine.” Si toți si-au scos cerceii de aur din urechi si i-au adus lui Aaron. El i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta si a făcut un vițel turnat. Si ei au zis: „Israele! iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.” Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui si a strigat: „Măine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!” A doua zi, s-au sculat dis-de-dimineată si au adus arderi de tot si jertfe de mulțumire. Poporul a sezut de a mâncatsi a băut; apoi s-au sculat să joace.

Mânia lui Dumnezeu: Domnul a zis lui Moise: „Scoală si coboară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-astricat. Foarte curând s-au abătut de la calea pe care le-o poruncisem Eu; si-au făcut un vițel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe si au zis: „Israele, iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului!” Domnul a zis lui Moise: „Văd că poporul acesta este un popor încăpățânat. Acum, lasă-Mă; mânia Mea are să se aprindă împotriva lor: si-i voi mistui; dar pe tine te voi face strămosul unui neam mare.” Moise s-a rugat Domnului Dumnezeului său si a zis: „Pentru ce să se aprindă, Doamne, mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere si cu mână tare? Pentru ce să zică egiptenii: „Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți si ca să-i steargă de pe fața pământului”? Întoarce-Te din iuțea mâniai Tale si lasă- Te de răul acesta pe care vrei să-l faci poporului Tău. Adu-Ți aminte de Avraam, de Isaac si de Israel, robii Tăi, căroara le-ai spus, jurându-Te pe Tine însuși: „Voi înmulți sămânța voastră ca stelele cerului, voi da urmasilor vostri toată țara aceasta, de care am vorbit, si ei o vor stăpâni în veac.” Si Domnul S-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.

Mânia lui Moise: Moise s-a întors si s-a coborât de pe munte, cu cele două table ale mărturiei în mână. Tablele erau scrise pe amândouă părțile, pe o parte si pe alta. Tablele erau lucrarea lui Dumnezeu, si scrisul era scrisul lui Dumnezeu, săpat pe table. Iosua a auzit glasul poporului, care scotea strigăte, si a zis lui Moise: „În tabără este un strigăt de război!” Moise a răspuns: „Strigătul aceasta nu-i nici strigăt de biruitori, nici strigăt de biruiți; ce aud eu este glasul unor oameni care cântă!” Si, pe când se apropia de tabără, a văzut vițelul si jocurile. Moise s-a aprins de mânie, a aruncat tablele din mână si le-a sfărâmat de piciorul muntelui. A luat vițelul, pe care-l făcuseră ei, si l-a ars în foc; l-a prefăcut în cenusă, a presărat cenusa pe fața apei si a dat-o copiilor lui Israel s-o bea. Moise a zis lui Aaron: „Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare?” Aaron a răspuns: „Să nu se aprindă de mânie domnul meu! Tu singur stii că poporul acesta este pornit la rău. Ei mi-au zis: „Fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu stim ce s-a făcut!” Eu le-am zis: „Cine are aur, să-l scoată!” Si mi l-au dat; l-am aruncat în foc, si din el a iesit vițelul acesta.”

Măcelul: Moise a văzut că poporul era fără frâu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frâu, spre batjocura vrăjmasilor săi; s-a asezat la usa taberei si a zis: „Cine este pentru Domnul să vină la mine!” Si toți copiii lui Levi s-au strâns la el. El le-a zis: „Asa vorbeste Domnul Dumnezeu lui Israel: „Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți si străbateți tabăra de la o poartă la alta, si fiecare să omoare pe fratele, pe prietenul si pe ruda sa.” Copiii lui Levi au făcut după porunca lui Moise; si aproape 3.000 de oameni au pierit în ziua aceea din popor. Moise a zis: „Predați-vă azi

în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!”

Moise se roagă pentru popor : A doua zi, Moise a zis poporului: „Ați făcut un păcat foarte mare. Am să mă sui acum la Domnul: poate că voi căpăta iertare pentru păcatul vostru.” Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Ah! Poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Si-au făcut un dumnezeu de aur. Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, sterge-mă din cartea Ta, pe care ai scris-o!” Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a păcătuț împotriva Mea, pe acela îl voi sterge din cartea Mea. Du-te, dar, și du poporul unde ți-am spus. Iată, Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua răzbunării Mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!” Domnul a lovit cu urgie poporul, pentru că făcuse vițelul făurit de Aaron.” (Exod 32).

În timp ce Moise se întretinea cu Dumnezeu pe Muntele Sinai, poporul ce se afla la poalele muntelui merge și-i face o religie al cărui vitel de aur era Dumnezuel principal. Toate trasaturile religiei laodiceene sunt reunite: muzica, dansul, divertismentul, altarul/amvonul, Aaron ca si mijlocitor, etc.

Originea vițelului de aur

Vitelul de aur despre care e vorba în acest pasaj era adorat de egipteni sub numele de *„taurul sfânt”* sau *„Apis”*. Apis este dumnezeul fertilității sub forma de taur. Simbolul fecundității și a puterii sexuale, el e adesea reprezentat cu un corp de om și un cap de taur. Legenda povestește ca taurul Apis s-a născut dintr-o vacă considerată ea însăși manifestarea lui Isis ce fusese fecundată de către o rază de soare.

Într-o epocă târzie, taurul servea drept clarvăzător extralucid, adică viitorul era dezvăluit prin gura copiilor ce se jucau în fața templului său.

Un singur taur fusese ales urmand 29 de criterii de selecție. După această selecție, el era venerat ca un dumnezeu în tot timpul existenței sale (de 14 ani în medie). La moarte avea dreptul la o imbalsamare demnă de un faraon; era astfel mumificat , pus în sarcofag și apoi plasat la Saqqarah într-un serapeum - un mormant comun tuturor Apis-ilor precedenți.

Asociat lui Ra și lui Ptah, el începe să fie reprezentat cu un disc solar între coarne în timpul noului imperiu egiptean.

Venerat din vremea epocii preistorice până în epoca romană, elenismul face din el un dumnezeu sincretic, un amestec între Hades, Osiris și Apis, dând naștere unui nou dumnezeu : Serapis.

Vițelul de aur astăzi

„El m-a scos la loc larg și m-a scăpat, pentru că mă iubeste. Domnul mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția mâinilor mele: căci am păzit căile Domnului și n-am păcătuț împotriva Dumnezeului meu.” (Psalmul 16:19-21).

„S-au fălit că sunt înțelepți, și au înnebunit; și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târătoare. De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile; căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin.” (Romani 1:22-25).

Omul, o creatura devenită Dumnezeu

„De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile” (Romani 1:24).

Pavel în acest pasaj ne învață ca unii creștini L-au înlocuit pe Dumnezeu prin om. Ei preferă să se închine și să slujească creaturii în locul Creatorului ce e binecuvântat vesnic.

Aceasta dorinta a omului de-a deveni Dumnezeu urca pana in Gradina Eden: „*Atunci sarpele a zis femeii: „Hotărât, că nu veți muri,”* (Geneza 3:4). (Diavolul a rastalmit Cuvatul Domnului prin adaugarea unui cuvânt 'nu'-n.tr.)

In Scriptura, multi se dau drept Dumnezeu:

-Faraon

Egiptenii vedeau in faraonul lor un Dumnezeu viu. El singur putea sa unifice tara si sa mentina armonia lumii, sau Maat-ul. Ei credeau ca dupa moartea sa se va gasi viata vesnica atat pentru el, cat si pentru poporul lui. Puterea lui era absoluta. El comanda armata, ridica taxele, judeca criminalii si controla templele.

-Irod

*„Irod era foarte mâniat pe cei din Tir si din Sidon. Dar acestia au venit toți într-un gând la el; si, după ce au câștigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor se hrănea din țara împăratului. Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, a sezut pe scaunul lui împărătesc si le vorbea. **Norodul a strigat: „Glas de Dumnezeu, nu de om!” Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Si a murit mâncat de viermi.**”* (Fapte Apos. 12:20-23).

Poporul e adesea foarte idolatru pana la punctul de-a-i impinge pe oameni sa se credea ca-s dumnezei. Irod a fost lovit de Dumnezeu pentru ca acceptase adorarea poporului.

Apostolii Pavel si Barnabas au refuzat sa se lase adorati: *„În Listra era un om neputincios de picioare, olog din nastere, care nu umblase niciodată. El sedea jos si asculta pe Pavel când vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el si, fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit, a zis cu glas tare: „Scoală-te drept în picioare.” Si el s-a sculat dintr-o săritură si a început să umble. La vederea celor făcute de Pavel, noroadele si-au ridicat glasul si au zis în limba licaoneană: „Zeii s-au coborât la noi în chip omenesc.” Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel, Mercur, pentru că mânua Cuvântul. Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la intrarea cetății, a adus tauri si cununi înaintea porților si voia să le aducă jertfă, împreună cu noroadele. Apostolii Barnaba si Pavel, când au auzit lucrul acesta, si-au rupt hainele, au sărit în mijlocul norodului si au strigat: „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Si noi suntem oameni de aceeasi fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri desarte la Dumnezeul cel Viu, care a făcut cerul, pământul si marea si tot ce este în ele. El, în veacurile trecute, a lăsat pe toate neamurile să umble pe căile lor, măcar că, drept vorbind, nu S-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer si timpuri roditoare, v-a dat hrană din belsug si v-a umplut inimile de bucurie.” Abia au putut să împiedice, cu vorbele acestea, penoroade, să le aducă jertfă.”* (Fapte Apos. 14:8-18).

Ceea ce Pavel si Barnabas au refuzat, mii de pastori accepta cu usurinta. Ei sunt adorati de credinciosii lor; cantece sunt compuse spre slava lor. Altii in plus accepta ca credinciosii lor sa poarte haine cu efigiu lor.

Un crestin poate fi el bogat in cecuri bancare?

Totul depinde de ce intelegem prin *„a fi bogat”*. E imperativ ca toti crestinii sa stie ca ansamblul bogatiilor acestei lumi se afla sub controlul celui rau si ca diavolul nu va lasa pe nimeni sa devina puternic din punct de vedere financiar fara a-i fi partener (Luca 4:1-13). Trebuie sa stiti ca organizatiile umane si diabolice sunt piramidale. Ca sa treci de la un nivel la altul trebuie sa te supui celui care e in varful acestor organizatii, adica lui satan (2 Corinteni 4:3).

Banii in orice companie merg de sus in jos, adica angajatii de jos (de exemplu cei ce lucreaza cu comision) castiga foarte putin, desi lucreaza multe ore, fiindca plata se face in functie de numarul produselor vandute, pe cand angajatii din varful piramidei precum: presedintii de companii, executivi etc. castiga milioane! Un exemplu de distribuitor/de functionare de marketing /retea,

vedeti sie-ul: <http://www.fmgrou-agadir.com/index.php/fr/> , ce comercializeaza tot felul de produse lumesti (parfumuri, haine, etc.), dar structura piramidala se mentine si sub cupola crestina de vanzare a produselor asa-zis ,crestine’.

a) Banul: radacina tuturor relelor

„Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și sau străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.” (1 Timotei 6:10)

Din cauza dragostei de bani multe biserici de azi au devenit membrele femeii din Apocalipsa 17: *„Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiiile curviei ei.”* (Apocalipsa 17:4).

Se aude din ce in ce mai multi crestini zicand ca trebuie sa traim in excelenta, adica sa avem masini frumoase, case frumoase, haine frumoase, multi bani si o pozitie ridicata in lume. Totusi, Biblia ne invata ca ansamblul bunurilor materiale ii apartin lui satan.

„Stim că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău.” (1 Ioan 5:19).

Cuvantul ,lume’ in greaca se zice ,kosmos’ si inseamna ,afacerile lumii, masa lucrurilor pamantesti, totalitatea bunurilor terestre. In alti termeni, bogatiile, avantajele, placerile care, desi goale, fragile si trecatoare, imping la pofta, indeparteaza de Dumnezeu si constituie obstacole pentru cauza lui Hristos.

Excelenta dupa Biblie este trairea in simplitate, in ascultarea de Cuvantul lui Dumnezeu si nu scladat in bogatiile acestei lumi (1 Ioan 2:15-17).

In Biserica din Laodicea, Cuvantul lui Dumnezeu e inlocuit cu rationamentele omenesti. (Matei 15:6).

Cea de-a saptea biserică din Apocalipsa, e caracterizata ca o sinteza a tuturor celorlalte patru biserici:

- Efes ce era roasa de apostazie,
- Pergam, sediul dumnezeulu medicinei Esculap si difuzoarea doctrinei lui Balaam si a nicolaitilor,
- Sard, ce era moarta duhovniceste,
- Tiatira ce era total sub gheara Izabelei.

„Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenesti de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.” (Daniel 2:43).

Biserica din Laodicea impinge la ecumenism pana la paroxism pentru ca e sustinuta de guvernele acestei lumi. Ea e a-7-a si ultima biserică, ce acare va precede intoarcerii Mesiei.

Precum crestinii din Laodicea, mii de crestini cred ca bogatia materiala si financiara sunt semnul unei vietii duhovnicesti in floritoare. Numerosi pastori vor sa fie influenti, sa aibe multi bani ca sa acumuleze bunuri materiale. De aceea ei vehiculeaza mesajul foarte subversiv axat pe material, poulant astfel inimile credinciosilor prin transmiterea dragostei pentru lux in locul dragostei de Dumnezeu.

b) Luxul

Luxul e definit ca fiind caracterul a ceva ce e sostisitor, rafinat, somptuos. E deasemenea un mediu format din obiecte scumpe; o maniera de viata costisitoare si rafinata.

Aceia care au gustul luxului le place sa cheltuie sume enorme si superflu in scopul de-a se intura de un rafinament fastuos din gustul ostentatiei/pentru ca vor sa atraga privirile. Ori, luxul e obiectul dorintei Babilonului.

„pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei.” (Apocalipsa 18:3).

„Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: „Sed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi ști ce este tânguirea!” (Apocalipsa 18:7).

„Si împărații pământului, care au curvit și s-au dezmiardat în risipă cu ea, când vor vedea fumul arderii ei, o vor plânge și o vor boci.” (Apocalipsa 18:9).

Biserica din Laodicea cauta mai mult bogatia exterioara decat cea interioara. Pentru ea, aparenta e mai importanta ca transformarea inimii.

Din nefericire, in zilele noastre, aceasta influenta a Izabelei a afectat multi pastori si slujbe ce au fost la inceput chemate de Domnul. Seductia dupa bunuri pamantesti i-a cuprins pe multe persoane ce au cedat

dorintei dupa castig si lacomiei. Ei au abandonat mediul de viata simplu cerut de Domnul lucratorilor sai ca sa fuga dupa bogatiile pieritoare ale acestei lumi.

„Dar mă tem ca, după cum sarpele a amăgit pe Eva cu siretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credinciosia care este față de Hristos.” (2 Corinteni 11:3).

Pavel facea o paralela intre Eva si crestinii paganizati sau, mai bine zis, intre Eva si Biserica din Laodicea. Aceasta biserică reprezintă taina nelegiuirii/misterul inechitatii.

Taina nelegiuirii

„Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o opreste acum să fie luat din drumul ei.” (2 Tesaloniceni 2:7).

Conform acestui pasaj, nelegiuirea (rautatea) e o taina si dupa cum o stiti, doar Dumnezeu ne poate dezvalui tainele Imparatiei (Matei 13).

Pavel ne invata ca taina aceasta era deja la lucru in sanul bisericilor primitive.

Profetul Zaharia, in cap. 5 al cartii sale, a personificat-o relatand o viziune in care vede: „doua femei cu aripi de barza” purtand efa nelegiuirii copiilor lui Israel. Pe aceasta efa era asezata o femeie care e personificarea nelegiuirii, adica sotia omului nelegiuit , Babilonul religios.

Aceste doua femei cu aripi de barza mergeau sa construiasca o casa in tara șinear (Babilon conform

Geneza 10:6-14). Apostolul Ioan fu teribil de tulburat de aceasta femeie pana la punctul ca ingerula trebuit sa intervina: „Si ingerul mi-a zis: „De ce te miri? Îți voi spune taina acestei femei si a fiarei care o poartă si care are cele sapte capete si cele zece coarne” (Apocalipsa 17:7).

Dupa cum Biserica este sotia lui Iisus-Hristos, tot asa Babilon, Izabela sau taina nelegiuirii este nevasta lui anticrist.

Taina inchitatii reprezinta religia babiloniana, cea care ii combate pe adevaratii profeti ai lui Dumnezeu.

Barza e simbolul fecunditatii si a maternitatii, dar dupa Levetic 11:19, ea e calificata drept necurata, impura. Sa notam de altfel ca acest cuvânt ,*barza*’ (ce se zice ,*hasida*’ in evreieste) inseamna ,*afectuoasa, pioasa, credincioasa*’- intr-atat aceasta imbine demostreaza paradoxul si subtilitatea celui rau! O aparenta a pietatii pentru o manifestare demoniaca!

Apostolul Pavel ne invata ca taina nelegiurii, adica sotia omului nelegiuit , Biserica apostata era deja la lucru in secolul I d.H. De la nasterea Bisericii adevarate, satan si-a trimis indata sotia sa-i amageasca pe sfinti (1 Corinteni 6:15-18).

„Iată, Eu vă trimit ca pe niste oi în mijlocul lupilor. Fiți, dar, înțelepți ca serpii și fără răutate ca porumbeii.” (Matei 10:16). In acest verset, cuvântul simplu vine din grecescul «akeraios», ce înseamna neamestecat, pur; spirit fara amestec cu raul, liber de orice artificiu, inocent, simplu.

Dar, ati remarcat numarul mare de crestini si de pastori ce cauta sa aiba masini de lux, cand, de fapt, ele nu sunt nimic altceva decat o ingramadeala de roti pe drum?

Asa se explica faptul ca decalarea vietii multor predicatori e de-a dreptul scandaloasa. Marile figuri ale evangheliei prosperitatii din S.U.A. , in Africa si chiar in Franta, isi afiseaza fara rusine masinile de lux, vilele, avioanele private, mobilele lor, hainele , bijuteriile si ii lasa astfel sa creada pe oameni ca Dumnezeu i-a binecuvantat, desi, in realitate, si-au pierdut d emult viziunea Domnului de mult timp.

Intr-adevar, in locul folosirii acestor bani ca sa investeasca in Imparatia lui Dumnezeu ajutand mai ales nevoiasii (vaduvelor, orfanii, strainii, saracii) si finantand misiunea, tiparirea de lucrari crestine si formarea copiilor lui Dumnezeu, ei isi aduna comori pamanesti ca sa-si satisfaca ego-ul lor si sa-si hraneasca pantecele.

Si mai rau inca, ca sa-si mentina viata fastuoasa ei nu exista sa deformeze Evanghelia si sa predice doctrine mincinoase ca sa-si legitimizeze dereglarile/pasiunile. Ei rastalmacesc sensul multor pasaje biblice cum ar fi de exemplu:

„Căci cunoașteți harul Domnului nostru Iisus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.” (2 Corinteni 8:9).

Dupa aceste persoane posedate de duhul lui Mamon, crestinii trebuie sa fie bogati dupa criteriile lumii (bani, masini frumoase, case frumoase etc.).

Totusi, bogatia de care e vorba aici n-are nimic de-a face cu bunurile materiale. E vorba mai degraba de-a fi bogat pentru Dumnezeu (Luca 12:21) si aceasta bogatie consta in lucrari bune: dragoste, libertate, pace, bucurie, etc.

„Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții” (1 Timotei 6:18).

Trebuie sa intelegem ca Domnul, prin moartea Sa, ne-a imbogatit cu tot ce am pierdut din cauza pacatului, adica viata vesnica.

Se deformeaza adesea parabola talantilor ce se gaseste in Matei cap. 25 pentru a justifica Evanghelia Prosperitatii. Lucrul acesta produce o asa confuzie ca multi ajung sa amestece slujba cu afacerile, transformand astfel Biserica intr-o SRL/intreprindere!

Unii iau exemplul slujitorului ce fusese certat de stapanul sau pentru ca isi ingropase talantul ce-l avea (versetul 27), pentru a ii face sa creada ca Iisus incurajeaza plasamentele bancare!

Iata deci un alt mod abil de-a face afacere cu slujba Domnului!

Oamenii uita ca in Levetic 25:35-37, Dumnezeu interzicea evreilor sa imprumute bani fratilor lor cu dobanda. Dobânzile de care vorbește Domnul in parabola talantilor sunt de ordin duhovnicesc, e vorba doar de roadele Duhului Sfânt si de faptele pe care Dumnezeu le-a pregătit dinainte pentru noi (Efeseni 2:10). Ceea ce Iisus ii reprosa slujitorului puturos nu era ca avea doar un talant, ci faptul ca si-a plasat talantul in pamant si nu in Imparatia lui Dumnezeu.

Toate persoanele amagite de lux sunt deconectate de voia lui Dumnezeu, ele si-au pierdut viziunea Domnului ca sa se impodobeasca cu visuri, cu fantasma: „*Totusi oamenii acestia, târâți de visările lor, își pângăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea si batjocoresc dregătoriile.*” (Iuda 1:8). In acest pasaj, cuvântul „visări” vine din grecescul «*enupniazomai*» al carui radacina este «*hupnos*», ce da in romaneste cuvântul „hipnoza”. Cu alte cuvinte, vedem pana la ce nivel sunt oameni fermecati, vrajiti de bogatiile terestre. Acest termen „visari” desemneaza nu doar ideea de vis si de gand, ci si faptul de-a fi inselat de imagini senzuale si de-a se lasa antrenat intr-o purtare nelegiuita.

Multi crestini astazi si-au pierdut in totalitate sensul prioritatilor si au uitat scopul umblarii crestine.

Avraam, tatal credintei, nu era bogat in cecuri si carduri bancare. Bogatia lui era in turme, in aur, in argint. Aurul si argintul sunt metale naturale. Avraam nu se fusese insa atasat de lucrurile terestre pentru ca astepta „cetatea care are temelii tari, al carei mester si ziditor este Dumnezeu”. (Evrei 11:10).

In ce-L priveste pe Iisus si pe apostolii Lui, ei n-au incetat in a anunta Imparatia lui Dumnezeu pentru ca crestinii sa aiba o speranta cereasca si nu una pamanteasca.

„*Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslusit că sunt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care iesiseră, negresit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rusine să se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.*” (Evrei 11:14-16).

In schimb multi crestini din aceste timpuri din urma traiesc ca si cum si-ar petrece vesnicia aici jos pe pamant. Toate proiectele lor de scurta sau lunga durata se leaga cu viata pamanteasca. Isi investesc toata energia in aceasta lume desi o sa fie distrusa (2 Petru 3:10); in loc ei ar trebui sa fie preocupati de viitorul lor de dupa moarte.

Amintiti-va de parabola bogatului neintept despre care e vorba in Luca 12:15-21 : „Apoi le-a zis: „*Vedeți si păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belsugul avuției lui.*” Si le-a spus pilda aceasta: „*Țarina unui om bogat rodise mult. Si el se gândea în sine si zicea: „Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng roadele.*” „Iată”, a zis el, „ce voi face: îmi voi strica grânarele si voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele si toate bunățile mele; si voi zice sufletului meu: „*Suflete, ai multe bunăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea si înveselește-te!*” Dar Dumnezeu i-a zis: „*Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; si lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?*” Tot asa este si cu cel ce își adună comori pentru el, si nu se îmbogățește față de Dumnezeu.”

Persoanele afectate de dorinta dupa castig ascund adesea in inima o problema de respingere datorata diverselor rani. Luxul de care se inconjoara are ca scop sa arate celor ce i-au ranit candva ca au reusit, ca si-au luat revansa de la viata. In schimb, adevarata consolare nu se gaseste decat in Dumnezeu; tot restul nu e decat ceva artificial. Predicatorii Laodiceei au lacomia ca si motivatie a slujbei lor.

„*Căci v-am spus de multe ori, si vă mai spun si acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmasi ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeul lor este pântecul, si slava lor este în rusinea lor, si se gândesc la lucrurile de pe pământ.*” (Filipeni 3:18-19).

Ingerul Bisericii din Laodicea cazuse si el in aceasta capcana pentru ca nu se gandea decat la lucrurile pamantesti. „*Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, si nu duc lipsă de nimic”, si nu stii că esti ticălos, nenorocit, sărac, orb si gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; si haine albe, ca să te îmbraci cu ele si să nu ți se vadă rusinea goliciunii tale; si doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii si să vezi.*” (Apocalipsa 3:17-18).

Ati remarcat adjectivele pe care le foloseste Domnul cand descrie Biserica din Laodicea ?

Ticaloasa, pentru ca banii nu-i fac pe oameni fericiti si totusi aceasta biserica credea ca a gasit

fericirea in bogatie. Oare cati bogati nu-s nefericiti in ciuda conturilor lor bancare atat d ebine garnisite/ingrijite?

Nenorocita, adica e starea unei persoane ce inspira mila din cauza saraciei.

Saraca, pentru ca se lipseste de adevarurile crestine si de bogatiile vesnice. Aceasta biserica era redusa la cersitul duhovnicesc.

Oarba, - orbirea e starea unei persoane ce nu are viziunea Imparatiei. Aceasta biserica era oarba in ce privesc realitatile duhovnicesci; d eaceea Domnul i-a propus un colir(medicament) ca sa fie vindecata de conjunctivita, imaginea bunurilor materiale ce-au orbit-o.

Goala, in ciuda expansiunii industriei sale textile si a bogatiei de care se bucura, acest oras e gol in fata Domnului. Sa ne amintim ca Adam si Eva imediat ce-au mancat din fructul arborelui cunostintei binelui si raului au luat cunostinta de goliciunea lor (Geneza 3).

De-aia si-au facut haine din frunze de fig ca sa-si ascunda nuditatea. Intr-adevar, Adam si nevasta-sa si-au pierdut haina slavei lui Dumnezeu (Romani 3:23).

Dar aceasta podoaba (frunzele de fig pentru primul cuplu/bogatia Bisericii Laodicea-n.tr.) e derizorie si nu reuseste sa acopere pacatul. Hainele Laodicei reprezinta dreptatea lor – dreptate asemanata cu o haina murdara. Aceasta dreptate e complet umana si deci incapabila de-a mantui pe oricine ar fi persoana respectiva; ea pune accent pe aparente (Luca 20:46 ; Isaia 64:5-6). – (pe umanism, dreptatea umana-n.tr.)

„Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rusinea!” (Apocalipsa 16:15).

Astfel, Biserica din Laodicea nu mai se afla in prezenta Domnului, din cauza goliciunii sale, a mandriei ei, a lacomiei, in timp ce adevarata Lui Biserica e imbogatita intr-o haina alba – imaginea faptelor drepte.

„Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat.” (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)” (Apocalipsa 19:7-8).

In concluzie, noi, sfinti ce suntem, trebuie sa ne imbracam cu faptele drepte dinainte pregatite pentru noi de Dumnezeu Tatal pentru ca noi sa le practicam cu adevarat (Efeseni 2:10). In plus, Hristos este ‚haina’ prin excelenta cu care fiecare biserica trebuie sa fie imbracata: *„ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele.”* (Romani 13:14).

Care e atitudinea Domnului fata de oamenii bogati? Le zice sa-si vanda lucrurile si sa le dea saracilor ca apoi sa-L urmeze (Marcu 10:17-27). Domnul nu vrea ca noi sa alergam dupa bunurile materiale: *„Nu te chinui ca să te îmbogățești, nu-ți pune priceperea în aceasta. Abia ți-ai aruncat ochii spre ea și nu mai este; căci bogăția își face aripi și, ca vulturul, își ia zborul spre ceruri.”* (Proverbe 23:4-5).

Iata ce zicea Solomon, regele lui Israel : **„Cine iubeste argintul nu se satură niciodată de argint, si**

cine iubeste bogăția multă nu trage folos din ea. Si aceasta este o desertăciune!” (Ecleziast 5:10)

Mare e foametea duhovniceasca de la sfarsitul lumii!

Foametea duhovniceasca

„Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzireacuvintelor Domnului. Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute cuvântul

Domnului, si tot nu-l vor găsi. În ziua aceea se vor topi de sete fetele frumoase si flăcăii.” (Amos 8:11-13).

Profetul Amos a trait in sec. al-VIII-lea inainte de venirea Domnului Iisus si a profetizat foametea ce o sa apara inainte de intoarcerea Domnului. De fiecare data cand auziti expresii precum „*in ziua aceea*”, „*in timpul acela*”, sa stiti ca ele fac referire la *timpurile din urma*. Eu sunt convins ca acast profetie priveste timpul actual pentru ca se vede reala foamete duhovniceasca din biserici.

Profetia lui Amos zice ca oamenii vor rataci dintr-o mare pe alta si de la Rasarit la Orient ca sa gaseasca cu ce se hrani duhovnicesc. Tocmai acest lucru il putem constata la ora actuala cu pelerinajele in diferite locuri precum: Israel, Vatican, Lourdes in Franta, S.U.A, manastirile din Moldova pentru romani, etc.

Deasemenea, oamenii cauta un mesaj care sa-i hraneasca si pe situri de internet, desi majoritatea dezalitereaza in loc sa zideasca.

Pentru asta, multi sunt gata sa plateasca sume grozave de bani ca sa aibe o formare biblica validata de-o diploma, altii sa aibe vindecare, eliberare sau un cuvânt d'ela Domnul. Aceasta cerere crescanda si presanta a favorizat aparitia sarlanilor ce se slujesc de numele Domnului ca sa-i jupoaie pe copiii lui Dumnezeu.

In trecut, Israel a cunoscut mai multe perioade de foamete, din care e de amintit cea relatata in 2 Imparati 4:38-41 *”Elisei s-a întors la Ghilgal, si în țară bântuia o foamete. Pe când fiii prorocilor sedeau înaintea lui, a zis slujitorului său: „Pune oala cea mare si fierbe o ciorbă pentru fiii prorocilor!” Unul din ei a iesit pe câmp să culeagă verdețuri; a găsit viță sălbatică si a cules din ea curcubete sălbatic, până si-a umplut haina. Când s-a întors, le-a tăiat în bucăți în oala cu ciorbă, căci nu le cunostea. Au dat oamenilor acelora să mănânce. Dar, cum au mâncat din ciorba aceea, au strigat: „Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!” Si n-au putut să mănânce. Elisei a zis: „Luați făină.” A aruncat făină în oală si a zis: „Dă oamenilor acestora să mănânce.” Si nu mai era nimic vătămător în oală.”*

In acest pasaj, unul dintre fiii profetului se gasea intr-o vie salbatica pe un camp si a cules din ea struguri salbatici. El le-a adaugat amestecului ce era in oala , nestiind ca era otrava. Oala e imaginea bisericilor Laodicee in care exista un amestec de doctrine mincinoase si de precepte mondene ce vin sa altereze adevarul Cuvantului lui Dumnezeu. Acest amestec necurat e absorbit de milioane de persoane ignorante din intreaga lume. Ele isi dau seama ca au fost otravite duhovniceste o data ce-au inghitit amestecul, dar din cauza efectelor perverse intr-atat dedistrugatoare, constatarea se face adesea prea tarziu.

Campul la fel ca si via salbatica, conform lui Matei 13:38 si Romani 11:17, simbolizeaza lumea. Pe alocuri e interesant de observat ca cuvântul ,iarba' sau «owrah» in evreieste inseamna si ,lumina' Psalmul 139:12.

Acasta intamplare ne aminteste de focul strain introdus in cort de fiii lui Aaron in ciuda interdictiei formale facuta de Cel Vesnic (Exod 30:9 ; Levetic 10:1-5).

Tocmai asta se petrece in zilele noastre. Bisericele importa din ce in ce mai mult lumina luciferiana a lumii (muzica, marketing-ul, filozofia, psihologia...) Din nefericire, multi pastori si muzicieni isi cauta inspiratia in lume tocmai datorita foamei duhovnicesti existente in biserici/adunari.

Acest foc strain reprezinta majoritatea doctrinelor si practicilor promovate de catre Biserica din Laodicea (lista nu e exhaustiva/detaliata):

- muzicile de inspiratie pagana (rock, rap, reggae...) si concursurile si scolile de dans pretinse profetice sau liturgice;
- conferintele si seminariile platite;

- constructia de catedrale si de temple spre slava oamenilor;
- federatiile de biserici si gruparile pastorale;
- doctrina dublei predestinari (o daa mantuit, mantuit pentru totdeauna);
- sarbatorile pagane crestinizate (Craciun, Paste);
- vestmantele preotesti (sutanele, papionul si pachetul clerical);
- liturgia neschimbata a cultelor/serviciilor duminicale sau sabatice;
- teologia care e o stiinta pagana;
- binecuvantarea nuptiala si a nou-nascutilor;
- salariul pastorilor;
- exagerarea luptei duhovnicesti(obsesia cu dracii);
- comertul cu obiecte si relicvele de aducere de eliberare, de protectie si de trezire (șofarul, apa sfintita, ulei de maslină, mătănii, cruculite, insigne, etc.);
- librariile crestine unde se vand carti care indeparteza adesea oamenii d ela sfanta doctrina si toate obiectele cu caracter mistic;.
- siturile de intalnire ale crestinilor...

In timpul profetului Elisei (Imparati 6 si 7), exista o foamete intr-atat de teribila incat oamenii isi mancau excrementele de porumbei ce se vindeau la un pret foarte ridicat.

Si mai rau inca, foametea le va impinge pe mame sa-si mamance copiii proprii (Plangeri 4:10). Dumnezeu folosisa atunci patru leprosi ca sa aduca hrana buna sau vestea buna.

La fel, in zilele noastre, unii platesc pentru excremente duhovnicesti (doctrinile false) sperand sa aibe mantuirea si iau parte la concurenta dintre biserici ce apare ca un canibalism al altui an (canibalism neincetat-n.tr.).

Domnul nu ridica numele mari ale religiei ca sa-l elibereze poporul, ci persoane desconsiderate, disprețuite, respinse precum leprosii de care e vorba in 2 Imparati 7.

CAP. VI : ADEVARATELE BOGATII

Conform Sfințelor Scripturi exista doua tipuri de bogatii ce vin de la Dumnezeu : bogatia duhovniceasca si bogatia naturala. Iata deci adevarata bogatie pe care Domnul o porpune Bisericii din Laodicea : aurul incercat in foc, hainele albe si colirul- doctoria pusa pe ochi pentru a vedea mai bine.

* Aurul dovedit in foc este Iisus Insusi.

„Aruncă dar aurul în țărână, aruncă aurul din Ofir în prundul pâraielor! Si atunci Cel Atotputernic va fi aurul tău, argintul tău, bogăția ta.” (Iov 22:24-25).

Aurul din Insula Ofir era cel mai pretuit in epoca regelui Solomon.

Ofir inseamna abundenta, bogatie sau debarasare de cenusa. Regele Iosafat isi construisese nave intregi ca sa gaseasca acest aur. (1 Imparati 22:48). Solomon a primit si el aur dintr-acesta. (2Cronici 9:10) Aurul de Ofir era folosit si la impodobirea reginelor (Psalm 45:9), intr-atat era de renumit.

Cu toate acestea, Domnul ne cere sa-l arunca in țărână, pentru ca daca nu renunțăm bogatiile lumii, atunci laue/lesua , care e un foc mistuitor, nu poate domni in noi. Dar daca ne debarasam de aceasta dragoste, El va fi aurul nostru (Filipeni 3:7-8) , adica Iisus Insusi, El care e acest aur incercat in foc (crucea), conform Evrei 5:7-10.

Aurul e topit plecand de la 1.064°C pana la 2.808°C. Focul il reprezinta pe Dumnezeu Insusi (Isaia 33:14; Evrei 12:29), dar si incercarile (1 Petru 1:6-7). Acest foc este necesar pentru sfintenia copiilor lui Dumnezeu caci e singurul mijlocul folosit de Domnul ca sa ne debaraseze de rezidurile/mizeriile lumesti.

“Aurul, argintul, arama, fierul, cositorul și plumbul, orice lucru care poate suferi focul, să-l treceți prin foc ca să se curețe. Dar tot ce nu poate suferi focul să fie curățat cu apa de curățare; să-l treceți prin apă.” Numeri 31:22-23.

Focul este si simbolul persecutiilor suferite de adevaratii copii ai lui Dumnezeu din cauza credintei lor (2 Timotei 3:12). De aceea, trebuie sa vedem persecutia din cauza lui Hristos ca pe o adevarata comoara. (1 Petru 4:1 si 4:12-19).

Focul ne vorbeste si de judecata lui Dumnezeu: *„Dimpotrivă, dacă suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta, căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu. Și, dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?”* 1 Petru 4:16-17.

*Hainele albe

Ati remarcat cator slujbasi ai Laodiceii le place sa se imbrace la costum si la cravata si altii in sutane? Ei isi ascund necuratiile prin frunze d efig precum o facusera Adam si Eva. (Geneza 3:7) *„Hainele să-ți fie albe în orice vreme, si untdelemnul să nu-ți lipsească de pe cap.”* Ecleeziast9:8

Exita multe lucruri ce incearca in fiecare zi sa ne murdareasca hainele. Printre aceste se numara: murmurele, criticele, barfa/blestemul, pofta, lacomia, mandria, indoiala, etc.

Hainele albe sunt imaginea **dreptatii lui Dumnezeu**. Dreptatea este adevarata bogatie pe care putini o poseda.

Epoca noastra cunoaste o carenta majora in barbati si femei integri.

Noe era singurul om integru din vremea lui. (Geneza 6)

Un drept este o persoana care a experimentat justificarea lui Dumnezeu prin credinta in Ieșua Mașia (Iisus Hristos in latinește). Justificarea este un act de recunoastere divina si nu impunerea dreptatii personale a omului. Ea provine din harul lui Dumnezeu (Romani 3:24; Tit 3:4-7) si este

ca un act juridic al Domnului ce îl declara drept pe acela care L-a primit pe Iosua în inima sa. (1 Ioan 2:29 și 3:4-10).

Astfel, un creștin mântuit și justificat prin lucrarea crucii produce fructele dreptății: „*Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat. (În subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)*” (Apocalipsa 19:7-8).

Iosua preotul suveran fusese acuzat de satan din cauza lipsei de dreptate:

„*El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua stând în picioare înaintea Îngerului Domnului și pe Satana stând la dreapta lui ca să-l pârască. Domnul a zis Satanei: „Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?” Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și totuși stătea în picioare înaintea îngerului.*” (Zaharia 3:1-5).

Aceia care nu au hainele albe ale dreptății divine nu vor participa niciodată la nunta Mielului lui Dumnezeu.

„*El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua stând în picioare înaintea Îngerului Domnului și pe Satana stând la dreapta lui ca să-l pârască. Domnul a zis Satanei: ‘Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?’ Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului. Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: ‘Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!’ Apoi a zis lui Iosua: ‘Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea și te îmbrac cu haine de sărbătoare!’ Eu am zis: ‘Să i se pună pe cap o mitră curată!’ Și i-au pus o mitră curată pe cap și l-au îmbrăcat în haine, în timp ce Îngerul Domnului stătea acolo.’” Zaharia 3:1-5.*

„*Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om care nu era îmbrăcat în haina de nuntă. ‘Prietene’, i-a zis el, ‘cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?’ Omul acela a amuțit. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: ‘ Legați-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în întinericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților, căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.’” Matei 22:11-14.*

* Colirul este Duhul Sfânt.

Colirul este o substanță medicinală folosită sub formă de picături aplicate pe ochi ca să vindece pe cei ce suferă de conjunctivită sau de alte boli oculare. Dacă Domnul îi propune colir Bisericii din Laodicea, e tocmai din cauza orbirii ei. Acesta orbire e data de vâlul religiei.

Pavel ne învață că atunci când religioșii citesc din Moise, un val le este aruncat peste inimă (2 Corinteni 3).

În 2 Corinteni 4:3-4, ni se zice că Dumnezeu al acestui secol orbeste duhurile sau inteligența oamenilor ca ei să nu vadă lumina Evangheliei.

Astfel, spiritul persoanelor valuite de religie devine incapabil să înțeleagă taina lui Hristos.

„*Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această maramă rămâne neridicăată, fiindcă marama este dată la o parte în Hristos. Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o maramă peste inimile lor. Dar, ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, marama este luată.*” (2 Corinteni 3:14-16).

Colirul este un medicament lichid sau semi-lichid aplicat peste conjunctivita ochiului.. Unii dascăli din Epoca Romană aveau obiceiul de-a pregăti aceste doctorii pe baza de ulei de măsline. Ori, în Scriptură, uleiul e imaginea Duhului Sfânt.

„*Să poruncești copiilor lui Israel să-ți aducă pentru sfesnic untdelemn curat de măsline fără drojdii, ca să ardă în candelă necurmat. Aaron și fiii săi să-l pregătească în Cortul întâlnirii, dincoace de perdeaua care este înaintea chivotului mărturie, pentru ca să ardă de seara până*

dimineața înaintea Domnului. Aceasta este o lege vesnică pentru urmașii lor și pe care copiii lui Israel vor trebui s-o țină." (Exod 27:20-21).

Încă în Antichitate, uleiul obținut din zdrobirea sau presarea maslinelor era un produs important folosit, după Scriptura, în alimentație, la luminarea sfeșnicelor din cortul întâlnirii, unde preoții trebuiau să vadă distinct în timpul slujbei (Exod 27:20-21 ; Levitic 24:2).

Uleiul e un fel de **lumina**, dar mai ales **ungerea sau puterea Duhului Sfânt** (Luca 4:1 ; Fapte Apos. 10:38; 2 Corinteni 1:21; 1 Ioan 2:20 și 27).

Biserica din Laodicea este precum fecioarele neînțelepte ce nu aveau destul ulei în candelă.

*„ La miezul nopții, s-a auzit o strigare: „Iată mirele, ieșiți în întâmpinare!” Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelă. **Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: „Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelă.”** ” (Matei 25:6-8).*

Candelă fecioarelor nebune erau stinse din cauza lipsei uleiului. Uleiul e necesar la aprinderea lămpii; în schimb, Biserica din Laodicea nu mai are ulei (Duhul Sfânt) ca să fie luminată în lumea asta a întinericului. Orbirea ei, adică valul religios sau Legea lui Moise, a stins Duhul Sfânt. (1 Tesaloniceni 5:19)

Conjunctivita duhovnicească reprezintă pacatul, bogățiile și altfel zis infecția ce o împiedică pe Biserica din Laodicea să vadă lucrurile cerești. Colirul sau uleiul Duhului Sfânt e remediul ce i-ar permite însă recapătarea vederii ca să-L poată urma pe Hristos.

Duhul Sfânt e acela care luminează ochii inimilor noastre (Efeseni 1:18-19).

Uleiul e de asemenea folosit ca să sfintească sau să consacre preoții sub Moise. Trebuiau luate „aromate” cele mai bune, excelente:

*„Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Ia din cele mai bune mirodenii: 500 de sicli de **smirnă** foarte curată, jumătate, adică 250 de sicli de **scortisoară** mirositoare, 250 de sicli de **trestie mirositoare**, 500 de sicli de **casia**, după siclul Sfântului Locas, și un hin de **untdelemn de măsline**. **Cu ele să faci un untdelemn pentru ungerea sfântă: o amestecătură mirositoare, făcută după mestesugul făcătorului de mir; acesta va fi untdelemnul pentru ungerea sfântă. Cu el să ungi Cortul întâlnirii și chivotul mărturie, masa și toate uneltele ei, sfeșnicul și uneltele lui, altarul tămâierii, altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui și ligheanul cu piciorul lui. Să sfințești aceste lucruri, și ele vor fi preasfinte; oricine se va atinge de ele va fi sfințit. Să ungi de asemenea pe Aaron și pe fiii lui și să-i sfințești, ca să fie în slujba Mea ca preoți. Să vorbești copiilor lui Israel și să le spui: „Acesta Îmi va fi untdelemnul pentru ungerea sfântă, printre urmașii voștri. Să nu se ungă cu el trupul niciunui om și să nu faceți un alt untdelemn ca el după aceeași întocmire; el este sfânt, și voi să-l priviți ca sfânt. Oricine va face un untdelemn ca el sau va unge cu el pe altul va fi nimicit din poporul lui.”” (Exod 30:22-33).***

Smirna : 500 de sicli de smirna curată și proaspătă. Smirna este o rășină cu gumă aromatică produsă obținută din arborele/pomul cu același nume. Ea este folosită în alcatuirea medicamentelor, dar în special în parfumerie, industrie ce continuă să-i aducă faima, mai ales în Orient. Smirna se obține prin exsudare (prelingere naturală) sau prin incizii (imaginea suferinței) făcute de om, din scoarta arborelui de smirna. Lichidul astfel obținut, alburiu și gros, se colorează apoi prin oxidare, devenind maro. În final, cu ajutorul aburilor de apă, prin distilare, se obține o esență.

- **Scortisoara**: 250 de sicli de scortisoara mirositoare.

Acesta este un pom aromatic din Extremul-Orient. În Antichitate, scortisoara era considerată drept un parfum folosit în scopul de a seduce. Amestecată cu smirna și cu aloe, femeile îndrăgostite își parfumau cu ea părul ca să-i seducă pe bărbați.

- 250 de sicli de **trestie mirositoare**: Trestia mirositoare este cunoscută de mult timp, mai ales în Asia, pentru proprietățile sale medicinale. În anumite țări, ea mai este încă folosită pentru a

parfuma alcoolurile. Altadata, datorita parfumului sau frumos, dar si proprietatilor ei de repulsie a insectelor, oamenii obisnuiau sa o adauge in ghivecele putrede.

- 500 de sicli de **casia**: Din florile ei, se extrage un ulei folosit in parfumerie.

- Un hin de untdelemn de măslin : Hinul este o unitate de masura de aproximativ 6 litri.

Untdelemnul de ungere sfânta astfel obtinut, nu putea fi facut, nici folosit in alte scopuri decât ungerea. Aromatele din untdelemnul ungerii vorbesc toate despre slavile lui Hristos, slavi pe care credinciosii le pot discerne.

Cuvântul evreiesc pentru cifra opt este «şmonah», ce-si are radacina «şemen», adica untdelemn sau mai bine zis untdelemnul ungerii. Acest numar ne vorbeste despre: circumcizie, înnoire si înviere.

ROADELE DUHULUI SFANT

Iata sfatul regelui Solomon, regele lui Israel : *„Hainele să-ţi fie albe în orice vreme, si untdelemnul să nu-ţi lipsească de pe cap.”* (Ecleziast 9:8).

Saracia financiara e ea un semn de blestem?

Predicatorii teologiei prosperitatii afirma clar ca saracii sunt sub blestem. Caci, dupa ei, Dumnezeu vre aca toti crestini sa fie bogati in bilete de banca. Ei zic deasemnea ca Dumnezeu e bogat, asadar toti crestini trebuie neaparat sa fie bogati.

Ce zice Scriptura privind acest subiect?

Dumnezeu e desigur bogat conform Scripturii, dar in dragoste, mila, bunatate: **„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit.”** (Efeseni 2:4).

Exista doua izvoare de bogatie ce vin de la Domnul. Bogatia spirituala (dragostea, bucuria, viata vesnica, pacea, bunatatea, harul, etc.) si ce anaturala, adica pamanturile, animalele, metalele, etc.

Exista un al 3-lea tip de bogatie, ea e materiala si financiara (masini, case, conturi bancare, etc.). Aceasta bogatie vine de la oameni.

Conturile bancare nu-i apartin lui Dumnezeuci oamenilor acestei lumi: *„Spune-ne, dar, ce crezi? Se cade să plătim bir cezarului sau nu?”* Iisus, care le cunostea viclesugul, a răspuns: **„Pentru ce Mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați-Mi banul birului.” Si ei I-au adus un ban/un dinar. El i-a întrebat: „Chipul acesta si slovele scrise pe el ale cui sunt?” „Ale cezarului”, I-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: „Dați, dar, cezarului ce este al cezarului, si lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”** (Matei 22:17-21).

Predicatorii Laodicei vor ca crestinii sa posede o bogatie creata de oameni al carei Dumnezeu nu este altul decat Mamon.

Domnul ne invata banii/conturile bancare apartin conducatorilor acestei lumi. In cartea Apocalipsei 13:16-17, vedem ca banul moneda (bancile) acest mod de plata e marca Fiarei. Deoarece nu se va putea nici cumpara si nici vinde fara marca Fiarei. Chiar si azi nu puteti cumpara nimic fara moneda.

Biserica din Smirna era saraca: *„Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: „Iată ce zice Cel Dintâi si Cel de pe Urmă, Cel ce a murit si a înviat: „Stiu necazul tău si sărăcia ta (dar esti bogat) si batjocurile din partea celor ce zic că sunt iudei, si nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei.”* (Apocalipsa 2: 8-9).

Cuvantul ,*smirna*' are ca si radacina in greaca «*myrrhe*». Aceasta răsină amară cu parfum costisitor e extrasa din arborele sau tufisul din Arabia sau Etiopia rpin incizia in scoarta si, deasemenea, este folosita deasemenea pentru imbalsamare ca si antiseptic.

Biserica din Smirna e biserica credincioasa Cuvantului lui Dumnezeu, persecutata din cauza dragostei ei pentru Domnul.

Ea e o biserica ce a cunoscut circumcizia inimii sau adevarata operatie pe cord deschis, pe suflet.

Ea e adevaratul parfum de sfintenie pentru Domnul, contrar Laodiceii ce e bogata in moneda. Smirna era saraca in euro si in dolari, dar bogata in Duh, dupa Domnul.

Cuvantul ,*saracie*' folosit in acest text vine din grecescul «*ptocheia*» ce evoca conditia unuia privat/lipsit de bogatia financiara si materiala. Regasim acest cuvantul si in 2 Corinteni 8:2 si 8:9, unde ii priveste pe crestinii din Macedonia care erau teribil de saraci.

Radacina acestui cuvant este «*ptochos*» ce insemnă *lipsit de bogatie, de influenta, de pozitie, de onoare* in lume. Acest termen semnifica si *lipsa de bogatie, de instructie si de cultura intelectuala* oferita in scolile omenesti. Acest termen e folosit in mai multe pasaje: Matei 5:3 ; Matei 11:5 ; Luc 16:20-22 (povestea lui Lazar si a bogatului).

Pavel folosea acest cuvant ca sa vorbeasca de el insusi in 2 Corinteni 6:10 si Galateni 2:10. Pe alocuri, Biblia ne zice si de Iacov ce suferea de aceasta saracie: „*Ascultați, preaiubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință si mostenitori ai Împărăției pe care a făgăduito celor ce-L iubesc?*” (Iacov 2:5).

Saracii in ochii lumii sunt bogati in credinta. „*Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!*” (Matei 5:3).

Deja, in I secol d.H., si pana in zilele noastre, aceia ce nu dispuneau de un bagaj intelectual erau desconsiderati (Fapte Apos. 4:13). Domnul vorbeste clar despre acesti saraci in Matei 5:3. Acesti saraci in duh, considerati persoane slabe si fara de neam ales, dupa 1 Corinteni 1:26-28, sunt adesea aceia pe care Domnul i-a ales sa-i foloseasca.

Scriptura ne zice de multi crestini ce au fost saraci financiar, dar bogati in dragoste.

Iata alte exemple ale Bisericii din Smirna:

-Petru si Ioan, apostolii Domnului :

„*Petru si Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al 9-lea. Acolo era un om olog din nastere, care era dus si pus în toate zilele la poarta Templului numită „Frumoasă”, ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu. Omul acesta, când a văzut pe Petru si pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie. Petru, ca si Ioan, s-a uitat țintă la el si a zis: „Uită-te la noi!” Si el se uita la ei cu luare aminte si astepta să capete ceva de la ei. Atunci Petru i-a zis: „Argint si aur n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Iisus Hristos din Nazaret, scoală-te si umblă!”*” (Fapte Apos. 3:1-6).

Acesti apostoli erau saraci in bani, dar bogati duhovniceste: „*ceea ce am (Iisus zice), va dau.*”

-Oamenii de credinta : „*au fost ucisi cu pietre, tăiați în două cu ferăstrăul, chinuiți; au murit ucisi de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace si în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, muncii – ei, de care lumea nu era vrednică – au rătăcit prin pustii, prin munți, prin pesteri si prin crăpăturile pământului. Toți acestia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totusi n-au primit ce le fusese făgăduit.*” (Evrei 11:37-39).

-Crestinii din Macedonia : „*Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul pe care la dat Dumnezeu în bisericile Macedoniei. În mijlocul multelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare si sărăcia lor lucie au dat nastere la un belsug de dărnicie din partea lor. Vă mărturisesc că au dat de bunăvoie, după puterea lor si chiar peste puterile lor. Si ne-au rugat*

cu mari stăruințe pentru harul și părtășia la această strângere de ajutoare pentru sfinți.” (2 Corinteni 8:1-4).

-**Crestinii din Ierusalim**, ce desigur sunt prezentați ca fiind foarte bogați de predicatorii evangheliei prosperității (se bazează pe Faptele Apostolilor 4:34), erau de fapt saraci: „Căci cei din Macedonia și Ahaia au avut bunătatea să facă o strângere de ajutoare pentru **săracii dintre sfinții care sunt în Ierusalim**. Negresit, au avut bunătatea; dar era și o datorie față de ei; pentru că, dacă Neamurile au avut parte de binecuvântările lor duhovnicești, este de datoria lor să-i ajute și ele cu bunurile lor pământești.” (Romani 15:26-27).

Fie ca nimeni să nu vă condamne dacă aveți probleme financiare. Nu mai există condamnare pentru copiii lui Dumnezeu (Romani 8:1-34). Multumiti-vă dacă aveți hrană și haină, acestea vă sunt îndeajuns. (1 Timotei 6:1-12).

Saracia duhovnicească, lipsa vieții lui Dumnezeu adică a dragostei, a păcii, a bucuriei, a răbdării, a sfințeniei (Galateni 5:22), aceasta este cu adevărat semnul de blestem, și nu saracia materială și financiară, nu, ea nu este neapărat un semn de blestem pentru cei ce se tem de Dumnezeu. Într-adevăr, Domnul vrea să ne dea pâinea cotidiană (Matei 6:11 și 1 Timotei 6:8).

Adevărații copii ai lui Dumnezeu trebuie să fugă de aceste învățături privind prosperitatea financiară, după cum ne-o recomandă Pavel în 1 Timotei 6:11.

Să luptăm lupta bună a credinței și să apărăm cu tărie doctrina sfântă a Domnului nostru Iisus Hristos: Iuda 1:3 și 1 Timotei 6:12.

Iisus era sarac; n-avea banii la bancă, era lipsit de tot ca să ne îmbogățească pe noi duhovnicește.

N-avea nici măcar unde să-și pună capul: „Atunci s-a apropiat de El un cărturar și l-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge.” Iisus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul.”” (Matei 8:19-20).

„Căci cunoașteți harul Domnului nostru Iisus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut **sărac** pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.” (2 Corinteni 8:9).

Domnul Iisus s-a făcut sarac ca să ne îmbogățească pe noi duhovnicește și nu financiar și material.

Pavel ne zice că Dumnezeu ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești în Hristos (Efeseni 1:3).

Iată ce îi zice Domnul Iisus Hristos ingerului Laodiceei ce credea că Dumnezeu vroia ca el să fie bogat în conturi bancare și în bunuri materiale: „**Ingerului Bisericii din Laodiceea scrie-î: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu: „Stiu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rusinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.”** (Apocalipsa 3:14-18).

Ingerul Laodiceei fusese înșelat de dușman ce-l facuse să creadă că Dumnezeu o să-i dea dreptate pentru că este bogat. Privind reproșurile făcute acestui inger, să înțelegem că creștinii sunt chemați să fie bogați duhovnicește în Hristos și nu în bunuri materiale și nici în conturi bancare. De altfel, bogăția materială după Biblie n-are nicio legătură cu banii ca și moneda sau bancnota. Bogăția materială ce vine de la Dumnezeu este furnizată de natură.

„Dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul Dumnezeuul tău îți va da înțâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ. Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului

Dumnezeului tău: Vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat la câmp. Rodul pântecelui tău, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate. Cosnița și postava ta vor fi binecuvântate. Vei fi binecuvântat la venirea ta și vei fi binecuvântat la plecarea ta.” (Deuteronom 28:1-6).

Conform acestui pasaj, binecuvantarile materiale ce vin de la Dumnezeu sunt mai întâi fructul pântecelor noastre, adică copiii, apoi animalele (Geneza 13:12), pamaturile și metalele (aur, argint, fier, etc.- Geneza 13:1). Dusmanul a reușit totuși să-l înșele pe om în a fabrica bogatii artificiale: fierul coruptibil (monezile) și bucatile de hartie (bancnotele).

Cât de trist e să-i vedem pe toți acești creștini gata la tot felul de compromis ca să-și procure această bogăție putredă!

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Iisus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o mostenire nestricăcioasă și neîntinată, și care nu se poate vesteji, păstrată în ceruri pentru voi.” (1 Petru 1:3-4).

Banul moneda: simbolul mandriei oamenilor

Banul (moneda și bancnota) nu vine de la Dumnezeu, ci e o pură invenție omenească.

„Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să prindă pe Iisus cu vorba. Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodienii, care l-au zis: „Învățătorule, știm că ești adevărat și că înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ți pese de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor. Spune-ne, dar, ce crezi? Se cade să plătim bir cezarului sau nu?” Iisus, care le cunostea vicisugul, a răspuns: „Pentru ce Mă ispități, fățarnicilor? Arătați-Mi banul birului.” Și ei l-au adus un bana. El i-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el ale cui sunt?” „Ale cezarului”, l-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: „Dați, dar, cezarului ce este al cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!” Mirați de cuvintele acestea, ei l-au lăsat și au plecat.” (Matei 22:15-22).

Acest pasaj ne arată clar că dinarul ce fusese prezentat de farisei lui Iisus aparținea lui Cezar, imaginea lui anticrist. Astăzi, puteți face aceeași experiență: priviți efigiile imprimate pe monezile dvs. și pe bancnote și o să vedeți dvs. insuși dacă puteți citi versete biblice pe ele.

Banca Centrală Europeană a dezvăluit luni 13/01/2014 noua bancnotă de 10 euro. Se vede pe ea o față de om: aceea a „Europei”, o printesă din mitologia greacă sedusă și răpită de Zeus metamorfozat în taur și ce-a dat numele acestui continent.

Nevoia de-a lovi monezi în metal prețios a apărut în 650 î.H. Primele piese au fost lovite în Sard de către regele Alyates, ce domnise în Lidia între 610 și 560 î.H. Aceste monezi purtau emblema lui.

Foarte rapid s-a observat că monezile au multe avantaje, mai ales acela de uzură a schimburilor de marfuri. De îndată ce valoarea lor, mai bine zis greutatea lor în metal prețios, era garantată de un rege sau de către negustori, aceste piese puteau fi schimbate ușor contra marfurilor mai mari sau mai mici (animale, turme de vite, cereale...)

Așa a devenit azi moneda referință principal de schimb. Plecând de atunci, schimbul monetar înlocuia puțin câte puțin schimbul /trocul tradițional (marfa contra marfa).

Moneda in serviciul puterii romane

In sec. al-3-lea i.H., romanii si-au instalat atelierul lor de batut monezi in templul zeitei Juna, sotia si sora lui Jupiter, protectoarea femeilor, numita si Moneta (vb. monere in limba latina= a sfatui) Numele moneda vine direct din 'moneta'.

Imparatul roman Augustin reorganiza sistemul monetar roman pe principiul trimetalismului, adica circulatia in paralel a pieselor de aur, argint si bronz. 'Aureus'/aurelii erau monezi ce cantareau in jur de 8 grame de aur si apoi dinarul de argint era in proportie de: 1/25 aur-argint. Dinarul cantarea el insusi 4 sestari ('sesterces' in latina) de bronz. Dar disparitia progresiva a argintului a antrenat o ruptura a paritatii/proportiei aur-argint si respective, o pierdere in valoare a monezilor.

La inceputul sec. al-3-lea d.H., imparatul Constantin a impus mono-monetarismul cu o piesa de aur (numita in latinesete 'solidus') de unde vine cuvantul 'solda' sau 'soldat'. Primii 'solidi' au fost loviti in Treves, in Renania, in anul 310. Circulatia lor se va pastra in Europa timp de mai multe secole.

Dupa tulburarile din Evul Mediu, Charlemagne/Clovis, regele francilor, din lipsa de aprovizionare suficienta cu aur, a trebuit sa recurga la punerea in circulatie a unei monezi noi de referinta, dinarul de argint (de 1,36 g pana la 1,8 g de argint). De la monometalism fondat pe aur, iata ca se trecea deci la unul bazat pe argint!

Acest fapt a intrat atat de bine in moravurile de astazi, incat numele argint e sinonim in mai toate tarile cu ban, cu moneda sau cu numerar. (de ex. Franta: 'argent'=ban sau in romaneste, zicem *'lisus a fost vandut pe 30 de arginti'*, cand in realitate erau dinari).

Talerul, prima moneda internationala

In sec. al-XVI-lea (1559), imparatul austro-ungar Ferdinand I de Habsburg a creat un Reichsthaler (banul Reich-ului) din argint, ban ce-a cunoscut o mare faima. Numele 'taler' vine de la un oras austriac Joachimsthal (Valea lui Joachim sau a lui Ioan), vale inconjurata cu mari minereuri de argint, aflata in Alpii Metaliferi.

In 1750, imparateasa Maria-Tereza de Habsburg a batut la randul ei un taler de argint cu efigia ei. Talerul a devenit apoi o moneda internationala, utilizata in numeroasele colonii ale Europei si ale Americii. El va fi folosit pana la mijlocul sec. al XX-lea-lea din cauza popularitatii lui persistente in tarile lumii.

Dolarul american

In 1792, S.U.A. si-au creat propria moneda, pe care au numit-o 'dollar', ce nu e decat o deformare fonetica de la cuvantul 'thaler'-moneda Mariei-Tereza: sunetul 'th' in engleza e aproape identic cu 'd', iar 'ar' la final de cuvant devine 'er'=ă si nu a, cum e regula in genral si cum citim noi. Actualul dolar american e intr-o anumita masura adevaratul succesori al talerului austro-ungar, caci are trecere peste tot in lume astazi.

Vazand deci ca banul (moneda sau bancnota) a fost creat de om pentru propria lui slava, atunci cum am putea crede ca ne putem servi de el ca sa aducem suflute la Dumnezeu? Totusi, numerosi lideri crestini paganizati sunt sub cupa Izabelei, caci isi invata enoriasii ca trebuie sa fie influenti cu conturile lor bancare si ii coplelesc in schimb pe saraci, facandu-i sa se creada blestemati.

Exista numerosi crestini carora li se zice de la amvon ca nu sunt binecuvantati daca nu conduc un audi, mercedes, BMW sau chiar un proche! De aceea sunt multi aceia care-s gata la orice sacrificiu si compromise in scopul afisarii semnelor reusitei lor materiale. Ce inselatorie!

Numerosi copii ai lui Dumnezeu sunt legati de dragostea de lume pana la punctul in care isi schimba aproape in fiecare an televizorul, masina, telefonul portabil si altele (le considera demodate). Totusi Biblia ne invita la simplitate, recomandandu-ne sa nu ne conformam secolului prezent (Romani 12:1-2) si sa nu iubim lumea si lucrurile existente in ea (1 Ioan 2:15-17).

Pavel ne-a dat un sfat si un avertisment pretios: „*Căci noi n-am adus nimic în lume și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea. Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne*

îmbrăcăm, ne va fi de ajuns. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare, căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”

(1 Timotei 6:7-10).

Dupa acest pasaj, dragostea de bani da nastere la:

-Ispita: pofta de-a avea, de-a se imbogati, de-a castiga mai multi bani. Asta se incheie cu caderea oamenilor in mandrie, in minciuna, in duplicitate, in fornicare/pacate sexual, etc.

-Piedica: din grecescul «*pagis*» care da, in romaneste, *capcana* sau *filet*.

„Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului.”

Luca 21:35.

Acest cuvânt sugerează neașteptatul, imprevizibilul, surpriza, pentru că pasarile și alte animale prinse în filet sunt prinse prin surprindere. Consecințele lăcomiei sunt numeroase, mai ales minciuna și adulterul. O persoană lăcomă sfârșește în general prin a-și înșela partenerul.

-Dorintele neîntepte și poftele periculoase: dorintele ce duc la pieire sunt multiple, pofta dintotdeauna de-a avea mai mult ca alții, fuga după femei/barbați, rivalitățile, concurența, nebunia după marire. Dragostea de bani îi scoate pe oameni din viziunea Domnului (Marcu 4:19).

-Ruina și pierderea: o persoană lăcomă se pierde îndepărtându-se de Domnul (2 Petru 2). Conform lui Solomn, banul nu satura pe nimeni. *„Dar un folos pentru țară, în toate privințele, este un împărat prețuit în țară.”* (Ecleziastul 5:9).

Conform Scripturii, sistemul bancar mondial actual (2014) se va prăbuși în următorii ani (Apocalipsa

18). Diferitele crize ce vor lovi națiunile, mai ales cele economice din 2008 și 2009, ne arată cât de fragil acest sistem. Creștinul trebuie să înțeleagă că adevărata bogăție e în Hristos, adică viața veșnică.

„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are și-l cumpără.” (Matei 13:44-46).

Nu cred, personal, că un creștin umplut de Excelența Sa: Duhul Sfânt poate să devină bogat după criteriile mondene. Dumnezeu poate permite cu siguranța unui creștin să posede unele bunuri din această lume, dar El nu permite asta decât în scopul ajutorării altora. Copiii lui Dumnezeu pot ei oare face afaceri? Pot ei crea o firmă? Da, dar scopul principal trebuie să fie acoperirea nevoilor lor, ajutorarea nevoiașilor și investirea în lucrările Împărăției lui Dumnezeu.

De îndată ce cadem în capcana căutării bogăției, sfârșim negresit prin a ne compromite, făcând alianțe cu dumnezeul acestui secol (1 Timotei 6).

Intr-adevăr, este imposibil să ne îmbogățim rămânând integri într-o lume care ne împinge mereu la compromis. Astfel, majoritatea persoanelor ‘norocoase’ fac legământ cu Cezar, cu oamenii pierzării ce guvernează această lume, în spatele cărora se află satan.

Iată de ce, Domnul ne zice că e mai ușor pentru o cămila să treacă prin gaura unui ac decât pentru un bogat să intre în Împărăția Cerurilor. Marcu 10:25) Meditați Psalmul 62:11 și Iacov 5:1-5

Pofta după câștig îi va pierde pe mulți copii ai lui Dumnezeu și pe liderii creștini. Povestea lui Ghehazi e o ilustrare perfectă a acestui rău și a sortii pe care îi așteaptă pe cei ce se atasează de această lume.

Aaron, intimidat de popor

Evreii au pus presiune peste Aaron ca sa le faca un vitel de aur. Ei ii dadura acestui vitel numele de YHWH/lahve/laue/Dumnezeu.

Scriptura ne zice ca multi crestini vor avea placerea sa asculte (vor vrea sa guste) lucruri placute si isi vor da o multime de invatatori conform dorintelor lor proprii, isi vor intoarce urechea de la adevar si si-o vor indrepta, vor crede in fabule (2 Timotei 4:3-4).

Poporul si-a facut un vitel pentru ca Moise intarzia sa coboare de pe Munte.
(Moise a stat o luna pe Muntele Sinai -n.tr.)

Parabola celor 10 fecioare ne arata ca ele atipeau si au adormit pentru ca Mirele intarzia sa vina (Matei 25). Faptul ca Domnul Iisus-Hristos ,intarzie sa revina' , dupa unii cum zic unii, ii impinge pe multi crestini sa devina nerabdatori.

Aaron, corupt din cauza presiunii poporului e arhitipul slujbasilor (pastori, conducatori) ce cedeaza sub presiunea poporului. Mii de conducatori evanghelici sunt descalificati de Domnul din cauza fricii de oameni ce-i impiedica sa anunte adevarul. In loc sa incerce sa-i placa Domnului, ei vor sa fie aprobati de colaboratorii lor (Galateni 1:10). Numerosi pastori chemati de Dumnezeu sunt dezaprobatii de El din cauza intimidarii.

Limba e adesea folosita de cei religiosi, posedati de spiritul izabelei ca sa-i impiedice pe profetii Domnului de-a vorbi (Ieremia 18:18-20).

Acest comportament are ca scop atingerea profetilor din punct de vedere duhovnicesc si sfaramarea sufletelor lor. Frica de-a fi rani(a) sau umilit(a), ii paralizeaza si ii lasa complet incapabili sa actioneze.

Unul dintre versetele pe care unii lideri il folosesc ca sa-i intimideze pe crestini este Psalmul 105:15 : „*Nu va atineti de unsii Mei- a zis El- si nu faceti rau prorocilor Mei!*” Acest pasaj e atribuit exclusiv si pe nedrept pastorilor, caci aici e vorba de toti copiii lui Dumnezeu. De fapt, toti crestinii sunt unsi si sigilati cu Duhul Sfânt.(Romani 8:9 ;Efeseni 1:13-14; 4:30). Intimidarea poate sa se manifeste in mai multe feluri, prin violente fizice, prin priviri si propuneri amenintatoare, amnipulari emotionale si consecintele sunt adesea dramatice. Persoana ce sufera intimidarea poate atunci sa se sub-estimeze.

Servitudinea sau sclavia: abuzul de putere

Sclavia este sistemul socio-economic sprijinit pe mentinerea si exploatarea persoanelor aflate in conditia de sclavi. Ea este deasemenea starea unei persoane care, din interes sau din placere, se pune in dependenta unei alte persoane si ale carei voi le urmeaza orbeste.

„ *Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă faceți, dar, robii oamenilor.*” (1 Corinteni 7:23).

In acest verset, verbul ,a cumpara' vine din grecescul «agorazo» si inseamna a fi intr-un loc de piata. Uneori, «*agora*» vrea sa spuna «*loc public*»sau «*piata*». Noi fuseseram vanduti de vechii nostri stapani (ce sunt satan, pacatul si oamenii) pe-o piata, dar Iisus ne-a eliberat. (Coloseni 1:12-14).

Din nefericire, numerosi profeti, pastori si conducatori au devenit prazile colaboratorilor lor, ale diverselor biserici, diferitelor federatii si grupari pastorale si chiar ai partenerilor lor financiari. „*Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia si cu o amăgire desartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, si nu după Hristos.*” (Coloseni 2:8).

Acestor slujitori le e frica sa zica adevarul altora de frica sa nu-i piarda. Aaron a suferit o intimidare reala din partea poporului si Dumnezeu l-a judecat.

Te voi voma din gura Mea: „*Dar, fiindcă esti căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.*” (Apocalipsa 3:16).

Voma este refuzul activ a gurii a unei parti de mancare ajunse in stomac. E o actiune de protectie a organismului ce are ca scop preotejarea acestuia din urma impotriva indigestiei substantelor toxice.

Domnul ameninta sa dea afara Biserica din Laodicea ca sa scuteasca pe alti crestini de orice contaminare cu otravirea. Toxinele impotriva carora sunt protejati crestinii reprezinta doctrinele mincinoase vehiculate de Biserica din Laodicea.

Biserica din Laodicea va fi vomata din cauza prioritatii pe care o da prosperitatii financiare si materiale in locul Domnului. Aceasta biserica reprezinta adunarile care s-au imbogatat si care nu mai pun accentul pe cruce, pe denuntarea pacatului, pe relatia cu Dumnezeu, pe intoarcerea Domnului leoșua, pe Nunta Mielului, pe frica de Domnul, pe sfiintirea personala, etc.

Ele si-au pierdut obiectivul de-a-L slavi pe leoșua, de-a castiga suflete, de-a le forma ca sa devina precum

Hristos (Coloseni 1:27-28). Conducatorii Laodiceei se comporta ca slujbasii lumii.

Conturile lor bancare sunt bine aprovizionate, sau altii cauta prin orice mijloace sa se imbogateasca, inclusiv prin jupuirea credinciosilor.

Banii pe care Dumnezeu ni da trebuie sa fie destinati avansarii lucrarii, mantuirii sufletelor; nu ne apartin ca sa ne satisfacem poftele personale.

Pe langa acest aspect, Biserica din Laodicea reprezinta adunarile ce refuza reinnoirea inteligentei, pocainta si conversiunea veritabila. Ele nu pun in practica incurajarea apostolului Pavel ce ne zice: „*Când erați păgâni, știți că vă duceați la idolii cei muți, după cum erați călăuziți.*” (Romani 12:2).

La ora actuala, bisericile si pastorii ce au pretentia de-a cred eca exista si prospera gratie puterilor lor proprii sunt vomati de catre Domnul. Conform Cuvantului, „*astfel, dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.*” (1 Corinteni 10:12).

Acest gen de adunari ma fac sa ma gandesc la pasajul epistolei apostolului Pavel catre crestinii din Filipi: „*Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: sunt mulți care se poartă ca vrăjmasi ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecul, și slava lor este în rusinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ.*” (Filipeni 3:18-19).

Adevarata bogatie e duhovniceasca, nu materiala.

„*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile ceresti, în Hristos. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Iisus Hristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui.*” (Efeseni 1:3-6).

O biserica vomitata nu poate fi recuperata de Domnul, pentru ca doar cainii manca ce-au vomat. Cainii mananca ceea ce au regurgitat pur si simplu pentru ca le eset foame si in ochii lor, vomatul lor nu le pare deloc dezgustator.

CAP. VII : IESITI DIN MIJLOCUL LOR

De mai multe ori in istoria biblica, Cel Vesnic le-a cerut copiilor Sai sa iasa din sistemele omenesti.

El i-a poruncit lui Avraam sa iese din Mesopotamia, tara de bastina a lui Avram, din cauza idolatriei (Iosua 24:1-5) si apoi lui Lot - din Sodoma si Gomora, din cauza pacatului (Geneza 19). El i-a scos pe israeliti din Egipt si de sub jugul lui faraon ca sa-Si intemeieze un popor.

Iar, acum, Dumnezeu cere acum Bisericii Sale sa paraseasca Babilonul: *„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem templul Dumnezeului celui Viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.” De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.”* (2 Corinteni 6:14-17).

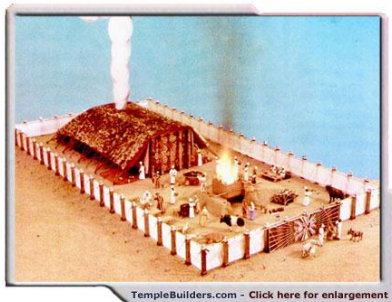
„Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” (Apocalipsa 18:4).

Ruptura de sistemele si traditiile contrare voii si instructiunilor Domnului a fost necesara de indata ce a aparut Biserica crestina (Fapte 2). Astfel, atunci unii convertiti amestecau Crestinismul cu Iudaismul si doreau sa continue sa tina, prin traditie/din obisnuinta, unele reguli ale Legii. Apostolul Petru fusese confruntat cu aceleasi greutati. *„Să iesim, dar, afară din tabără la El și să suferim ocara Lui. Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.”* (Evrei 13:13-14).

Dupa Epistola catre Evrei, crestinii de origine evreiasca amestecau legea cu harul. Acest amestec daduse nastere la confuzie si la imaturitate (Evrei 5:11). Autorul Epistolei catre Evrei i-a invitat deci pe acesti crestini **,sa iese din tabara’**.

Tabara reprezenta iudaismul legalist si formalist, sau, altfel spus, ramasi intre iudei, crestinii isi pierdeau beneficiul harului.

Cuvantul ,tabara’, in greceste **«parembol»** inseamna **«fortareata sau inchisoare»**.

Tabara la evrei si Cortul Întalnirii

Sub Moise, tapul ce-a iesit la sort pentru Azazel (emisar sau ambasador) era lasat sa plece in desert sau AFARA din tabara: *„Să ia cei doi țapi și să-i pună înaintea Domnului, la usa Cortului Întâlnirii. Aaron să arunce sorți pentru cei doi țapi: un sorț pentru Domnul și un sorț pentru Azazel. Aaron să ia țapul care a iesit la sorți pentru Domnul și să aducă jertfă de ispășire. Iar țapul care a iesit la sorți pentru Azazel să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea ispășirii, și să i se dea drumul în pustiu pentru Azazel.”* (Levetic 16:7-10).

Acest tap e un tip de Hristos ce a murit in afara taberei, in desert unde erau lerosii (pacatosii) ca sa-i mantuie.

Condiția leproșilor în Israel era una teribilă : alungați afară din tabără fără speranță de-a se întoarce vreodată, separați de familiile lor, de prieteni, de case, obligați să proclame de departe starea lor nenorocită: *„necurat, necurat”*, astfel încât oamenii să-i poată evita.

Ei erau excluși afară din tabără și din cortul întâlnirii, adică departe de prezența lui Dumnezeu: *„Leprosul atins de această rană să-și poarte hainele sfâșiate și să umble cu capul gol; să-și acopere barba și să strige: „Necurat! Necurat!” Câtă vreme va avea rana, va fi necurat: este necurat! Să locuiască singur; locuința lui să fie afară din tabără.”* (Levitic 13:45-46).

În afara taberei existau animale salbatice, serpi veninoși, scorepioni și talhari, la care erau expuși leproșii.

Astăzi (2014), tabara reprezintă Biserica din Laodicea adică creștinătatea actuală sau ansamblul denominărilor, a federațiilor, a organizațiilor ecleziastice paganizate, legaliste și formaliste. Multe biserici se regăsesc în compromis (ecumenism, doctrine mincinoase) și în confuzie. Biserica din Laodicea este o veritabilă închisoare ce-i împiedică pe oameni să trăiască deplină libertate în Hristos.

SATAN A INTRAT ÎN BISERICILE LAODICEI

Domnul ne prounește să parăsim această închisoare (Biserica din Laodicea) unde locuiește satan : *„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va aseza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.”* (2 Tesaloniceni 2:3-4).

Scripturile ne zic că satan se va aseza în templul lui Dumnezeu și se va proclama el însuși Dumnezeu. În Scripturi, templul lui Dumnezeu îi reprezintă pe creștini : *„Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?”* (1 Corinteni 3:16).

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?” (1 Corinteni 6:19).

Prezența lui satan în templul lui Dumnezeu (bisericele Laodicee) a fost prevăzută de Daniel profetul.

„De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit prorocul Daniel, „asezată în Locul Sfânt” – cine citește să înțeleagă! – atunci, cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți; cine va fi pe acoperișul casei să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă; și cine va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina. Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țăță în zilele acelea! Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarnă, nici într-o zi de Sabat. Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.” (Matei 24:15-22).

Apostolii vroiau să cunoască neapărat semnul ce precede reîntoarcerea Domnului și aveau dreptate.

După ce-a vorbit de războaie, de foamete, de catastrofe naturale, des famines, Domnul i-a invitat să citească cartea profetului Daniel căci ea detine informații cheie cu privire la întoarcerea Mesiei. Într-adevăr, în Daniel 10:14, îngerul Gabriel îi zice lui Daniel că a venit ca să-i facă cunoscut ce se va întâmpla cu poporul său, adică cu Israel, *«la sfârșitul vremurilor»*.

Conform lui Daniel 9:24-27 si Daniel 11:31-32, anticristul va ridica abominarea abominarilor in templul lui Dumnezeu atat in Biserica din Laodicea cat si la Ierusalim unde se va proclama el insusi Dumnezeu. Ori, Daniel a fost primul care vorbise de aceasta abominare: „*Niste osti trimise de el vor veni si vor spurca Sfântul Locas, cetătuia, vor face să înceteze jertfa necurmată si vor aseza urâciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingusiri pe cei ce rup legământul.*” Daniel 11:31

Aceasta profetie s-a implinit partial in 1681.C. cand Antioh Epifan, regele Siriei, aparatorul zelos al culturii grecesti, a finantat construirea templului lui Zeus la Atena. Tentativa lui de elenizare fortata a Iudeii, sustinuta de marii preoti corupti ai Legământului lui Iazon si Menelas a declansat mania evreilor traditionalisti. Antioh interzisese cultul mozaic si a consacrat templul din Ierusalim zeilor greci.

Intr-adevar, el jefuise templul si instalase acolo un altar zeului Baal Şamen. A distrus zidurile orasului.

Intr-un decret din decembrie 167 i.C., a poruncit sa ofere porci ca jertfa de tot, a interzis circumcizia, citirea Torei, observarea sarbatorilor Celui Vesnic si a inchis sau exilat pe toti adversarii elenizarii.

Ceea ce s-a intamplat in vremea lui Antiochos Epiphane se petrece si azi in Biserica din Laodicea. Satan este intr-atat de intrat in bisericile Laodiceei ca Domnul o vomita.

Tronul lui satan era in Biserica din Pergam; insa amintiti-va ca Laodicea e o biserica ecumenista. In ea gasim trasaturile bisericilor din Efes, Sard, Tiatira si Pergam. Pergam e un alt aspect al Laodiceei. Pergam inseamna **„pentru casatorie”**: „*Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: „Iată ce zice Cel ce are sabia ascuțită cu două tăisuri: „**Stiu unde locuiesti: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei.** Tu ții Numele Meu si n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele acelea când Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, **acolo unde locuieste Satana.** Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo niste oameni care țin de învățătura lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca să mănânce din lucrurile jertfite idolilor si să se dedea la curvie. Tot asa, si tu ai câțiva care, de asemenea, țin învățătura nicolaïților, pe care Eu o urăsc. Pocăieste-te, dar. Altfel, voi veni la tine curând si Mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele.” Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din mana ascunsă si-i voi da o piatră albă; si pe piatra aceasta este scris un nume nou pe care nu-l stie nimeni decât acela care-l primește.”*” (Apocalipsa 2:12-17).

Aflam ca satan aici, in Biserica din Pergam , si-a stabilit tronul, imparatia si legiile proprii. Adevaratii crestini sunt trimisi la moarte de aceasta biserica.

Pentru a descrie apostazia aparuta in Biserica din Pergam, Duhul Sfânt recurge la o scena din vremea lui Moise. Observati cat de mai bine sunt descrise consecintele dramatice ale amestecului: „*Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo niste oameni care țin de învățătura lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca să mănânce din lucrurile jertfite idolilor si să se dedea la curvie.*” (Apocalipsa 2:14).

Balaam vrea sa zica **«cel ce devoră»**. Noul Testament ne dezvaluie progresiv gradul de vinovatie al lui Balaam. Mai intai, el a vrut sa indoaie voia divina, totusi de nezdruccinat, fortandu-se sa obtina un „da”, desi Dumnezeu spusese „nu”. Asa a deschis el calea tuturor detractorilor adevarului care, chiar si azi, rastalmacesc poruncile Celui AtotPuternic.

Aceasta e calea lui Balaam.

Apoi, **«vrajitorul»** a mers **„sa faca descantece”**; adica a facut apel la puterile intunericului ca sa asigure mersul triumfant al lui Israel. El si-a aservit deliberat, voit puterile raului, ceea ce Dumnezeu interzice pe deplin.

Asta numeste Scriptura **ratacirea lui Balaam**.

În disperare de cauză, ghicitorul de Balaam a recurs la o stratagemă menționată tocmai în acest pasaj din Apocalipsa 2: învățătura sau **doctrina lui Balaam**.

E ca și cum, în sfatul lui perfid dat lui Balac, regele Moabului, falsul profet i-a propus: „Cum nu ești în stare să-l învingi pe Israel prin ocultism, încearcă să-l distrugi din interior. La luptă, Israel iese învingător pentru că Dumnezeu îl protejează. Dar dacă va încălca poruncile morale ale Dumnezeului său, Israelii va lua cu siguranță judecata, ceea ce va rezulta într-un număr de victime mult mai ridicat decât acela de pe un câmp de bătăie.”

De aceea, regele Balac a organizat o petrecere cu tinerele fete moabite ce-i ispitesc pe tinerii lui Israel invitându-i la dansurile și la jertfele lor: „*Israel locuia în Sitim; și poporul a început să se dea la curvie cu fetele lui Moab. Ele au poftit poporul la jertfele dumnezeilor lor; și poporul a mâncat și s-a închinat până la pământ înaintea dumnezeilor lor. Israel s-a alipit de Baal-Peor, și Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel.*” (Numeri 25:1-3).

Astfel, Israel a fost împins să aducă jertfe demonilor; ceea ce fu piatra de rostogolire ce îl făcu pe poporul lui Dumnezeu de sub Vechiul Legământ să cadă în tentații/pacat., și lucru ce încă mai face poporul lui Dumnezeu să cadă atât de adesea sub Noul Legământ, de asemenea.

Flagelul acesta (alipirea de zeul Baal-Peor) a avut un rezultat teribil: 24.000 de morți. Numeri 25:9. Însa, flagelul evocat în epistola către Biserica din Pergam e încă și mai ucigător: nenumărate vieți, ce-și declaraseră cândva credința, s-au lăsat amăgite de destrăbălarea duhovnicească, au ajuns să fie neutralizate de amestec și paralizate de compromis, încât au căzut și cad încă în îndârjirea inimii. Dar încercarea lui Balaam nu i-a adus niciun folos; ba din contra, a fost lovit și a murit de sabia israelitilor (Iosua 13:22).

a) Simonia, doctrina lui Balaam

Simonia este o doctrină ce are la bază pe Mamon, zeul banului. Simon vrajitorul îi propusese lui Petru bani în schimbul puterii Duhului (Fapte Apos. 8:18-24). Unii lideri creștini le cer credincioșilor adunarilor lor bani în schimbul rugăciunilor inventând tot felul de lucruri nementionate de Biblie, precum ofrandele profetului, berbecul, mielul și tapul sau chiar și ofranda de-a construi altarul.

De exemplu, o femeie mi-a povestit că după ce-a explicat la doi pastori problemele ei duhovnicești, aceștia i-au cerut o mare sumă de bani ce trebuia să servească la construirea unui altar care s-o ajute să-și regasească darurile duhovnicești. Alți conducători se pun înaintea poporului ca să culeagă zeciuiele impunând mâinile peste fiecare donator.

O dată banii recuperați, ei pleacă acasă cu ei pretinzând că în calitate de sacrificatori, totul le e destinat. Uita tocmai că sacrificatorii/preoții de sub Vechiul Legământ luau zeciuiala levitilor (Numeri 1:25-31) și nu zeciuiele poporului.

Multi din responsabili de biserici/adunări au pierdut și își pierd slujba/chemarea din cauza lui Mamon: „*Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.*” (Matei 6:24).

Din nefericire, acești oameni preferă să-i slujească lui Mamona decât lui Dumnezeu, folosindu-și talentele ca să se îmbogățească pe spatele creștinilor. Iuda L-a tradat Iisus din cauza lăcomiei sale, la fel ca și acești oameni ce tradează adevărul din cauza dorinței lor după castig.

Anumiti pastori, cărora le-am împărtășit mesajul conform căruia zeciuiala nu mai există sub Noua Alianță, au recunoscut că e adevărat, dar totuși refuză să o predea în adunările lor pentru că își zic: „Trebuie să ținem poporul sub lege și în neștiință!”

Altor le e frică că n-or mai avea din ce trăi, pe când aceasta învățătura îi aduce pe creștini să suture și mai mult lucrarea lui Dumnezeu. „*Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și*

unii, care au umblat după ea, au răătăcit de la credință si sau străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.” (1 Timotei 6:10).

În ce mă privește, trebuie să precizez că mi-a fost dat să aud multe persoane relatând acest tip de probleme, și mai ales cele privind zeciuiala.

Mi s-a explicat că pastorii le fortează pe oi să verse zeciuiele, mergând până acolo că le amenință cu interdicția de-a exercita o slujbă în adunările lor.

Alții țin caiete de colectă sau și mai și distribuie generos plicuri personalizate cu numele și prenumele donatorului pre-tiparite. Această tehnică permite exercitarea unui control asupra credincioșilor adunării și umplerea buzunarelor predicatorului dintr-o lovitură. Creștinii ce-au trăit asemenea experiențe afișează o față acră și rămân sub condamnare.

Acest tip de procedeu nu e biblic. Acești conducători aleg cu ușurință să uite ceea ce ne amintește Matei 6:1, 3-4, de exemplu: *„Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplătă de la Tatăl vostru care este în ceruri. (...) Ci tu, când faci milostenie, să nu stie stânga ta ce face dreapta, pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”*

Constatam frecvent că slujitorii lui Dumnezeu predica această doctrină a lui Balaam. Dar să înțelegeți că succesul ei nu schimbă și nu va schimba niciodată faptul că ea rămâne o abominare în ochii lui Dumnezeu. Într-adevăr, să ceri bani în schimbul unei rugăciuni nu este biblic! *„Fără plată ați primit, fără plată să dați!” (Matei 10:8b).*

În același fel, vânzarea de batiste aparținând predicatorilor (în S.U.A.) nu trebuie acceptată. Doar Iisus vindeca, nicio batistă n-are această putere.

Să ne amintim că în cazul bolnavilor vindecați prin contactul cu panzele pe care Pavel le-a atins, rămâne o întâmplare izolată (Fapte Apos. 19:11-12). Pavel n-a făcut din asta o doctrină; Dumnezeu a folosit modul ala de vindecare la momentul potrivit.

Prin aceste feluri de-a acționa, creștinii încetează să mai aibă încredere în Dumnezeu și încep să veneze omul și obiectele.

Departă de-a pune accentul pe păcat, doctrina lui Balaam îl pune în primul plan pe Mamon. Și tot așa cum a fost amăgit Balaam, mulți oameni ai lui Dumnezeu în Africa, ce se țin după președinți, se lasă corupți chiar până la punctul de-a nu mai putea predica Adevărul acetsor înalți funcționari. Caută, precum Balaam, onoruri, titluri și acclamatii.

Unii pastori își folosesc slujba, darurile duhovnicești (vindecarea, eliberările, cunoașterea, etc.) ca să se îmbogățească.

Doctrina lui Balaam e predată de mulți slujitori astăzi. Poporul lui Dumnezeu e pradă „profesionalilor” religiei ce vin din toate colturile pământului.

Primesc mulți creștini ce-mi povestesc abuzurile al căror obiect au fost.

Un frate mi-a explicat că în biserică să, înainte de-a se trece la eliberări, trebuie plătiți 300 de euro! Ce tristețe să vedem bărbați și femei ce-L caută pe Domnul din toată inima pacaliți de sarlatani!

Cât de grave sunt în creștinătate stricaciunile făcute de amestec!

Când Constantin a proclamat edictul de la Milan în anul 313, el avea în vedere un scop politic: obținerea suportului supușilor creștini numeroși. Dar, contrazicând cartile istorice, Imperiul

Roman n-a fost niciodata crestinizat; din contra, crestinatatea s-a paganizat. Statuilor din temple pagane s-au conferit aureole de sfinti, iar idolatria s-a instalat bine mersi in casa lui Dumnezeu.

Crestianismul e o religie creata de imparatul roman Constantin si de cativa episcopi in 325, la Conciliul din Nicea. In secolul al-IV-lea, acest sistem strain Bibliei a absorbit idei si practici pagane (sarbatori pagane, ordinarea, hainele preotesti, constructia de temple/catedrale, idolatria, meditatie umana, clericul, observarea duminicii si a zilelor din calendarul gregorian, etc.) . Iehosua n-a venit pe pamant ca sa construiasca crestinismul, ci Ekklesia Sa (Matei 16:18-19).

Crestinismul e o religie fondata de oameni. Precum alte religii, el poseda catedrale sau temple cu preoti, pastori ordinati, ce formeaza clerul, liturgii, haine preotesti, zile de sarbatoare, ziua cultului, etc. Iehosua n-a constrit niciun templu fizic si n-a purtat nicio haina preoteasca!

Daca cautati in toata Biblia, nu veti gasi NICIODATA cuvantul 'crestinism'. Satan e acela ce-a semanat aceasta samanta rea in duhul multora, facandu-i sa creada ca Dumnezeu vrea sa se construiasca temple/biserici/adunari fizice, sa fie observata o zi de cult (sambata sau duminica), ca oamenii sa fie ordinati in slujba, etc.

Cei ce au acaparat puterea temporala, abuzand de functiile lor ecleziastice, sunt episcopii ce au exersat si exercita o autoritate despotica ce, timp de 16 secole si mai bine n-a incetat sa invenineze relatiile dintre natuni.

In plus, practicile misterioase ale magilor babilonieni ce si-au gasit refugiu in Pergam au fost treptat impuse in intreaga ccrestinatate. Intr-adevar, din sec. al IV-lea, numeroase elemente ce scapau intelegerii credinciosilor au fost incorporate intr-un mod impeceptibil in cultul traditional ce se predintea, pe nedrept, a fi evanghelic.

Iata cateva exemple de greseli introduse in Biserica Romana si data prozimativa a primei lor aparitii in istorie:

- rugaciunile pentru morti (inceputul sec. IV-lea);
- semnul crucii (inceputul sec. IV-lea);
- venerarea ingerilor si adorarea sfintilor (375);
- sarbatorirea mesei Domnului cu paine si vin (394), si nu o masa normala intre frati si surori cu apa si vin;
- vestmintele ecleziastice si celibatul preotilor (in jurul anului 500),
- ungerea extrema (593),
- doctrina purgatoriului (593).

Cat despre primele urme ale cultului dedicat Mariei, mama lui Iisus, ele isi au origine in jurul anului 431. In schimb, la inceput, trecerea a fost o adaptare rafinata a adorarii datorate zeitei babiloniene Semiramis.

b) Doctrina Nicolaitilor

«**Nicolait**» inseamna «**cel ce domina**». Exista diverse opinii asupra subiectului Nicolaitilor. Unii credea ca e vorba de ucenicii lui Nicolae din Antioh, unul dintre cei sapte diacri ai Bisericii primitive. O alta interpretare explica cuvantul «**nicolaiti**» conform etimologiei termenului, semnificand in mod literal «**cuceritorul poporului**».

Crestinii sunt din ce in ce mai mult prada unor pastori care cred ca totul le este permis. Acesti asa-zisi oameni ai lui Dumnezeu ii manipuleaza pe crestini si ii jupoaie baneste.

Doctrina nicolaitilor se bazeaza pe dominare, manipulare si pe amenintarile cu moarte, cu blestemul, daca poporul nu face dupa cum vrea pastorul lui. Aceasta doctrina creeaza un sant intre conducatori (apostoli, profeti, invatatori, pastori si evanghelisti) si popor.

Aceia care-s infectati de aceasta doctrina isi folosesc slujbele ca si pozitii si nu ca si functii dupa cum ne invata Biblia.

In lume, multi slujitori ai lui Dumnezeu sunt atinsi de acest duh sau de aceasta doctrina.

Chemarea lui Dumnezeu le da o pozitie si astfel devin apoi sefi de intreprindere serviti fiind de poporul peste care Dumnezeu ii pusese initial. Aceasta e o abominare!

In 1 Petru 5:1-3, apostolul Petru i-a avertizat pe diaconii ce conduceau poporul Domnului impotriva acestui fel de practici: *„Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiterb ca si ei, un martor al patimilor lui Hristos si pãrtas al slavei care va fi descoperită: păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca si cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțire, ci făcându-vă pilde turmei.”*

Aceasta doctrina sta la baza unei intelegeri gresite a slujbei duhovnicesti; ea creeaza un adevarat șanț intre pastori si credinciosi.

Peristenta conceptului unei preotii separate a fost esentiala mentinerii unei structuri ierahice in multe biserici. Si observam ca acest cuvânt **„ierarhizat”** vine din grecescul **«hierus»**, ce inseamna **preot**.

Daca ideea unei preotii separate ar fi abandonata, acest lucru ar modifica fundamental, in bine, structurile ierarhice ale bisericilor ce se apleaca exclusiv pe o autoritate pamanteasca. Anumite biserici declara totusi ca cred intr-o preotie a tuturor credinciosilor, desi practica in plus o preotie separata.

Cuma ceste doua concepte sunt opuse, acest gen de declaratie ramane pur teoretica si nu isi gaseste nicio expresie practica. Multi pastori fac distinctie intre „simplii crestini” (frati si surori ai adunarii) si „slujbasii Cuavntului”.

Aceasta distinctie constituie o descriere nebiblica a pozitiei in Biserica lui Hristos si denota o atitudine de superioritate a pastorilor. Contrar acestui lucru, Noul Testament ne invata ca toti crestini , inclusiv apostolii, pastorii... sunt frati si surori in Hristos.

Multe biserici dau un statut profesional clerului lor. Aceasta practica face din slujba religioasa o profesie: **„oameni profesionali ai religiei”** - opusi **laicilor**.

Nicolaitii se considerau superiori altora; credeau ca au monopolul Cuvantului, ungerea si darurile duhovnicesti.

Totusi Biblia ne invata ca toti crestinii si slujitorii sunt egali inaintea lui Dumnezeu.

Multe biserici sunt neputincioase din cauza acestei doctriini ce face ca totul sa fie centralizat asupra unui om ce doar el singur are dreptul de-a predica, de-a boteza, de-a binecuvanta casatoriile, de-a ingropa mortii, de-a se ruga pentru bolnavi, de-a practica eliberari, etc.

Astfel, crestinii si-au descarcat complet sarcinile asupra pastorilor, lasand practica darurilor lor duhovnicesti sau expresia talentelor oferite de Dumnezeu lor insisi, in seama altora. Nu este biblic ca un pastor sa fie singurul care sa aduca Cuvantul lui Dumnezeu in adunarea sfintilor. Fiecare trebuie sa se puna in slujba altora cu toate darurile pe care le-a primit d ela Domnul. (1 Petru 4:10).

Pastorii nu-s mai puternici sau mai iubiti de Dumnezeu decat ceilalti membrii ai adunarii.

Dupa «**consecrarea**» intr-o slujba a unui frate intr-o biserica, se intampla ca pastorul lui sa declare in public ca omul acesta nu-l va putea depasi niciodata.

E trist sa vedem ca anumite persoane sunt intr-atat de eposedate deduhul nicolait ca refuza sa recunoasca alte slujbe decat a lor in adunarile pe care le conduc.

Alti pastori ca sa-si controleze mai bine bisericile isi consacra sotiile pastori sau evanghelisti.

Iata doua exemple tipice de abuz de autoritate care mi-au fost raportate:

-Fostul pastor al unui frate il sunase pe patronul acestuia din urma ca sa se planga ca nu-si vedea plicul cu zeciuiala.

-Un pastor tinea un registru cu numele perosanelor ce dadeau zeciuiala. Aceia ce n-o dadeau erau impiedicati sa exerseze o slujba in biserica/adunare.

Multe persoane se simt condamnate de pastorii lor pentru ca nu aduc zeciuiele in mod regulat.

Nu va mai lasati inchisi in aceste sisteme in care cladirile bisericilor si denominarile au mai mare importanta decat libertatea data voua de Iisus de-a va ruga sub inspiratia Duhului Sfânt.

Altarele si estradele adunarilor inlocuiesc cerul, iar crestinii nu mai sunt atasati de Imparatia Cerului, ci de prosperitate, de titluri si de onorurile de castigat in sanul adunarilor lor (si de alte avantaje pe care le pot obtine prin slujba pe care o aduc in biserici/adunari-n.tr.).

Instaurarea de echipe specializate pentru mijlocire sau pentru programul de lauda si inchinare i-a privat pe crestini de exercitiul universal al preotiei lor.

Apostolul Pavel a afirmat ca trebuie sa-l imitam deoarece el il imita pe Hristos.

Din contra, in zilele noastre, credinciosii isi imita insa conducatorii cu o sfintenie si cu o ungere adesea inoioase. Au inlocuit Cuvantul lui Dumnezeu cu traditiile omenesti; iar aceste obiceiuri formeaza adevarate fortarete ce-i tin inchisi pe crestini. Crestinismul s-a paganizat complet de la Constantin incoace ; e sufocat de sistemele oamenilor, astfel incat avem o functionare piramidala in care un pastor devine **,omul ce face totul'**.

Dupa moartea apostolilor, unii Parinti ai Bisericii si Constantin au dat nastere crestinismului sau religiei crestine.

Mai ales religia catolica romana e mama/ izvorul tuturor religiilor crestine. Catolicismul e un sistem babilonian pe care Ioan il descrie in cartea Apocalipsa, la cap. 17.

Cuvantul «**religie**» vine din latinescul «**religio**» ce are doua etimologii:

- **verbul religare** ce inseamna «a relege». Religia serveste asamblarii oamenilor.
- **verbul latin relegere**, ce da in romaneste «a rezice». Sa intelegem asadar ca religia e rezultatul unui cumul de obiceiuri, traditii, mituri, recitaluri, legi... din generatie in generatie.

„Ați auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religia iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu și făceam prăpăd în ea; și cum eram mai înaintat în religi iudeilor decât mulți din neamul meu, de o vârstă cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespus de mare pentru datinile strămoșesti. Dar, când Dumnezeu – care m-a pus deoparte din pântecele maicii mele și m-a chemat prin harul Său – a găsit cu cale să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n-am întrebat pe niciun om.(...)”
(Galateni 1:13-16).

Înainte de convertirea sa, Pavel era mai zelos în păstrarea tradițiilor părinților săi (în păstrarea religiei) decât în adorarea lui Dumnezeu/Iahve. La fel și azi, mii de creștini sunt plini de ardoare pentru tradițiile omenești și mai puțin pentru Domnul.

Printre aceste tradiții se pot cita amestecate, printre altele:

- desemnarea duminicii ca și zi a Domnului,
- mica bucată de pâine și micul pahar de vin numit *„sfânta cină”*,
- haina de duminică, pachetul clerical, togă, costumul și cravata ca și haina pastorală,
- teologia, predica, coralele, liturghia, zeciuiala,
- școala de duminică pentru copii,
- ordinarea,
- pastorul considerat ca și șef al Bisericii locale,
- doctrina acoperirii spirituale,
- asimilarea clădirilor sub denumirea de *„Biserica”*,
- amvonul pastorului și altarul la ortodocși și catolici,
- binecuvântarea nupțială, etc.

Toți religioșii sunt extrem de atașați de aceste lucruri, precum erau fariseii în vremea lui Iisus. Dacă îl iubim într-adevăr pe Dumnezeu, trebuie deci să avem curajul să rasturnăm tradițiile pentru a acționa conform Cuvântului. Prin abuzul de limbaj, folosim această expresie: «Sa mergem la Biserica». Conform Bibliei, nu se poate merge la Biserica. Cum ați vrea dvs. să ajungeti într-un loc unde sunteți deja? Biserica este un roganism viu și nu o clădire (1 Corinteni 12:12-28).

Porunca pe care Domnul ne-o adresează e clară:

„Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” (Apocalipsa 18:4).

În schimb multor creștini le este frică să iasă din bisericile lor ce îi îndepărtează totuși de sfânta doctrină, de teama să nu-și piardă mântuirea și acoperirea duhovnicească.

ACOPERIREA DUHOVNICEASCĂ

În bisericile din Laodicea, doctrina acoperirii duhovnicești e proclamată cu putere. Bătrânii profeti ce au pierdut viziunea lui Dumnezeu îi încurajează pe tinerii slujitori să caute nași, părinți duhovnicești și mentori ca să se pună sub autoritatea lor.

Din nefericire, acești tineri slujitori sfârșesc ca și foștii profeti. Fiecare se supune sub autoritatea unui guru sau a unei organizații religioase, în capul căreia se găsește un președinte sau un director.

Acești președinți și directori sunt adesea considerați ca și tați/părinți duhovnicești cărora creștini trebuie să li se supună, pe când Iisus-Hristos zicea: **„Si „Tată” să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri. Să nu vă numiți „Dascăli”; căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul.”** (Matei 23:9-10).

Doctrina tăților și a mamelor duhovnicești la origine este inspirată de demoni, după 1 Timotei 4 :1-2: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Iisus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și împărțirea Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.”*

Dracii i-au inspirat pe învățătorii mincinoși cu această doctrină, în scopul de-a-i controla pe copiii lui Dumnezeu. Acest duh i-a împins pe Părinții Bisericii, Ignatie din Antioh (35-107), Clement al Romei (mort în jurul anului 100) și Ciprian al Cartaginii (250) să pună fundamentul doctrinei acoperirii duhovnicești.

Aceasta erezie e dezvaluita prin scrisorile pe care acesti oameni le-au scris privind unitatea Bisericii: « Daca un om se separa de Biserica, evitati-l, fugiti de el. Este un pervers, un pacatos, condamnat d epropria sa purtare. Si cum ! E l isi imagineaza ca e cu Hristos, el -acela care actioneaza impotriva preotilor lui Hristos si care se separa de adunarea clerului si de poporul lui Hristos ?Armat impotriva Bisericii, el combate institutia lui Dumnezeu. Dusmanul altarului sau al jertfei divine, perfid fata de credinta, sacrilegiu fata de religie, servitor neascultator, fiu al pierzarii, frate razvratit, el dispretuieste pe episcopii lui Dumnezeu, isi abandoneaza preotii si se ridica precum un altar strain ; el face sa urce catre Cer o rugaciune sacrilegiu, el profaneaza printr-o jertfa mincinoasa sfantia hostiei sfinte.El nu stie deci ca aceia ce se ridica impotriva ordinului divin sunt pedepsiti de temera lor indrazneala ? Core, Datan si Abiron, revoltati contra lui Aaron si Moise au vrut sa-si atribue onoarea de-a oferi lui Dumnezeu jertfele. »

Pastorii Bisericii Laodiceei au recurs la aceasta doctrina si se apleaca pe Evrei 10:25 ca sa-i inchida pe crestini in sistemul lor: *„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții si cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”*

Studiind indeaproape acest pasaj, remarcam ca autorul n-a interzis niciodata crestinelor sa paraseasca o adunare paganizata in care pacatul era tolerat, dar ne-a cerut mai degraba sa nu parasim comuniunea frateasca pentru ca ea e indispensabila cresterii duhovnicesti asa cum o confirma, de altfel, versetul 24: *„Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste si la fapte bune.”*

Un crestin poate deci parasi o adunare locala din cauza pacatului ca sa se alature alteia in care Hristos este cu adevarat centrul.

Pasajul din 2 Corinteni 6:14-18 ne zice clar ca nu exista nicio legatura dintre lumina si intuneric.

Dupa vs 24 din Evrei 10, reuniunile de biserica au ca obiectiv incurajarea crestinelor la dragostea pentru Dumnezeu, la pastrarea sfintei doctrine si la practicarea faptelor bune (Efeseni 2:10 ; Apocalipsa 19:7-8).

Daca o adunare locala nu va incurajeaza sa exersati dragostea, adevarul si faptele bune (sfintenia, frica de Dumnezeu, dreptatea...), puteti s-o parasiti.

Reuniunile de biserica sunt prevazute ca crestinii sa se poata perfectiona unii pe altii si nu sa dea inapoi.

„Vă dau aceste învățături, dar nu vă laud pentru că vă adunați laolaltă nu ca să vă faceți mai buni, ci ca să vă faceți mai răi.” (1 Corinteni 11:17).

Daca ca si multi altii ati parasit o biserica locala din cauza pacatului ce domnea in ea, sa nu ramaneti fara comuniune frateasca, desi ati fost deceptionati de trecut, epntru ca suntem un trup ce e alcatuit din mai multe membre.Rugati-va lui Dumnezeu ca El s ava conduca inspre adevarati frati si surori care traiesc in sfintenie ca sa impartasiti Cuvantul impreuna. (Matei 18:18-20).

Unii pastori nu-s lipsiti de imaginatie si inventeaza doctrine ca sa mentina poporul lui Dumnezeu sub controlul lor. Acoperamantul duhovnicesc conform caruia fiecare crestin trebuie sase roage pentru a avea un pastor, un mentor, un fel de ghid al carui rol ar fi acela de sfatuitor, de om care poate orienta si mai ales proteja impotriva lui satan, e el biblic?

Exista in Biblia mai multe cuvinte ebraice care vorbesc de acoperire, dar o sa vedem doar doua dintre ele.

Pe de-o parte, **‘kakah’** în greacă semnifică *„a acoperi, a ascunde, a invalui, a reacoperi, a imbraca, a ierta, a invalui.”* Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii și slava Domnului a umplut cortul. » Exod 40 :34 - în acest verset, acest cuvânt e folosit pentru a vorbi despre protecția și acoperirea cortului. Cortul, imaginea Bisericii era deci acoperit de norul Domnului și nu de un om.

Pe de altă parte, cuvântul **‘kafar’** înseamnă : ispasire, expirare, acoperire cu sange, a calma/indulci, dar și : jertfa ispasitoare, rascumpărare/recumpărare, iertare, impunerea responsabilității cuiva. Asadar, verbul ‘a ispasi’ e tădus din verbul eвреiesc ‘kafar’ ce înseamnă a acoperi.

Astfel, în Geneza 6 :14, verbul folosit privind construirea arcii e ‘kafar’ : **«corabia..s-o tencuiești(kafar) cu smoala »**. Acest verb ia apoi sensul de : a acoperi, a ridica, a ispasi. Un păcat ispasit e un păcat sustras din ochii lui Dumnezeu, adică acoperit. « Ferice de cel cu faradelegea iertată ». Psalmul 32 :1

Acest verb ‘kafar’ avea deci o relație cu ispasirea de păcate. Levitic cap. 16 ne învață că în fiecare an, păcatele israelitilor erau acoperite în ziua Yom Kippur. Încă și atunci, era Domnul Cel care acoperea păcatul poporului prin sangele animalelor.

Să înțelegem deci că atunci când pastorii/preoții au curajul să se prezinte ca niște covelturi duhovnicești, ei folosesc verbul ‘kafar’ în mod gresit și se substituie lui Hristos, jertfa ispasitoare prin excelență, al cărui sange pur, fără pată/păcat ne-a ridicat toate păcatele noastre. Ce pretenție !!!

În schimb, ce ne zice Biblia ? « *Dar El, fiindcă rămâne ‘în veac’, are o preotie care nu poate trece de la unii la alții.* » Evrei 7 :24.

Nicaieri în Noul Testament nu e vorba de vreo coveltură spirituală a vreunui pastor. Primii creștini au înțeles că erau toți frați și surori și că doar Domnul Ieșua Mașia era capul lor (‘kefal’ în greacă, ce înseamnă ‘sef’). *„Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii și că Dumnezeu este Capul lui Hristos.”* (1 Corinteni 11:3).

Chiar și apostolii erau simpli frați în slujba adunărilor. (Apocalipsa 1 :9) Ei nu aveau pretenția de a fi sefi deasupra altor sfinți ; trăiau într-o reală comuniune și aceasta comuniune era orizontală, adică erau toți la același nivel și verticală doar în relația cu Hristos, adică având ca varf piramidal al Bisericii pe Hristos. Ceea ce diferea erau și trebuie să rămână funcțiile, doar ele îi distingeau pe unii de alții.

Dacă vrem să vorbim de acoperirea duhovnicească, să ne referim mai degrabă la Cuvânt ce ne învață asadar că omul este sef (capul, acoperământul) soției sale și că Hristos e seful (capul, acoperirea spirituală) a omului, Dumnezeu este seful (capul, acoperirea duhovnicească) a lui Hristos conform lui 1 Corinteni 11:3).

Dumnezeu este acoperământul nostru duhovnicesc. Acoperirea spirituală implică protecția permanentă a unei persoane ce trebuie protejată; în schimb, doar Dumnezeu singur este capabil să asigure o asemenea protecție poporului Sau: *„Îmi ridic ochii spre munți... De unde-mi va veni ajutorul? Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul. Da, El nu va îngădui să ți se clatine piciorul; Cel ce te păzește nu va dormita. Iată că nu dormitează, nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel. Domnul este păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă. De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea. Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul. Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și până în veac.”* (Psalmul 121).

Nu trebuie doar să ne supunem autorității lui Dumnezeu, autoritate prin excelență, ci și autorităților înșuite de El. Dumnezeu este singura devarată coveltură de care sfinții au nevoie. Iată ce zice psalmistul ce beneficia de acoperământul lui Dumnezeu : **„Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic, zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!” Da, El te scapă de**

*lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei. **El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui.** Căci scut și pavăză este credinciosia Lui! Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciurma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare. O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi. Pentru că zici: „Domnul este locul meu de adăpost!” și faci din Cel Preaînalt turnul tău de scăpare, de aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră. Vei păși peste lei și peste năpârci și vei călca peste pui de lei și peste serpi. – „Fiindcă Mă iubeste – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaste Numele Meu. Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea.” (Psaumul 91).*

Palmele Domnului ne acopera și ele sunt cele ce ne protejează de tot felul de pericole.

Dar pastorii Laodiceei ne fac să credem contrariul și ne propun alte acoperiri ce sunt „babrbați și femei ai lui Dumnezeu” zic ei, pastorale, federații, organizații ecleziastice, etc. Conducătorii Laodiceei merg până acolo ca falsifica Biblia în scopul îndepărtării oamenilor de adevăr.

BISERICA LAODICEA FALSIFICA CUVANTUL LUI DUMNEZEU

«Căci noi nu stricăm/falsificăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos.» 2 Cor 2:17

În primul secol, unele persoane stricau Scripturile în scopul de a-i înșela pe creștini. Ca să-i înșele mai bine pe oameni, satan prin Biserica de Laodicea falsifica Sfintele Scripturi. Domnul, precum și apostolii, au prezis apariția profetilor minicioși și a falsilor creștini ce urmau să vină să-i amagească pe oameni (Matei 24 ; 1 Timotei 4 :1-5 ; 1 Petru 2). Ultimul dintre apostoli a fost Ioan. Moartea lui e plasată în general în jurul anului 100.

După învierea și ridicarea la cer a lui Iisus, la momentul dorit de către Dumnezeu, cei 12 apostoli au intrat în chemarea lor și au proclamat Evanghelia. Această perioadă a fost marcată de propagarea rapidă a Cuvântului lui Dumnezeu și, în același timp, de persecuția numeroșilor creștini deveniți martiri.

Situațiile cu care responsabilii primelor adunări creștine au fost confrunțați necesitau, după părerea lor, o codificare și o unificare a Evangheliilor. Asadar, autorii ce vor fi mai târziu grupați sub denumirea „Părinții Bisericii” s-au consacrat scrierii și simplificării dogmelor creștine - adesea surse de controverse.

În același timp, Biserica așa-zis „primitivă” se întinde în Imperiul Roman. Istoricii sunt de acord când zic că difuzarea Cuvântului lui Dumnezeu sub Imperiul lui împăratul Romei, a avut scopuri strict politice. Unii pun la îndoială conversiunea la creștinism a lui Constantin, dar subiectul acesta nu face tema acestei cărți.

Politica acestui împărat a avut două consecințe esențiale privind Biserica creștină și funcționarea ei din ce în ce mai îndepărtată de Cuvântul lui Dumnezeu :

-popoarele pagane și-au introdus riturile lor în sânul dărilor. Într-adevăr, dogmele institutiei trebuiau să placă majorității.

-datorită faptului că bisericile creștine încetează a mai fi persecutate, funcționarea lor interioară (fondată pe implicarea fiecărui credincios și pe exercitiul unei preotii universale a creștinilor) a încetat datorită efectului de masă (de ce cerea gloata-n.tr.).

Capatand o importanta numerica, biserica a trebuit sa impuna o autoritate capabila sa contina un numar din ce in ce mai ridicat de credinciosi. Insa, tocmai din cauza acestei cresteri numerice si a multor „false conversiuni” (deoarece aderarea la crestianism devenise o obligatie), studiul Cuvantului, frangerea painii si rugaciunea nu mai putura persista. Astfel, asa au inceput bisericile sa sufere influenta lumii greco-romane.

In consecinta, cand Parintii Bisericii au afirmat codificarea Cuvantului, pe de-o parte ei actionau precum preotii tuturor celorlalte religii, atitudinea lor fiind teribil de contrara Evangheliei lui Hristos.

Astfel, pe de-o parte, decizia lor nu era deloc un soc pentru contemporanii lor.

Pe de alta parte, ei aduceau un mare serviciu conducatorilor acestor adunari paganizate, caci conversiunea la Dumnezeu fusese inlocuita de aderarea intelectuala si oportunista.

Scrierile Parintilor Bisericii constituie si in zilele noastre o autoritate deplina in sanul Bisericii Catolice Romane si a Bisericii Ortodoxe. Dogmele si regulile instituite raman pana in prezent, chiar si printre evanghelici.

Aceste biserici s-au lasat influentate de lumea greco-romana in care evoluasera.

Sa privim insa ce ne invata Cuvantul in legatura cu aceasta atitudine, *„foarte omeneasca”*, in 2 Imparati 16:10-20.

Ahaz, regele lui iuda, se duce inaintea regelui Asiriei si e fascinat de altarul zeului asirian pana la punctul ca il pofteste. Ii cere preotului/sacrificatorului Urie sa-i faca un altar identic, al carui model nu era acela descris de Iahve lui Moise. El a introdus un obiect de cult de origine pagana in templul din Ierusalim, sub pretext ca-l slăveste pe Cel Vesnic.

Parintii Bisericii, precum imparatii Constantin si Teodosie, s-au comportat exact ca si Ahaz atunci cand au adoptat practicile pagane.

Bazandu-se pe vocatia mesajului Domnului de-a atinge toata lumea cu Evanghelia: *«Mergeti si faceti din toate popoarele ucenici»*; si cu alte cuvinte pe preotia universala a crestiniilor, aceasta biserica s-a autoproclamat «universală», de unde numele «catolic=universal in grecește».

(In aceeași epoca, la despartirea Imperiului Roman in Cel de Apus si Cel de Rasarit, in lupta pentru supremație, Biserica Ortodoxa se autointitula „ortodoxa”, adica „pretinzand a fi ea cea ce detine cu adevarat adevarul si adevarata liturghie a Parintilor Bisericii.

Iisus a venit sa distruga templul- fie el catolic, ortodox, baptist, pentecotist, adventist, metodist, etc.- amintit ca valul s-a rupt in Templul din Ierusalim, nu mai exista nici biserica in sensul de cladire si nici altar pentru ca Mielul a fost jertfit o data pentru totdeauna.-n.tr.)

Regulile ei fiind codificate la ce era esential de catre conducatorii adunarilor implantate in regiunea de apus (sub controlul Romei), acatasa biserica si-a adaugat titlul de „Romana” la denumirea sa.

Denominarea determinata de aceasta situatie conjuncturala/de circumstanta (plasarea si rolul Bisericii) a devenit in curand mai importanta decat denominarea biblica, adica decat adunarea celor ce au primit mantuirea prin Iisus-Hristos. Biserica Catolica Romana va pretinde apoi ca e singura detinatoare a Adevarului.

In timpul Evului Mediu, Biserica denumita „biserica catolica apostolica si romana” se ridica la rang de institutie si instaureaza papalitatea ce devine o adevarata putere politica si militara capabila sa organizeze lupte teribile. Razboaiele de religie au inceput: inchizitia impusa in interiorul frontierelor in Europa si cruciadele din Orient.

In aparenta, Biserica crestina parea a fi teribil de influenta, deoarece, inca din vremea imparatului Constantin, primul imparat crestian, ea a controlat societatea tarilor importante ale epocii. Dar era oare aceasta influenta conforma cu planurile lui Dumnezeu pentru poporul Sau? Era ea o adevarata influenta duhovniceasca?

Astfel, în 325 d.C., Constantin îi încuraja pe toți supușii lui să devină creștini. Deoarece aristocrația romană persista să mențină religiile pagane, el părăsește Roma și își transferă capitala la Bizanț pe care îl numește Constantinopol în scopul construirii 'noii Rome'.

Constantinopol devine astfel capitala noului imperiu, primul imperiu creștin. Constantin proclamă duminică ca zi de întâlnire a creștinilor, interzicând munca obișnuită și permitând soldaților creștini să se închine în biserici.

A fost primul ce a folosit termenul de '*clericime*' și de '*ecleziastic*'.

Prima clădire de biserică fusese ridicată de credincioși sub domnia lui Alexandru Severin între 222-235 într-o epocă când religia creștină constituia o credință ca oricare altă în această civilizație liberală.

Sub Constantin, edificiile cultului creștin apar peste tot.

Împăratul Constantină inițiază sau impune reforme sociale esențiale, fondate pe Evanghelie: abolirea sclaviei, interdicția luptelor mortale dintre gladiatori și asasinatul copiilor nedoriți, suprimarea executiei condamnaților prin crucificare de exemplu.

Cuvântul lui era influent, a slujit deci la codificarea regulilor de funcționare a societății în ansamblul ei, după cum Tora și decalogul o făcuseră pentru poporul evreu. Modelul creștin a fost instituit ca și model de referință.

Cu toate acestea, creștinismul sau religia creștină fiind instituită din vremea lui Constantin ca și mijloc de exercițiu al puterii politice, împăratul Teodosie (378-398) declară apartenența la creștinism obligatorie.

Această decizie a fost determinanta pentru ca adunările creștine încetează a mai fi adunările persoanelor ce se încredeau în mod voluntar în Iisus-Hristos - Domnul și Mântuitorul lor și care se rugau ca fiind unite în același Duh (Fapte Apos. 2:47: "*Ei lăudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.*"), ca să devină o organizație umană, o instituție. Această decizie a fost însoțită de conversiuni forțate destinate să umple bisericile-clădiri de indivizi ce doreau sau care trebuiau să se comporte ca și creștinii.

Deși nu credeau în realitate în Iisus-Hristos (Romani 10:9-10).

Li se impunea aderarea la Biserică !

Această organizație urma modelul militar și politic al Romei imperiale în care Biserica instituționalizată luase naștere. Ea a instaurat în sânul ei o ierarhie ce nu aparea în Noul Testament, plonjând astfel cu capul înainte în abominări. Liturgia ei va fi copiată din splendorile riturilor pagane; riturile și dogmele trebuiau să concilieze credințele idolatre în vigoare în acea perioadă.

Trebuie menționat că Biblia din timpul lui Iisus desemna Scrierile Sfinte (de la Geneza până la Maleahi-numit azi Vechiul Testament) O versiune greacă a acestor scrieri se numea Septanta. Iisus însă a poruncit ucenicilor să meargă și să răspândească învățătura Sa.

Creștinii primei generații sunt numiți și 'generația apostolică' deoarece ei fuseseră convertiți prin munca apostolilor contemporani cu Iisus: "*Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.*" (Ioan 16:12)

Hristos a stabilit dinainte autenticitatea Scripturii Noului Testament. El declară formal că lucrurile n-au fost dezvăluite. El a promis venirea Duhului Sfânt care va completa revelația biblică. El a definit dinainte în linii mari această revelație a Noului Testament.

Pe plan istoric: «*El va va aminti tot ce v-am zis*» (Ioan 14:26) ; pe plan doctrinal : *el va va invata toate lucrurile, el va va conduce in tot adevarul*» (Ioan 14:26 si Ioan 16:13) ; pe plan profetic «*el va va anunta lucrurile ce-or sa vina* » (Ioan 16:13).

El s-a ales cateva persoane ca sa primeasca revelatiile Sale si sa le marturiseasca altora (Matei 28:19; Ioan 15:27; Fapte Apos. 1:8-9 si Fapte Apos. 15:17).

El a promis sa dea cuvinte potrivite martorilor Sai, cuvinte pronuntate de Duhul Sfânt, autoritatea ce caracterizeaza cuvintele adevarate si potrivite (Matei 10:14-15 ; Ioan 13:20 ; 1 Corinteni 14:37).

El va conferi deasemenea autoritatea lui divina si altor oameni, cum sunt primii ucenici ce vor redacta o alta parte din revelatie (de exemplu: Marcu si Luca).

In sfarsit, exista in Biserica Primitiva a profetilor oameni precum Pavel, oameni alesi de catre Domnul Inviat si care dupa ce-au primit aceasta noua revelatie (Efeseni 3:4-5) pe care o consemneaza in Scripturi (Romani 16:25-26; 2 Timotei 3:16). Trebuie constatat ca exista o unitate a scrierilor biblice ce dovedeste inspiratia divina a tuturor cartilor din Biblie.

Aceasta unitate nu apare in scrierile Parintilor Bisericii ce pot sa se contrazica intre ei si care adesea contrazic Biblia. Dar atunci cand primii martori ai slujbei lui Iisus pe pamant si ai lucrarii crucii au inceput sa dispara, nevoia de-a lasa o urma scrisa a invataturii Domnului sau a faptelor Apostolilor s-a impus si astfel au aparut primele carti azi desemnate prin: «Noul Testament».

Crestinii apostolici au recunoscut autoritatea Noului Testament, asemeni Bibliei evreilor, cuvântul si viata lui Hristos, pentru ca dupa ei aceste doua surse precedau ambele Duhul Sfânt. Aceasta colectie de cuvinte a Stapanului o sa formeze Evangheliile noastre.

Pe la sfarsitul I secolului, a fost conferita o autoritate egala scrierilor apostolilor. Apoi a trebuit sa se procedeze la o triere severa a scrierilor veritabile ale apostolilor si a altora.

Conform istoricilor, prima urma de colectie canonica crestina e formata din carta veritabila a credinismului autentic data din 140 dupa Iisus-Hristos.

In 150, colectia de scrieri crestine se raspandeste in doua grupari: se répartit en deux groupes : «Domnul» (evangheliile noastre) si «apostolii » (epistolele).

Intre sec. II-lea si al VI-lea, scrierile emanate de la înaltul cler, in comun desemnate sub numele de «Parintii Bisericii», aveau ca unic scop nu doar verificarea, transcrierea si autentificarea invataturii Domnului si a apostolilor pe care El însusi i-a trimis, ci si interpretarea Cuvântului. Pana in ziua de azi, Biserica Catolica da aceeasi autoritate acestor carti ca si Bibliei. Opera parintilor Bisericii se analizeaza ca si creatii adaugate la invatatura Domnului; ori, pe scurt, ele isi trag originea din lumea pagana in care traiau si se dezvoltau autorii acestor scrieri.

Asa s-a paganizat crestinismul si asa apare Biblia paganizata tradusa de Jérôme in 401.

Trebuie subliniat ca unele persoane considerate ca si parinti ai Bisericii aveau o formare filozofica si foloseau retorica ca sa 'demonstreze' autoritatea lui Iisus. In schimb, apostolul Pavel a scris „*Si învățătura si propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere, pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.*” (1 Corinteni 2:4-5).

Redam mai jos o definitie data de un scriitor catolic: „ Parintii Bisericii fura (...) aceste personaje mai întodeauna episcopi, cu responsabilitati pastorale particulare care, prin predicarea si prin scrierile lor, au influentat fie dezvoltarea doctrinei crestine, fie

formarea comportamentului creștin, pentru ca uneau în ei caracteristicile constante ale sfineteniei vieții, ale înțelepciunii și ale antichității.»

De ce a fost nevoie ca ei «să dezvolte o doctrină creștină» când totul ne este dat în Cuvânt? Descrierea lor, doar ea, e de-a dreptul șocantă pentru că doar Tatăl ceresc, doar El trebuie plasat la loc de cinste în adunarea sfinților și acest tata este Dumnezeu, pentru că oricine e mântuit prin credința în Iisus-Hristos devine un copil al lui Dumnezeu.

Scriserile Părinților Bisericii trebuie să fie reexaminată în vederea contextului în care au fost produse/scrise, adică în perioada cuceririi Imperiului Roman de către doctrina creștină. Mai întâi, aceștia din urmă au luptat împotriva păgânității, dar, în realitate, ei au introdus treptat și într-un mod subtil elemente păgâne, în scopul de-a reconcilia toate credințele ce erau atunci în vigoare. Apoi, ei s-au opus sectelor dizidente, pe care le elimină în majoritatea cazurilor. Munca Părinților Bisericii nu era cu nimic altceva decât propagandă modernă.

După cum am văzut, ereziile au început să fie introduse în adunări în timpul apostolilor, iar după moartea lor, învățătorii pervertiți au infestat adunările creștine. În această perioadă avea loc falsificarea cartilor

Noului Testament. Eusebiu din Cezareea e martor la acest fapt. El povestește că manuscrisele corupte au fost într-atât de răspândite că nu mai era cu putință ca aceste copii să fie reconciliate/să fie puse în acord între ele; și că aceia care au falsificat Scripturile afirmă că le corectează.

E de remarcat că el folosea, el însuși, această scuză că să facă 50 de Biblii ale lui Constantin plecând de la Hexapla din Origene.

Când sectele păgâne s-au consolidat sub mână lui Constantin prin Conciliul de la Nicea (325), acest suveran/imperator eretic a adoptat Biblia ce combinase toate versiunile contradictorii într-una singură.

Astfel, diferitele eronări s-au amestecat cu masă de învățături pure. Bibliile păgânizate au fost traduse plecând de la cele două codexuri dintre cele mai vechi și ce erau complet corupte.

Codexurile falsificate folosite la traducerea unor Biblii

Din Antichitatea latină, termenul ‚codex’ desemnează o lucrare compusă din tablete de lemn indoite și ceruite cu ceară: aceste tablete erau lefate cu ajutorul unor mici țâțâni. Codexurile continuau a fi folosite în Evul Mediu, în Europa, unde cel mai adesea slujeau ca și suporturi pentru ciornele autorilor.

Dar plecând din sec. II. d.C., regula generală era confecționarea de codexuri cu foi din papyrus.

De fapt, plecând din acest secol, codexurile iau aspectul cărții din zilele noastre.

Codexul se distinge deci de volum sau de ruloul din papyrus, ce-l înlocuia încet încet, cel mai vechi manuscris latin în forma de codex fiind în sec. I. D.C.

Codexurile Sinaiticus și Vaticanus sunt cel mai falsificate/corupte.

Textul Masoretic Evreiesc: text fidel

Masoreticul vine de la Masoreți sau mai bine zis din termenul evreiesc „*masorah*” ce-și trage rădăcinile din Vechiul Testament și din verbul „*mâsar*”: a transmite, a predă. Ba'alê ha-Masorsî se traduce prin „domnii tradiției”.

Masoreții erau erudiți sau scribi evrei ce între sec. VI- X-lea D.H. copiază fidel textele ebraice ca să le asigure transmiterea. Verisuna lor în text, numită ‚textul masoretic’ a fost autoritate în sânul iudaismului și e folosit azi în majoritatea traducerilor Tanak-ului.

Termenul „masor” desemnează și activitatea specifică de-a fixa un text și deasemenea sistemul de note critice și de indicii grafice folosite de acești scribi. Există astfel: masoretul initial ce înconjură primul cuvânt al unei cărți, masoretul intern ce era marginea laterală și masoretul final ce se găsea la sfârșitul lucrării...

Totuși, încă înainte de masoreți, în vremea celui de-al Doilea Templu, scribii numiți soferimi au fost primii agenți ai acestei masorati. Ca să avem textul scris și unificat de azi, folosit de ansamblul comunităților evreiești, acești soferimi au fixat conținutul textelor ebraice și au început decupajul textului în secțiuni ale lecturii și în versete.

Masoreții erau dedicați unui fel foarte meticulos de furnizare a unei versiuni accesibile unui mare număr de persoane. Într-adevăr, limba evreiască (idis) nefiind limba națională, mulți evrei n-o practicau. Însă chimb, ebraica scrisă nu nota decât consoanele, iar lectura textului rămânea ușor de făcut atâta vreme cât limba rămânea vorbită curent. Greutățile au apărut deci când ebraica a fost înlocuită cu limba arameeană. Scribii inventaseră deja un sistem simplu, dar insuficient, ce indica vocalele.

Masoreții inventează deci un sistem complicat de semne diacritice și de indicii grafice destinate să indice în cele mai mici detalii acentul corect și buna vocalizare a textului evreiesc pentru ca acesta să fie bine recitat (cântecul textului biblic). Ei au respectat scrupulos poziția fiecărei litere, chiar și ale celor ce nu erau așezate la locul potrivit, pentru că grija lor esențială era să preserveze textele, să le facă lizibile și să le transmită cât mai exact posibil. Ei au plasat deasemenea note marginale abreviate ce indicau schimbările operate de copistii premasoriti și posibilele variante ortografice.

Prioritățile lor nu aveau nimic de-a face cu o posibilă interpretare a textelor și de altfel succintă prezentare a notelor marginale a lăsat foarte puțin loc liber dezbaterii teologice.

Pentru a evita orice confuzie, ei au elaborat cu o mare grija sisteme de verificare complexe, socotind numărul de versete, de cuvinte și de litere. De exemplu, pentru a cuprinde și a corecta cea mai mică omitere din manuscris, ei au repetat cuvântul și litera din mijlocul Pentatecului și au realizat aceeași muncă de repetare pentru toate cărțile ce alcătuiau Pentatecul. Deasemenea, ei au marcat numărul de apariții a fiecărei litere din alfabet în totalitatea Scrierilor ebraice.

Au existat diferite școli și fiecare își avea propriul sistem de adnotare și prin urmare, propria versiune de text masoretic. Dar, două mari tradiții au rămas recomandate/proeminente: cea emanată din școala Babiloniană ai cărei erudiți au creat propriul lor sistem de vocalizare cu semnele plasate deasupra consoanelor și care a dispărut în sec. al-IX-lea; și cea din centrul galileean ce folosea un sistem de semne plasate sub consoane. Acest ultim centru a compus sistemul predominant al Bibliei (cu excepția ciclului lecturii Torei/Legii.)

Una din familiile masoretice dintre cele mai cunoscute a fost familia Ben Asher cu cele cinci generații ale sale de masoreți ce-au existat între sec. al VII-lea și al X-lea era noastră. Ultimul moștenitor al acestei familii de masoreți a regrupat rezultatul studiilor într-o carte de referință (Dikduke hateamim) în care erau fixate regulile gramaticale ale limbii ebraice.

Cele mai vechi manuscrise cunoscute contin extrase din textul masoretic din sec. al-XI-lea d.C. Se pare că prima copie completă a textului masoretic dintr-un manuscris este Codul lui Alep, ce datează din sec. al-X-lea.

De obicei, se crede că textul masoretic e o reproducere exactă a textului original, o copie fidelă. Dar, în realitate el conține diferențe uneori importante cu alte versiuni vechi ale textelor biblice precum Biblia Samaritană (versiunea din Pentatec în folosință la samariteni), Septanata sau Manuscrisele din Qumram. Deși aceste versiuni au între ele asemănări, în unele locuri, se îndepărtează de versiunea masoretică, lucru ce-a determinat pe specialiști să concluzioneze că versiunea masoretică e o variantă printre multe altele redactate ca normă. (religioasă-n.tr.)

Masoretii n-au schimbat nimic nici n-au alterat ceva din textul original al Tanakului. Textul masoretic evreiesc, numit Textul Traditional a fost tiparit in sec. al-Xv-lea. Psalmurile au fost imprimate in 1477, iar Biblia intreaga in 1488.

Acest text evreiesc a devenit baza Tanakului si a Bibliei germane a lui Luther, precum si a Bibliei franceze tiparita de Olivetan, a celei a lui Martin, a lui Ostervald si a Bibliei engleze King James tiparita sub domnia regelui omonim.

Textul grecesc al Noului Testament

Manuscrisele originale nu mai exista. Se pare ca originalele Noului Testament au disparut in cursul persecutiei lui Diocletian ce incepuse in anul 303.

Diocletian visa sa exterminaze adunarile crestine. Prin cele 4 edicte ale sale succesive, el a ordonat distrugerea edificiilor de cult si a cartilor sfinte. Copiile fidele ale autografelor au fost transcrise cu precizie de care crestinii credinciosi.

Exista doua surse ale textelor grecesti plecand de la care avem Noul Testament : prima sursa este **Textul Primit** al lui Erasmus din Rotterdam (1516, 1519, 1522, 1527, 1535), si a-2-a **Textul Critic** al lui Westcott si al lui Hort (1881, 1904, 1965).

* **Textul Primit**

Textul Primit sau Textus Receptus e numele dat primului text grecesc al Noului Testament imprimat in 1516.

Numele provine din lucrarea fratilor Bonaventure si Avraam Elzivir. E deasemenea cunoscut si sub denumirea **Textul Majoritar**, Textul Traditional, Textul Autentic, Textul Pur, textul Reformatoilor.

Primele biserici din sec. II-III d.C., la fel ca si reformatorii protestanti din sec. XV-XVI-XVII, au preferat Textul Primit Textului Minoritar din urmatoarele motive:

- Textul Primit alcatuieste majoritatea (90 %) celor 5000 de manuscrise grecesti existente. De aceea, el se numeste **Textul Majoritar**.
- Textul Primit n-a suferit adaugari, scoateri si modificari asa cum s-a intamplat cu textul minoritar.
- Textul Primit a servit ca baza primelor versiuni ale Bibliei: **Peschitto** (150 d.H.) **Vechea Latina Vulgata** (157 d.H.) **Biblia Italica** (157 d.H.), etc. Aceste Biblii au fost produse cel putin 200 ani inaintea manuscriselor minoritare din Egipt favorizate de Biserica Romana.
- Textul Primit adopta majoritatea celor 86 000 citatii provenind din textul sfant redactat de catre parintii Bisericii ce se temeau de Dumnezeu.
- Textul Primit n-a fost corupt de filozofia egipteană.
- Textul Primit sustine cu tarie doctrinele bazei crestine: descrierea creatiei din geneza, divinitatea lui Iisus-Hristos, nasterea Sa, miracolele Sale, invierea Sa fizica si intoarcerea Sa fizica.
- Textul Primit era si ramane mereu dusmanul Bisericii Romane, care e mama tuturor curvelor Pamantului.

Versiunile Bibliei pe care le recomandam sunt : din Textul Primit avem Biblia Olivian, Biblia Sabiei, Biblia de la Geneve, Biblia Martin si Biblia Ostervald. Toate aceste biblii vad lumina zilei intre 1535 si 1724, si fura reeditate si revizate de mai multe ori de catre credinciosii Domnului. Suntem pe cale (acum in 2014) sa revizam Biblia Martin 1744 pe careo vom numi Biblia lui sus-Hristos. Aceasta versiune va vedea lumina zilei in 2015, daca o vrea Domnul.

***Textul Critic**

Textul critic e cunoscut ca si textul Minoritar, Textul Alexandrin, Textul Neologic, Textul Poluat, Textul Bisericii Romane. Textul Critic e numit si Textul Minoritar prin compilatia sa ce reprezinta minoritatea tuturor manuscriselor grecesti existente. El provine din familia manuscriselor

alexandrine. Acest text se bazează în special pe Codexul Vaticanus și pe Codexul Sinaiticus, două manuscrise corupte și stricate. Noul Testament al unor biblii franceze provine din aceste două izvoare.

Textul critic este numit Textele Minoritare pentru că reprezintă în jur de 5% din manuscrisele actuale.

Textele minoritare se numesc și Textele Alexandrine pentru că au fost create în Alexandria, în Egipt.

Primii creștini și reformatori protestanți din sec. al-16 și al 17-lea au respins textele minoritare.

Reformatorii ce cunosteau bine existența textelor minoritare, considerau că ele nu-s bune de-a fi traduse. Primii creștini și reformatori protestanți au respins textele minoritare pentru că:

- Textele minoritare au fost roada muncii scribilor egipteni necredincioși ce nu au acceptat Biblia ca fiind

Cuvântul lui Dumnezeu sau al lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu Adevărat.

- Textele minoritare sunt pline de modificări.

- Textele minoritare omit circa 200 de versete din textele sfinte.

- Textele minoritare se contrazic de sute de ori.

- Textele minoritare sunt pe planul doctrinelor, fabule și texte periculoase.

Satan, prin intermediul Bisericii romane stă la baza acestei falsificări.

Bibliile corupte ale Bisericii Laodicee

Lista nu e exhaustivă (completă). Din Textul Critic avem Biblia de la Ierusalim, Biblia Crampon, Biblia Calugarilor de la Maredus, Biblia Lienart, Biblia TOB, Biblia Sinodala, Biblia Semanatorului, Biblia Bayard, în limba franceză curentă, Biblia Traducerea Lumea Nouă (a Martorilor lui Iehova-n.tr.) etc.

Bisericile din Laodicea folosesc Bibliile a căror sursă e coruptă: „De aceea, iată, zice Domnul, am necaz pe prorocii care își ascund unul altuia cuvintele Mele. Iată, zice Domnul, **am necaz pe prorocii care iau cuvântul lor și-l dau drept cuvânt al Meu**. Iată, zice Domnul, am necaz pe cei ce prorocesc vise neadevărate, care le istorisesc și rățăcesc pe poporul Meu cu minciunile și cu îndrăzneala lor; nu i-am trimis Eu, nu Eu le-am dat poruncă și nu sunt de niciun folos poporului acestuia, zice Domnul. Dacă poporul acesta sau un proroc, sau un preot te va întreba: „Care este amenințarea Domnului?”, să le spui care este această amenințare: „Vă voi lepăda, zice Domnul.” Și pe prorocul, pe preotul sau pe acela din popor care va zice: „O amenințare a Domnului” îl voi pedepsi, pe el și casa lui! Așa să spuneți însă fiecare aproapelui său, fiecare, fratelui său: „Ce a răspuns Domnul?” sau: „Ce a zis Domnul?” Dar să nu mai ziceți: „O amenințare a Domnului”, căci **cuvântul** fiecăruia va fi o amenințare pentru el, dacă **veți suci astfel cuvintele Dumnezeului celui Viu**, cuvintele Domnului ostirilor, Dumnezeului nostru!” (Ieremia 23:30-36).

„**Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos.**” (2 Corinteni 2:17).

Bisericile din falsifică Biblia în scopul de-a înșela oamenii ce îl caută pe Dumnezeu cu sinceritate. Numeroși teologicieni și case de editare biblică sunt sub controlul lui Satan. Numeroase versiuni ale Bibliei sunt contrafacute.

Astfel dacă două Biblii se contrazic, precum cea Martin (Biblie franceză-n.tr.) și traducerea Lumii Noi, concluzia este că nu pot fi ambele Cuvântul veritabil al lui Dumnezeu, în integralitatea Lui.

Prin urmare, dacă una e adevărată, cealaltă este cu siguranță contrafacută, căci Biblia ne spune clar că Dumnezeu nu este deloc un Dumnezeu al confuziei. (1 Corinteni 14:33).

Să ne pregătim deoarece Logodnicul vine să-și întămpine mireasa!

De acelasi autor:

Chemarea la slujba

Biserica influenta sau influentata?

Focul strain din biserici

Intre Mainile Olarului

Profetia biblica (Razboiul dintre posteritati)

Iisus taina dezvaluita

Tinerea captiva a Evangheliei

Spiritul Izabelei

Graul si Neghina

Fructele Duhului Sfant

Pastor sau Sef de Intreprindere

Bibliographie:

Biserica influenta sau influentata?

Spiritul Izabelei

Graul si Neghina

Pastor sau Sef de Intreprindere

<http://www.latrompette.net/post/A011-traductions-bibliques.htm>